

เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนไทย

พุทธศักราช ๒๕๕๓

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย

พุทธศักราช ๒๕๕๓

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

และ

กรมศิลปากร

เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย พุทธศักราช ๒๕๕๓

โดย สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

พิมพ์ครั้งที่ ๑	กันยายน ๒๕๕๕	๒,๐๐๐ เล่ม
พิมพ์ครั้งที่ ๒	มีนาคม ๒๕๕๓	๕๐๐ เล่ม

ISBN 978-616-202-156-5

จัดพิมพ์เผยแพร่ สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๓๒๘ ถ.ศรีอยุธยา เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๖๑๐-๕๓๘๐-๒
โทรสาร ๐-๒๓๕๔-๕๕๓๐, ๐-๒๓๕๔-๕๔๙๑
Website : [http : // www.mua.go.th](http://www.mua.go.th)

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์
๒๙๖ ซอยอรุณอมรินทร์ ๓๐ ถนนอรุณอมรินทร์
บางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๔๓๓-๐๐๒๖-๗, ๐-๒๔๓๓-๘๕๘๖
โทรสาร ๐-๒๔๓๓-๘๕๘๗
E-mail : aw_parbpim@yahoo.com

ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา คุณอนันต์ ศรีฉ่ำพันธ์

สิ่งพิมพ์ สกอ 041 สมอ 01/53

คำนำ

การปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพดนตรีไทย ครั้งที่ ๒

ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๓

ดนตรีไทยเป็นศิลปวัฒนธรรมอันล้ำค่าของคนไทย ซึ่งสะสมอยู่คู่ชาติไทยอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ มีพัฒนาการและแบบแผนในการสืบทอดตามเจตนารมณ์ของผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้มีความรู้ด้านทฤษฎีและปฏิบัติอย่างลึกซึ้ง ซึ่งจัดได้ว่ามีองค์ความรู้ครบถ้วนเป็นหมวดหมู่ชัดเจนไม่ยิ่งหย่อนกว่าศาสตร์ทั้งหลาย รวมทั้งมีกระบวนการในการศึกษาค้นคว้าที่มีลักษณะเฉพาะเทียบเคียงได้ด้วยหลักเกณฑ์การศึกษาค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ และ/หรือกฎเกณฑ์การวิจัยที่เป็นสากล

การจัดทำเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพดนตรีไทย จะครอบคลุมการจัดการศึกษาด้านดนตรีไทยตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการบริหารงานบุคคล กล่าวคือ สำนักงาน ก.พ. และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) สามารถนำเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวไปใช้สำหรับการพิจารณาบรรจุแต่งตั้งบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถตามเกณฑ์ข้างต้นเข้ารับราชการในตำแหน่งครูหรืออาจารย์ดนตรีไทย การปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพดนตรีไทยครั้งนี้ เป็นการปรับปรุงครั้งที่ ๒ โดยคณะกรรมการติดตามและพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพดนตรีไทย ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านดนตรีไทย เพื่อให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วน โดยเฉพาะข้อบกพร่องตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพดนตรีไทยให้มีความถูกต้องตามเกณฑ์ที่ได้ยอมรับและสืบทอดกันมา ตลอดจนสามารถนำไปใช้ควบคู่กับทำนองหลักเพลงไทย ชั้นที่ ๑-๖ ซึ่งวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ (ปัจจุบันคือสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์) กรมศิลปากรได้ให้ความอนุเคราะห์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดทำสื่อดังกล่าวขึ้น และเพื่อให้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพดนตรีไทยได้แพร่หลายสู่สถานศึกษา โดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย การจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน และสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดพิมพ์เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพดนตรีไทย ครั้งที่ ๒ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๓ ขึ้นเพื่อเผยแพร่อย่างทั่วถึง

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาขอขอบพระคุณคณะกรรมการติดตามและพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานวิชาดนตรีไทยที่ได้ปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพดนตรีไทย ครั้งที่ ๒ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ ซึ่งสถานศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษาด้านดนตรีไทย ให้มีมาตรฐานและเจริญก้าวหน้าต่อไป

ดร.สุเมธ แยมnun

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๙ มีนาคม ๒๕๕๓

คำนำ

การปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ครั้งที่ ๑

ทบวงมหาวิทยาลัย ได้ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมในโครงการส่งเสริมการดนตรีไทยตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ – ๒๕๔๔ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งโครงการดังกล่าวเป็นโครงการตามมติคณะรัฐมนตรี ๒ ครั้ง กล่าวคือ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติไทยให้มีความยั่งยืนและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ล้ำค่าของคนไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ เพื่อให้สถาบันการศึกษาได้นำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับอุดมศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารงานบุคคลต่อไป

ระยะแรกการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพดนตรีไทยให้มีความต่อเนื่องและยั่งยืนนั้น ทบวงมหาวิทยาลัย ได้แต่งตั้งศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการและคณาจารย์ด้านดนตรีไทย รวมทั้งผู้รับผิดชอบหรือผู้เกี่ยวข้องในหน่วยงานต่างๆ เป็นกรรมการและอนุกรรมการเพื่อร่วมกันกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย สาขาวิชาและวิชาชีพ ซึ่งเกณฑ์ ดังกล่าวจะครอบคลุมการศึกษาดนตรีไทยในด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติทุกระดับ การศึกษา ทุกเครื่องมือ และสอดคล้องกันการศึกษาด้านวิชาการและหรือด้านวิชาชีพดนตรีไทยซึ่งจะต้องอาศัยความรู้อย่างลึกซึ้งจากครูอาจารย์ หมั่นฝึกฝน มีความยึดมั่น มีใจรักในการศึกษา เล่าเรียนและปฏิบัติตนอยู่ในกรอบประเพณีวัฒนธรรมไทยรวมทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรม ประการสำคัญต้องผสมผสานความรู้ทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ รวมทั้งระยะเวลาในการศึกษาและปฏิบัติให้มีความสอดคล้อง เชื่อมโยงต่อเนื่องกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความเชี่ยวชาญและความเป็นเลิศ

ระยะต่อมา เพื่อให้เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยเป็นที่ยอมรับและสร้างความเข้าใจร่วมกันในการนำเกณฑ์ฯ ไปใช้ ทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดสัมมนาทางวิชาการและประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้คณะกรรมการ อนุกรรมการ คณะทำงานศิลปินแห่งชาติด้านดนตรีไทย ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ คณาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ มาให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแนวทางการนำเกณฑ์ฯ ไปใช้ และจากการนำเกณฑ์ฯ ไปใช้ ได้ระยะหนึ่งปรากฏว่าบุคลากรดังกล่าวข้างต้นได้เสนอแนะว่าควรจะได้ปรับปรุงหรือพัฒนาเกณฑ์ฯ โดยร่วมกับกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ การทำนุบำรุงและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ เพื่อให้มีความสมบูรณ์ถูกต้องตามระบบการเรียนการสอนวิชาดนตรีไทยตั้งแต่เดิม เพื่อเป็นการสืบสานหรือสืบทอดศิลปวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยของชาติ ให้มีความถูกต้อง สมบูรณ์

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพดนตรีไทยที่ทบวงมหาวิทยาลัย ได้ปรับปรุงหรือพัฒนาครั้งนี้ ได้เริ่มดำเนินงานในวาระอันเป็นมงคลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระชนมายุครบ ๗๒ พรรษา ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่มีต่อวงการดนตรีไทยของชาติ ตั้งแต่ต้นและตลอดไป

ทบวงมหาวิทยาลัย
กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔

คำนำ

ดนตรีไทยเป็นผลงานที่เกิดขึ้นจากการสั่งสมภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทยที่สร้างขึ้นไว้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีคุณสมบัติที่งามเด่นเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ประกอบด้วยเหตุและผลที่อธิบายได้ เป็นวัฒนธรรมประจำชาติและอาชีพของคนไทยที่มากด้วยระเบียบแบบแผนอันละเอียดลออผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมและประเพณีไทย รวมทั้งมีขั้นตอนในการศึกษา เล่าเรียนเด่นชัดนอกจากนี้ดนตรีไทยยังประกอบด้วย ความงามที่จัดว่าเป็นสุนทรียะอันเกิดแก่ผู้ได้สัมผัส ทำให้เกิดความชื่นชมยินดีในรสอันวิเศษนั้น ด้วยคุณสมบัติดังกล่าวดนตรีไทยจึงยังยืนสืบทอดด้วยดีมาจนถึงทุกวันนี้

แต่เดิมมาวิชาซึพดนตรีไทยมีการสืบทอดอยู่ในกลุ่มผู้ปฏิบัติดนตรีสามกลุ่ม คือ กลุ่มนักดนตรีชาวบ้าน ชาววัด และชาววัง ซึ่งมีความผูกพันกันเป็นรูปสามเหลี่ยม เสมือนฐานที่มั่นคงแห่งศาสตร์และวัฒนธรรม ในแต่ละกลุ่มต่างก็มีครู มีวิธีการเรียนการสอน มีการจัดระบบการเรียน การฝึกหัดเป็นของตนเอง แม้จะมีความแตกต่างของรายละเอียดในการเรียนและฝึกสอนในแต่ละสำนัก แต่เมื่อพิจารณาโดยถ่วงถ่วงแล้ว ก็จะพบว่าทุกแห่งมีหลักในการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน มีการพัฒนาการเรียนการสอนตลอดเวลา แต่ไม่ได้จัดทำเป็นตำราไว้ จะใช้วิธีการจำและการปฏิบัติแทน ซึ่งเกิดประโยชน์ในระยะเวลาที่ผู้ถ่ายทอดมีชีวิตอยู่เท่านั้น ดังนั้น การศึกษาวิชาดนตรีไทยจึงไม่แพร่หลายเท่าที่ควร

ในยุคที่ดนตรีต่างประเทศเข้ามามีบทบาทในสังคมไทย และมีแนวโน้มที่จะแทรกแซงเพื่อลดบทบาทดนตรีไทยแท้ ๆ นั้น ไม่ปรากฏว่าดนตรีไทยแท้จะสูญสลาย ยังมีผู้สืบทอดประกอบอาชีพเป็นนักดนตรีไทย เพียงแต่ระบบการถ่ายทอดได้เปลี่ยนไปจากสามเหลี่ยมของ บ้าน-วัด-วัง มาเป็น บ้าน-โรงเรียน-วิทยาลัย (หรือมหาวิทยาลัย) แทน ครูผู้สอนยังคงเป็นทั้งครูและนักดนตรีไทยผู้มีฝีมืออย่างเดิม แต่มีการบันทึกการเรียนการสอน โน้ตเพลง ตำรา และบทความต่าง ๆ เพิ่มขึ้น แม้ว่าระดับการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยต้องเพิ่มงานศึกษาวิจัยขึ้น ครูอาจารย์และนักดนตรีเหล่านั้นก็ได้เพิ่มบทบาทงานวิจัยขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามในสถาบันการศึกษาและสำนักที่เปิดการเรียนการสอนดนตรีไทยต่างก็ประสบปัญหาการขาดแคลนทั้งครู ตำราและเกณฑ์ที่เป็นแนวทางในการปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น หลังจากการสัมมนาและประชุมทางวิชาการดนตรีไทย ครั้งที่ ๑ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ณ มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้แทนกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาได้นำความปรึกษาพร้อมทั้งเสนอแนะต่อทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาวิชาการดนตรีไทย ซึ่งได้รับความเห็นชอบในปี พ.ศ. ๒๕๓๑ จึงได้จัดสัมมนานักวิชาการและครูอาจารย์ดนตรีไทย และได้มีมติขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่เป็นแกนกลางในการจัดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยขึ้น ซึ่งอดีตปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาน) ได้ให้การสนับสนุนวางแผนดำเนินงาน โดยนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและมีมติให้ความเห็นชอบโครงการส่งเสริมการดนตรีไทยขึ้น ในระยะแรกทบวงมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสร้างเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยขึ้น โดยเชิญนักวิชาการ ครูอาจารย์ดนตรีไทย นักดนตรีไทย นักร้อง ผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการด้านเป่าพาทย์ ด้านเครื่องสาย ด้านเครื่องหนังและด้านการขับร้อง เป็นคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ เพื่อจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๓ – ๒๕๓๗

ทบวงมหาวิทยาลัยขอขอบพระคุณนักวิชาการ ครูอาจารย์ดนตรีไทย นักดนตรีไทย คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการทุกท่านที่ได้ร่วมงานสร้างเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย ทั้งที่ได้ร่วมงานมาแล้ว

และอาจจะต้องทำเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขต่อไปในอนาคต กุศลบุญทั้งหลายที่ท่านได้ออกแรงกายแรงใจและสติปัญญา ช่วยกันให้ประเทศชาติของเราได้มีเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพคนตรีไทยเกิดขึ้นได้ในครั้งนี้ ขอดุริยเทพทั้งหลายและครูอาจารย์คนตรีไทยจงบันดาลให้ทุกท่านประสบความสำเร็จในทุกประการและทุกเวลา และหวังว่าผลที่ท่านได้ร่วมใจกันทำไว้ในการพัฒนาวิชาชีพคนตรีไทยครั้งนี้จะนำไปสู่การอนุรักษ์และพัฒนาคนตรีของชาติด้วยดียิ่ง ๆ ขึ้นต่อไปในอนาคต

เกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพคนตรีไทยที่ทบวงมหาวิทยาลัย ได้จัดพิมพ์ขึ้นในครั้งนี้ ได้สำเร็จเรียบร้อยในวาระอันเป็นมงคลสมัยที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี ทบวงมหาวิทยาลัยจึงขอถือโอกาสนี้ น้อมเกล้าฯ น้อมกระหม่อมถวายงานชิ้นสำคัญนี้ร่วมในวโรกาสเฉลิมฉลองพระราชพิธีกาญจนาภิเษกด้วยความรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อวงการคนตรีของชาติและทรงเป็นอัครศิลปินแห่งชาติมาตลอดเวลานับยาวนาน

(ศาสตราจารย์เกษม วัฒนชัย)

ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ถ้อยแถลง

สรุปการกำหนดและจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยฉบับนี้ ซึ่งได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาศิลปวัฒนธรรมประจำชาติเพื่อเป็นแนวทางการศึกษาดนตรีไทยอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานมากขึ้นในอนาคตและเพื่อส่งเสริมครุดนตรีไทยเป็นรายงานสรุปการดำเนินการเพียงขั้นต้นเท่านั้น

งานนี้แม้สำเร็จลงได้ด้วยคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเภทต่าง ๆ ซึ่งได้ทุ่มเทร่างกายแรงใจ ระดมพลังความคิดจัดทำสิ่งที่มีเคยได้มีปรากฏไว้เป็นหลักฐานมาก่อน แต่รวบรวมขึ้นมาจากความทรงจำและความสามารถทางการบรรเลงของบรรดาอนุกรรมการผู้เป็นศิลปินดนตรีไทยและจากครูผู้ใหญ่ รวมทั้งจากการประชุมสัมมนาพิจารณาทบทวน และปรับปรุงเกณฑ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นหลายครั้งหลายหนในหมู่ครูผู้ใหญ่ทางดนตรีไทย ศิลปินดนตรีไทย และนักวิชาการดนตรีไทย คณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์และคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยก็ยังไม่พอใจ เพราะเชื่อว่า แม้จะได้ทบทวนกันหลายต่อหลายครั้ง ก็ยังมีบางสิ่งบางอย่างที่อาจตกหล่นหรือมีกลวิธีการบรรเลงและขับร้องเพลงไทยที่ซ้ำซ้อน แต่ชานชื่อต่างกัน ซึ่งจะได้มีการทบทวน พิจารณา พิสูจน์ และปรับปรุงเป็นระยะ ๆ เพื่อให้เกณฑ์สมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

สรุปรายงานครั้งนี้ซึ่งได้ดำเนินการติดต่อกันมาหลายปีเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพดนตรีไทยเท่านั้น เพราะงานพัฒนาศิลปวัฒนธรรมประจำชาติยังต้องดำเนินต่อไปอย่างไม่มีวันสิ้นสุด คณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยได้มีแผนดำเนินการต่อเนื่องในระยะแรกดังกล่าวกำหนดการและแผนงานที่ได้แสดงไว้ในช่วงท้ายของภาคผนวก

รายงานการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยครั้งนี้สอดคล้องกับปรัณรงค์ศิลปวัฒนธรรมไทย พุทธศักราช ๒๕๓๗ และหลังจากการรายงานและการประชุมสัมมนาพัฒนาวิชาการดนตรีไทยครั้งนี้ซึ่งนับเป็นครั้งที่ ๕ ทบวงมหาวิทยาลัยจะจัดพิมพ์เป็นเอกสารรูปเล่มถาวรโดยจะได้มีการกลั่นกรองปรับปรุงถ้อยคำ สำนวน และพิสูจน์อักษร ตลอดจนรูปเล่มให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เป็นหลักฐานทางวัฒนธรรมไทย เอกสารทางวิชาการ แนวทางปฏิบัติต่อไปในอนาคต และเพื่อชาวต่างประเทศได้ศึกษาศิลปวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยได้ดีขึ้น ที่สำคัญยิ่งทบวงมหาวิทยาลัยจะได้นำขึ้นทูลเกล้าถวาย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นราชสักการะในศุภวาระมหามงคลสมัยอันพิเศษยิ่ง เนื่องในพระราชวโรกาสเถลิงราชสมบัติครบ ๕๐ ปี ในวันที่ ๙ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๙

ทบวงมหาวิทยาลัย

๒๘ มีนาคม ๒๕๓๗

สารบัญ

หน้า

คำนำ

คำนำการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพคนตรีไทย ครั้งที่ ๒ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๓	ก
คำนำการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานคนตรีไทย ครั้งที่ ๑	ข
คำนำเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพคนตรีไทย พ.ศ. ๒๕๓๘	ค
ถ้อยแถลงเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพคนตรีไทย พ.ศ. ๒๕๓๗	จ

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาของการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานคนตรีไทย	๑
๑.๒ แนวความคิดในการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานคนตรีไทย	๔
๑.๓ วัตถุประสงค์การจัดทำเกณฑ์มาตรฐานคนตรีไทย	๖
๑.๔ ประโยชน์ของการนำเกณฑ์มาตรฐานคนตรีไทยมาใช้	๘
๑.๕ ความสัมพันธ์ของเกณฑ์แต่ละชั้นกับการศึกษาระดับอุดมศึกษา	๙

บทที่ ๒ เกณฑ์ภาคปฏิบัติ

๒.๑ ความหมายและขอบเขต	๑๑
๒.๑.๑ ความหมายของเกณฑ์	๑๑
๒.๑.๒ ขอบเขตของเกณฑ์	๑๑
๒.๑.๒.๑ ขอบเขตของเกณฑ์ชั้นเตรียม – ชั้นที่ ๖	๑๑
๒.๑.๒.๒ ขอบเขตของเกณฑ์ชั้นที่ ๗ – ชั้นที่ ๑๑	๑๒
๒.๒ กลุ่มเครื่องดนตรีที่กำหนดให้ศึกษาภาคปฏิบัติ	๑๓
๒.๒.๑ กลุ่มเครื่องดนตรีที่กำหนดให้ศึกษาภาคปฏิบัติตามเกณฑ์ชั้นเตรียม – ชั้นที่ ๖	๑๓
๒.๒.๒ กลุ่มเครื่องดนตรีที่กำหนดให้ศึกษาภาคปฏิบัติตามเกณฑ์ชั้นที่ ๗ – ชั้นที่ ๙	๑๕
๒.๒.๓ กลุ่มเครื่องดนตรีที่กำหนดให้ศึกษาภาคปฏิบัติตามเกณฑ์ชั้นที่ ๑๐ – ชั้นที่ ๑๑	๑๖
๒.๓ เกณฑ์เพลงในชั้นต่าง ๆ	๑๖
๒.๔ เกณฑ์การปฏิบัติกลุ่มเครื่องดนตรีแต่ละเครื่องมือ	๒๘
๒.๔.๑ เกณฑ์การปฏิบัติเครื่องดนตรีหรือขั้บรื่อง ชั้นเตรียมความพร้อม	๒๘
๒.๔.๒ เกณฑ์การปฏิบัติเครื่องดนตรีหรือขั้บรื่อง ชั้นที่ ๑ – ๓	๒๘
๒.๔.๓ เกณฑ์การปฏิบัติเครื่องดนตรีหรือขั้บรื่อง ชั้นที่ ๔ – ๖	๒๙
๒.๔.๔ เกณฑ์การปฏิบัติเครื่องดนตรีหรือขั้บรื่อง ชั้นที่ ๗ – ๙	๒๙
๒.๔.๕ เกณฑ์การปฏิบัติเครื่องดนตรีหรือขั้บรื่อง ชั้นที่ ๑๐	๓๐
๒.๔.๖ เกณฑ์การปฏิบัติเครื่องดนตรีหรือขั้บรื่อง ชั้นที่ ๑๑	๓๐

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๓ เกณฑ์ภาคทฤษฎี	๓๑
๓.๑ ความหมายของขอบเขต	๓๑
๓.๑.๑ ความหมาย	๓๑
๓.๑.๒ ขอบเขตองค์ความรู้ภาคทฤษฎี	๓๑
๓.๒ เกณฑ์การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ภาคทฤษฎี	๓๑
๓.๒.๑ เกณฑ์การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ภาคทฤษฎีขั้นเตรียม – ชั้นที่ ๖	๓๒
๓.๒.๒ เกณฑ์การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ภาคทฤษฎีขั้นที่ ๗ – ชั้นที่ ๙	๓๓
๓.๒.๓ เกณฑ์การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ภาคทฤษฎีขั้นที่ ๑๐ – ชั้นที่ ๑๑	๓๔
บทที่ ๔ การใช้เกณฑ์มาตรฐานจัดการศึกษาวิชาชีพคนตรีไทย ทบวงมหาวิทยาลัย	๓๕
๔.๑ ความหมายและขอบเขตการใช้เกณฑ์มาตรฐานจัดการศึกษาวิชาชีพคนตรีไทย ทบวงมหาวิทยาลัย	๓๕
๔.๑.๑ ความหมายของการใช้เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพคนตรีไทย ทบวงมหาวิทยาลัย	๓๕
๔.๑.๒ ขอบเขตการใช้เกณฑ์มาตรฐานจัดการศึกษาวิชาชีพคนตรีไทย ทบวงมหาวิทยาลัย	๓๕
๔.๒ การใช้เกณฑ์มาตรฐานจัดการศึกษาวิชาชีพคนตรีไทย	๓๖
๔.๒.๑ การใช้เกณฑ์เพื่อจัดการศึกษา	๓๖
๔.๒.๒ การใช้เกณฑ์เพื่อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	๓๗
๔.๒.๓ การใช้เกณฑ์เพื่อเทียบความรู้และความสามารถทางวิชาชีพคนตรีไทย แก่บุคคลที่ศึกษานอกระบบโรงเรียน	๔๑
บทที่ ๕ บทสรุปและข้อเสนอแนะ	๔๒
ภาคผนวก	๔๕
๑. ปัจจัยหลักและขอบเขตเพื่อการศึกษาเพลงประเภทต่าง ๆ	๔๖
๑.๑ ปัจจัยหลักและขอบเขตเพื่อการศึกษาเพลงขั้นเตรียม – ชั้นที่ ๖	๔๖
๑.๒ ปัจจัยหลักและขอบเขตเพื่อการศึกษาเพลงขั้นที่ ๗ – ชั้นที่ ๙	๔๖
๒. เกณฑ์การกำหนดองค์ความรู้เพลงชั้นต่าง ๆ	๔๘
๒.๑ เกณฑ์การกำหนดองค์ความรู้เพลงขั้นเตรียม – ชั้นที่ ๖	๔๘
๒.๑.๑ เกณฑ์การกำหนดองค์ความรู้เพลงขั้นเตรียม	๔๘
๒.๑.๒ เกณฑ์การกำหนดองค์ความรู้เพลงขั้นที่ ๑ – ชั้นที่ ๓	๔๘
๒.๑.๓ เกณฑ์การกำหนดองค์ความรู้เพลงขั้นที่ ๔ - ชั้นที่ ๖	๔๙
๒.๒ เกณฑ์การกำหนดองค์ความรู้เพลงขั้นที่ ๗ – ชั้นที่ ๙	๔๙
๓. เกณฑ์การใช้เอกสารประกอบ	๕๑
๔. การจัดทำสื่อการศึกษาเพื่อประกอบการทำเกณฑ์มาตรฐานคนตรีไทย ฉบับปี ๒๕๓๘	๕๓

สารบัญ

	หน้า
๕. คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ด้านปี่พาทย์	๕๔
๖. คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ด้านเครื่องสายไทย	๕๗
๗. คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ด้านการขับร้องเพลงไทย	๖๐
๘. รายงานอนุกรรมการ	๖๓
๘.๑ รายงานคณะกรรมการส่งเสริมการดนตรีไทย	๖๓
๘.๒ รายงานคณะอนุกรรมการนโยบายการพัฒนาวิชาการดนตรีไทย	๖๔
๘.๓ รายงานคณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย	๖๕
๘.๔ รายงานคณะอนุกรรมการวางแผนจัดสัมมนาทางดนตรีไทย	๖๗
๘.๕ รายงานคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินเครื่องดนตรีไทย ด้านปี่พาทย์	๖๘
๘.๖ รายงานคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมิน ด้านเครื่องสายไทย	๖๙
๘.๗ รายงานคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ทฤษฎีดนตรีไทย	๗๐
๘.๘ รายงานคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินด้านการขับร้องเพลงไทย	๗๑
๘.๙ รายงานคณะอนุกรรมการศึกษาเกณฑ์มาตรฐานการสอบเข้าศึกษา สาขาวิชาดนตรีไทยในระดับอุดมศึกษา	๗๒
๘.๑๐ รายงานคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินด้านเครื่องสายไทย ด้านจะเข้	๗๓
๘.๑๑ รายงานคณะอนุกรรมการจัดทำต้นฉบับเพลงไทยตามเกณฑ์มาตรฐาน สาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย	๗๔
๘.๑๒ รายงานคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย ด้านการขับร้องเพลงไทย	๗๕
๘.๑๓ รายงานคณะอนุกรรมการจัดทำโน้ตเพลงไทยตามเกณฑ์มาตรฐาน สาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย	๗๖
๘.๑๔ รายงานคณะอนุกรรมการกำหนดและประเมินเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย	๗๗
๘.๑๕ รายงานคณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพเสียงและ รสมือ ด้านเครื่องตี	๗๙
๘.๑๖ รายงานคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย ประเภทขลุ่ยหลีบ ขลุ่ยอู้ และปี่นอก	๘๐
๘.๑๗ รายงานคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย ประเภทระนาดเหล็กหรือระนาดทอง	๘๑
๙. รายงานคณะอนุกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ ด้านดนตรีไทย ที่เข้าร่วมประชุมปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๔	๘๒
๑๐. รายงานคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์การศึกษาวิชาชีพดนตรีไทย	๘๕
๑๑. คณะผู้จัดทำครั้งที่ ๑	๘๖
๑๒. รายงานคณะอนุกรรมการติดตามและพัฒนาเกณฑ์มาตรฐาน สาขาวิชาดนตรีไทย	๘๗
๑๓. คณะผู้จัดทำครั้งที่ ๒	๘๘

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ ๑	แสดงผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ชั้นที่ ๑ - ๓	๒๘
ตารางที่ ๒	แสดงผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ชั้นที่ ๔ - ๖	๒๙
ตารางที่ ๓	แสดงผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ชั้นที่ ๗ - ๙	๒๙
ตารางที่ ๔	ขอบเขตและลักษณะประสบการณ์การเรียนรู้ชั้นเตรียม - ชั้นที่ ๖	๓๒
ตารางที่ ๕	ขอบเขตและลักษณะประสบการณ์การเรียนรู้ชั้นที่ ๗ - ชั้นที่ ๙	๓๓
ตารางที่ ๖	ขอบเขตและลักษณะประสบการณ์การเรียนรู้ชั้นที่ ๑๐ - ชั้นที่ ๑๑	๓๔
ตารางที่ ๗	ลักษณะประสบการณ์การเรียนรู้ และขอบเขตการใช้เกณฑ์ฯ	๓๖
ตารางที่ ๘	เปรียบเทียบเกณฑ์การประเมินความรู้และความสามารถภาคปฏิบัติเฉพาะวิชาชีพครูรังคไทย	๔๐

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาของการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย

นับตั้งแต่ทบวงมหาวิทยาลัยได้ประกาศในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ ๕ ให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งทั่วประเทศ มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติด้านการส่งเสริม อนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมไทย เป็นต้นมา ก็ได้เริ่มมีการเคลื่อนไหวการจัดกิจกรรมและการพัฒนาศิลปะการดนตรีมากขึ้น อันเป็นงานนอกเหนือไปจากการเรียนการสอนตามหลักสูตรปกติ ก้าวแรกที่แสดงให้เห็นชัดเจนถึงความร่วมมือทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาคือ การริเริ่มให้มีการสัมมนาและประชุมวิชาการดนตรีขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทย ระหว่างวันที่ ๒๐ – ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๐ ณ หอประชุมสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา มีผู้ร่วมประชุมทั้งสิ้น ๒๐๔ คน จาก ๕๓ สถาบันและหน่วยงาน การประชุมครั้งนี้ ได้มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางในเรื่องของดนตรีไทยหลายประเด็นด้วยกัน คือ

๑. บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการอนุรักษ์ ส่งเสริมดนตรีไทย และอุปถัมภ์ศิลปินเพลง
๒. การริเริ่ม ขอบเขตการพัฒนา และวิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในสถาบันอุดมศึกษา
๓. บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการนำดนตรีไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน การนำดนตรีไปพัฒนาบุคลิกภาพและเจตคติของคนไทย
๔. การขาดแคลนผู้เป็นเอกทางดนตรีไทย การเพิ่มจำนวนผู้เป็นเอกและการดำรงความเป็นเอกของศิลปินเพลงไทย

ผลแห่งการสัมมนาและประชุมวิชาการครั้งนั้น ได้ก่อให้เกิดการรวมตัวของสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับงบประมาณช่วยกันทำงานพัฒนาดนตรีไทยขึ้นเป็นการด่วน เพราะดนตรีไทยกำลังประสบปัญหานานาประการ ในขั้นต้นได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นแกนนำประสานงานจัดการประชุมวางแผนก่อตั้งกิจกรรมร่วมทางดนตรีระดับอุดมศึกษาขึ้น เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๓๑ ณ ห้องประชุม คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล การประชุมครั้งนั้นมีผู้เข้าร่วมประชุม ๔๐ คน จาก ๑๕ สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยมีประเด็นสำคัญสองเรื่อง เรื่องที่หนึ่ง คือการจัดตั้งห้องสมุดหรือพิพิธภัณฑ์ดนตรีขึ้นในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา และให้นิสิต นักศึกษา ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้เรื่องของดนตรีมากขึ้น เรื่อง

ที่สอง คือปัญหาการดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมวิชาการดนตรีไทยระดับอุดมศึกษาซึ่งที่ประชุมมีความเห็นเป็นเอกฉันท์ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญระดับชาติจะต้องมีการดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และการประชุมครั้งที่ ๓ ในวันที่ ๙ สิงหาคมปีเดียวกัน ที่ประชุมได้เห็นชอบให้นำผลการประชุมนั้นเสนอต่อทบวงมหาวิทยาลัย โดยมอบให้ นายวราวุธ สุมาวงศ์ และนายพูนพิศ อมาตยกุล เป็นผู้นำเสนอปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาด) ในวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๑ และได้รับความเห็นชอบ

ต่อมาทบวงมหาวิทยาลัยได้มีคำสั่งที่ ๑๐๓/๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๑ แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการวางแผนและนโยบายเพื่อพัฒนาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยและดนตรีพื้นบ้านขึ้น โดยให้ทำหน้าที่พิจารณาวางแผนและนโยบายเพื่อพัฒนาวิชาการดนตรีไทย คณะอนุกรรมการชุดนี้ได้เสนอแนะให้มีคณะทำงานเพื่อพิจารณาและดำเนินการร่างโครงการและแผนปฏิบัติการของโครงการส่งเสริมวิชาการดนตรีไทย ซึ่งได้ประชุมร่วมกัน ระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๑ ณ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยมีนายประสิทธิ์ ถาวร ศิลปินแห่งชาติและผู้เชี่ยวชาญดนตรีไทยเป็นที่ปรึกษา นายวราวุธ สุมาวงศ์ เป็นประธานคณะทำงานซึ่งได้ดำเนินการศึกษาสภาพเกี่ยวกับการสอนวิชาดนตรีไทย พร้อมทั้งวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับดนตรีไทยซึ่งมีปัญหาลหลายประเด็น และที่เห็นควรดำเนินการมีดังต่อไปนี้

๑. การวิจัยเรื่องของดนตรีไทยในระดับสูง และผลิตตำราทางวิชาการให้ได้ทั้งคุณภาพ ความหลากหลาย และปริมาณที่จะช่วยเสริมฐานการศึกษาทางดนตรีไทยให้ดีขึ้น

๒. จัดและพัฒนาหลักสูตรดนตรีไทยขึ้นทุกระดับ ให้มีการศึกษาดนตรีต่อเนื่องจากระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ควรให้เปิดสอนในระดับปริญญาโท ปริญญาเอก มีโครงการต่อเนื่องที่ชัดเจนและทบวงมหาวิทยาลัยควรกำหนดให้วิชาการดนตรีไทยอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาที่ขาดแคลน

๓. ผลิตบุคลากรที่มีความเป็นเอกทางดนตรีไทยทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมทั้งป้องกันการสูญเสียผู้เป็นเอกทางดนตรีที่มีอยู่แล้ว

๔. สนับสนุนให้นักดนตรีไทยมีโอกาสแสดงฝีมือและความสามารถอย่างสม่ำเสมอ

๕. รับรองสถานภาพของผู้มีคุณวุฒิทางดนตรีไทยให้สามารถรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ที่เหมาะสมกับคุณวุฒิทางดนตรีไทย

๖. กำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย และควบคุมมาตรฐานความรู้ทางดนตรี

๗. จัดให้มีการเพิ่มตลาดแรงงานนักดนตรีให้เหมาะสมกับปริมาณนักดนตรีที่ผลิตได้

๘. ส่งเสริมให้วิชาดนตรีไทยเป็นกิจกรรมหนึ่งที่จะใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาจริยธรรมและความมั่นคงของชาติ

จากปัญหาดังกล่าว คณะทำงานได้จัดทำ “โครงการส่งเสริมการดนตรีไทย” ขึ้นและนำเสนอ คณะอนุกรรมการวางแผนเพื่อพัฒนาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยและดนตรีพื้นบ้าน ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบและเห็นควรให้มีการดำเนินการในระยะแรกเพียง ๓ เรื่องก่อน คือ การพัฒนาวิชาการดนตรีไทย การสัมมนาทางดนตรีไทย และการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ทั้งนี้ได้ทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการชุดนี้เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ทบวงมหาวิทยาลัยได้เสนอขออนุมัติโครงการส่งเสริมการดนตรีไทยต่อคณะรัฐมนตรีตามหนังสือ ทม ๐๒๐๕/๒๑๔๖๘ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๒ ซึ่งได้รับอนุมัติในหลักการของโครงการดังกล่าวจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๒ และให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการพัฒนาและ

ส่งเสริมวิชาการด้านดนตรีไทย ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยให้มีการติดตามผลการจัดกิจกรรม ให้ครบถ้วนเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างจริงจังต่อไป ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธาน กรรมการ รายละเอียดตามคำสั่งทบวงมหาวิทยาลัย ที่ ๓๐/๒๕๓๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๓

คณะกรรมการส่งเสริมการดนตรีไทยได้เห็นชอบกับแผนงานที่คณะกรรมการวางแผนและนโยบายเพื่อพัฒนาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยและดนตรีพื้นบ้าน ได้จัดทำและเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานในระยะเริ่มต้นโครงการรวม ๓ เรื่อง รวมทั้งมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินงานในแต่ละเรื่องรวม ๓ ชุด ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการนโยบายการพัฒนาวิชาการดนตรีไทย มีปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธาน
๒. คณะอนุกรรมการวางแผนจัดสัมมนาทางดนตรีไทย มีปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธาน
๓. คณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย มีนายวรารุช สุมาวงศ์ เป็นประธาน

ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาด) ได้ให้ความสนใจและสนับสนุนเรื่องการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย เพราะส่วนสำคัญของการพัฒนาดนตรีไทยคือ การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำไว้สำหรับใช้เป็นบรรทัดฐานในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ นอกจากจะเป็นตัวบ่งชี้มาตรฐานด้านการเรียนการสอนแล้ว เกณฑ์ดังกล่าวนี้จะนำมาใช้ปรับปรุงสำหรับการประเมินบรรดาศักดิ์ดนตรีไทยที่มีฝีมือแต่ไม่ได้มีโอกาสเรียนวิชาสามัญเพื่อประโยชน์ในการยกระดับนักดนตรีไทยเหล่านั้นอีกด้วย จึงได้อนุมัติให้มีการประชุมสัมมนา เรื่อง “การพัฒนาวิชาการดนตรีไทย : เกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย” ครั้งที่ ๑ ขึ้น ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ระหว่างวันที่ ๒๗ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๓๔ การประชุมครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อระดมความคิดเห็นหาแนวทาง การจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยขึ้น ในครั้งนี้มีผู้แทนจากสถาบันและองค์กรต่าง ๆ เข้าร่วมประชุมเป็นจำนวนประมาณ ๗๐ คน สรุปผลจากการประชุมมีมติให้จัดทำโครงร่างเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยขึ้น โดยมี นายวรารุช สุมาวงศ์ ทำหน้าที่เป็นประธานดำเนินงานตามคำสั่งของคณะรัฐมนตรี ได้รวบรวมบรรดาครูอาจารย์ดนตรีไทยจากสถาบันและองค์กรต่าง ๆ มาร่วมระดมความคิดเห็น และหารือการสร้างเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าว ทั้งนี้ได้ศึกษาจากแนวทางที่ครูดนตรีไทยในอดีตปฏิบัติสืบต่อกันมาในการเรียนดนตรีไทยด้านปี่พาทย์ ด้านเครื่องสาย ด้านการขับร้อง และด้านเครื่องหนัง สุดท้ายคณะกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยได้เห็นชอบให้มีคณะกรรมการขึ้นโดยเฉพาะ ด้วยเหตุนี้ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย (ด้านปี่พาทย์) ขึ้น ตามคำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๒๓/๒๕๓๔ สั่ง ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๓๔ เพื่อทำหน้าที่ยกร่างเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย โดยเฉพาะเกณฑ์ปี่พาทย์ให้แล้วเสร็จทันการประชุมสัมมนาการพัฒนาวิชาการดนตรีไทยครั้งต่อไป ที่ได้กำหนดไว้ต้นเดือนกันยายน ๒๕๓๔ โดยมอบหมายให้ นายวรารุช สุมาวงศ์ เป็นประธานอนุกรรมการอีกด้วยเช่นกัน

คณะกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยได้กำหนดให้มีการประชุม ๓ ครั้ง คือครั้งที่ ๑ ในวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ณ ทบวงมหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๓๑ พฤษภาคม - ๒ มิถุนายน ๒๕๓๔ ณ โรงแรมไกลเด็น ทราก่อน จังหวัดนนทบุรี และครั้งที่ ๓ ระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ณ มหาวิทยาลัยบูรพา บางแสน จังหวัดชลบุรี และดำเนินการยกร่างเกณฑ์มาตรฐานด้านปี่พาทย์ขึ้น โดยนำเสนอร่างเกณฑ์ดังกล่าวต่อที่ประชุมสัมมนาการพัฒนาวิชาการดนตรีไทยครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๒ และ ๓ กันยายน ๒๕๓๔ ณ ศูนย์สารสนเทศ ทบวงมหาวิทยาลัย สำหรับเป็นข้อมูลให้คณะกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยได้นำไปประกอบการพัฒนาเกณฑ์ดังกล่าวให้เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ต่อไป

จากนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยขึ้น อีก ๒ ชุด ตามคำสั่งทบวงมหาวิทยาลัย ที่ ๕๐/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๓๔ เพื่อทำหน้าที่ยกร่าง เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ด้านเครื่องสายไทย และการขับร้องเพลงไทย คณะอนุกรรมการด้านเครื่องสายไทย ได้จัดการประชุมยกร่างเกณฑ์ ๒ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ณ มหาวิทยาลัยบูรพา บางแสน จังหวัดชลบุรี และที่ทบวงมหาวิทยาลัยในวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ส่วนด้านการขับร้องเพลง ไทยก็ได้จัดการประชุมยกร่างเกณฑ์ ๒ ครั้งเช่นกัน ระหว่างวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ถึงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๓๔ ณ โรงแรม โกลเด้น ดราก้อน จังหวัดนนทบุรี ในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๔ ที่ทบวงมหาวิทยาลัย ต่อจากนั้นได้นำ เกณฑ์ที่ยกร่างขึ้นเสนอในการประชุมสัมมนาการพัฒนาวิชาการดนตรีไทย ครั้งที่ ๓ ได้พิจารณาซึ่งจัดขึ้น ระหว่าง วันที่ ๒๐ - ๒๑ มกราคม ๒๕๓๕ ณ ศูนย์สารสนเทศ ทบวงมหาวิทยาลัย

หลังจากนั้นคณะกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยและคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์ ทั้ง ๓ ด้าน ได้จัดประชุมนำเสนอแนะไปประกอบการพัฒนาเกณฑ์ทั้ง ๓ ด้านให้มีความเหมาะสมสำหรับนำไปใช้ ในระหว่างวันที่ ๓๐ - ๓๑ มกราคม ๒๕๓๕ ณ ห้องประชุมศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา พร้อมทั้งรวบรวม ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะนำเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการดนตรีไทยเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดำเนินการตามความเหมาะสมต่อไป

ทบวงมหาวิทยาลัยได้เสนอเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยเพื่อให้คณะรัฐมนตรีได้ พิจารณา ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๓๖ ได้พิจารณาเห็นชอบกับเกณฑ์มาตรฐาน ดังกล่าว และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาดนตรีไทย คือ กระทรวงศึกษาธิการ ทบวง มหาวิทยาลัย และหน่วยงานกับการเรียนการสอนวิชาดนตรีไทยเป็นแนวทาง การจัดทำหลักสูตรและการเรียน การสอนวิชาดนตรีไทย เพื่อให้วิชาการทางศิลปวัฒนธรรมด้านนี้มีมาตรฐานและเจริญก้าวหน้าต่อไป นอกจากนี้ยังให้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) คณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) เป็นต้น นำเกณฑ์ มาตรฐานดังกล่าวไปใช้สำหรับพิจารณาบรรจุแต่งตั้งบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถตามเกณฑ์ข้างต้นเข้ารับราชการ ในตำแหน่งครูหรืออาจารย์ดนตรีไทย ซึ่งหน่วยงานข้างต้นได้รับทราบและดำเนินการต่อไปแล้ว

๑.๒ แนวคิดในการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย

คณะกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยได้ร่วมกันพิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อให้ ได้เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมที่สุด โดยต้องสอดคล้องกันกับวิทยาศาสตร์ การศึกษา ทั้งนี้ได้ใช้แนวคิดในการจัดทำดังต่อไปนี้

๑.๒.๑ การจัดองค์ประกอบของคณะกรรมการ

การจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคัดเลือกอนุกรรมการ แต่ละท่านที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหา เครื่องดนตรี และการขับร้องเพลงไทย ด้านมาตรฐาน ทางวิชาการดนตรีไทยทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ด้านวิทยาศาสตร์การศึกษา และด้านการสอนวิชาดนตรีไทย ในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยที่ยกร่างขึ้นสอดคล้องกับวิทยาศาสตร์การศึกษา และเป็นที่ยอมรับของบุคคลในวงการดนตรีไทยและนักวิชาการแขนงอื่นโดยทั่วไป

๑.๒.๒ ความเป็นศาสตร์และปรัชญาของคนตรีไทย

คณะกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคนตรีไทยได้พิจารณาความเป็นศาสตร์ของสาขาวิชาคนตรีไทย และได้พบว่าองค์ประกอบครบถ้วนของความเป็นศาสตร์และปรัชญาโดยสืบสานปฏิบัติต่อเนื่องมาจนปัจจุบัน ซึ่งลักษณะสำคัญยังปรากฏมีการสืบค้นหารูปแบบความสมบูรณ์ของความไพเราะในแง่มุมต่างๆ โดยเสรีอย่างกว้างขวาง ผลของการสืบค้นทั้งหลายได้ตกทอดเป็นบริบทแห่งศาสตร์อย่างครบครัน จนส่งผลให้วิชาการดนตรีและวิชาชีพดนตรีไทยมีศัพท์และภาษาวิชาการเป็นลักษณะเฉพาะในระดับที่สื่อสารกันได้ทั้งลายลักษณ์อักษรและภาษาคนตรี มีองค์ความรู้ครบวงจรเป็นหมวดหมู่ชัดเจนไม่ยิ่งหย่อนกว่าศาสตร์ทั้งหลาย มีกระบวนการในการศึกษาค้นคว้าที่มีลักษณะเฉพาะเทียบเคียงได้เสมอด้วยหลักเกณฑ์ศึกษาค้นคว้าทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และ/หรือกฎเกณฑ์การวิจัยที่เป็นสากล

๑.๒.๓ ความเป็นวิชาชีพของคนตรีไทย

คณะกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคนตรีไทยได้พิจารณาถึงคุณสมบัติความเป็นนักวิชาชีพคนตรีไทยได้ผลสรุปว่า มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์วิชาชีพ ประกอบด้วย

- ๑) เป็นวิชาชีพที่มีการใช้กระบวนการแห่งปัญญาประกอบด้วย การคิดค้น วิเคราะห์และการวิจารณ์ ให้เกิดการคัดสรรผลงานทางวิชาชีพที่มีคุณภาพและเป็นธรรมแก่สังคม
- ๒) เป็นวิชาชีพที่ใช้ความรู้เฉพาะ ทั้งด้านวิชาการและ/หรือวิชาชีพ
- ๓) เป็นวิชาชีพที่สร้างพัฒนาวิชาการและวิชาชีพให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง
- ๔) ประชาคมวิชาชีพ ต้องใช้เวลาทั้งชีวิตเพื่อศึกษาและสั่งสมประสบการณ์วิชาชีพ
- ๕) เป็นวิชาชีพที่มีมาตรฐานของตนเอง
- ๖) เป็นวิชาชีพที่สามารถให้บริการแก่สังคมได้
- ๗) เป็นวิชาชีพที่มีความเข้มแข็ง ทั้งในภาครัฐและเอกชน นับแต่อดีตถึงปัจจุบันทั้งมีแนวโน้มที่จะปรับพัฒนารูปแบบเข้าสู่มาตรฐานในองค์กรวิชาชีพ ควรมีสภาวิชาชีพกำกับและควบคุมมาตรฐานไปสู่ส่วนย่อยตั้งแต่ระบบการจัดการศึกษา และคุณสมบัติของนักวิชาชีพในที่สุด

ดังนั้น การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคนตรีไทยจึงต้องสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในการเทียบระดับความรู้ ความสามารถของศิลปินคนตรีไทยได้อีกด้วย

๑.๒.๔ แนวทางการกำหนดเกณฑ์ในแต่ละระดับการศึกษา

เกณฑ์มาตรฐานที่จะร่วมกันกำหนดขึ้นควรสัมพันธ์กันกับวุฒิภาวะและระดับการศึกษาของผู้เรียนคนตรีไทย ซึ่งมีดังนี้

๑.๒.๔.๑ ระดับอนุบาล เป็นการจัดการเรียนการสอนคนตรีไทยเพื่อการวางรากฐานสำหรับวิชาการดนตรีไทยด้านจังหวะ โสตทักษะ และระเบียบวินัยแห่งนิสัยการดนตรี

๑.๒.๔.๒ ระดับประถมศึกษา เป็นการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรีไทยเพื่อเป็นพื้นฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรี ชั้นเตรียมการ โดยเน้นทักษะด้านกายภาพ และทักษะด้านการใช้เครื่องดนตรี

๑.๒.๔.๓ ระดับมัธยมศึกษา เป็นการจัดการเรียนการสอนวิชาคนตรีไทยเพื่อการเตรียมพร้อมสำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อไปประกอบอาชีพในระดับที่เหมาะสมได้

๑.๒.๔.๔ ระดับอุดมศึกษา

ปริญญาตรี ให้มีความรู้ในวิชาชีพเฉพาะสาขา ชั้นวิเคราะห์วิชาการที่เกี่ยวข้อง รู้จักจำแนกความเป็นเหตุผลเชิงวิชาการในวิชาชีพอย่างสมเหตุสมผล ควรให้นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์นอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน สำหรับในเรื่องการอนุรักษ์ การพัฒนาวิชาการให้เป็นไปตามหลักสูตรของแต่ละสถาบัน โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยเป็นแนวทางในการดำเนินการ

ปริญญาโท ให้มีความรอบรู้ลุ่มลึกตามลักษณะแห่งวิชาเอกที่กำหนดในแต่ละสาขา โดยกระบวนการศึกษาวิจัย ในระดับบัณฑิตศึกษา

ปริญญาเอก ให้การศึกษาดนตรีไทยโดยกระบวนการวิจัยเพื่อการค้นคว้าและเสาะแสวงหาแนวทางสำหรับก่อให้เกิดวิวัฒนาการเชิงวิชาการ และทักษะที่ลุ่มลึกเชิงปรัชญา สุนทรียศาสตร์

๑.๒.๕ เกณฑ์ในการใช้สอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาดนตรีไทย ระดับอุดมศึกษา

เนื่องด้วยทบวงมหาวิทยาลัยมีหน้าที่คัดเลือกผู้เข้าศึกษาวิชาดนตรีไทยระดับอุดมศึกษา ส่วนหนึ่ง เพื่อให้การคัดเลือกเป็นระบบมากขึ้น และเป็นการเพิ่มคุณภาพของผู้เข้าศึกษาอันมีผลถึงคุณภาพของบัณฑิต คณะอนุกรรมการ จึงเห็นสมควรให้พิจารณากำหนดเกณฑ์การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาสาขาวิชาดนตรีไทยระดับอุดมศึกษาด้วย

๑.๒.๖ ความเป็นสากลของดนตรีไทย

เพื่อให้ดนตรีไทยมีความเป็นสากลมากขึ้น สามารถพัฒนาไปสู่ชาวโลกได้กว้างและลึกกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยควรมีลักษณะที่สื่อความหมายให้เข้าใจใกล้เคียงกับดนตรีสากล แม้มาตรฐานระดับความสามารถในการบรรเลงเครื่องดนตรีสากลจะมีความหลากหลาย แต่ที่นิยมกันอยู่คือมาตรฐานของ Trinity College of Music ของมหาวิทยาลัยลอนดอน ซึ่งใช้กันสืบเนื่องมาเป็นเวลานานกว่า ๑๐๐ ปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๑๕ หรือ ค.ศ. ๑๘๗๒ เป็นต้นมา

แนวคิดทั้ง ๖ ประการดังกล่าว คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยจึงได้ยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงาน

๑.๓ วัตถุประสงค์การจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย

เนื่องด้วยปัจจุบันการศึกษาดนตรีไทยในระดับอุดมศึกษา มีการจำแนกออกไปเป็นหลายสาขา ตามวัตถุประสงค์การผลิตที่แตกต่างกันซึ่งประมวลได้ดังนี้

- ๑) เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถสาขาดนตรีไทย *ด้านปฏิบัติ (performance)*
- ๒) เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถด้านการสอนวิชาดนตรีไทย หรือกลุ่มผู้ประกอบวิชาชีพการสอนวิชาดนตรีไทย *ด้านดนตรีศึกษา (education)*
- ๓) เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถสาขาวิชาดนตรีไทย และ/หรือด้านดนตรีวิทยา (musicology)

เนื่องจากแนวโน้มในอนาคตยังอาจจะมีสาขาอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยอีกเช่นการบริหารธุรกิจ ด้านดนตรีไทย และอื่น ๆ ที่ประชุมคณะอนุกรรมการ จึงลงมติให้พิจารณาจัดทำร่างเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย โดย

อาศัยแนวคิดของการผลิตบัณฑิตทั้ง ๓ ประเภทดังกล่าว และข้อเสนอแนะในการดำเนินการจัดทำเกณฑ์มาตรฐาน
ดนตรีไทยจากการประชุมสัมมนาของทบวงมหาวิทยาลัย “เรื่องการพัฒนาวิชาการดนตรีไทย : เกณฑ์มาตรฐานสาขา
วิชาและวิชาชีพดนตรีไทย” ระหว่างวันที่ ๒๗ – ๒๙ มีนาคม ๒๕๓๔ ณ หอประชุมศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย
ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบให้ดำเนินการดังนี้

๑.๓.๑ ต้องคงความเป็นเอกลักษณ์ของดนตรีไทย

๑.๓.๒ ปรับจากเกณฑ์ของเก่าโดยให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของสังคมปัจจุบันและแนวโน้ม
ในอนาคต

๑.๓.๓ แม้ว่าเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยควรครอบคลุมทุกพิสัยการศึกษา แต่เนื่องด้วยพหุทธิพิสัย
มีขอบเขตกว้างขวางไม่แน่นอน ซึ่งขึ้นอยู่กับเป้าหมายของแต่ละหลักสูตร การกำหนดเกณฑ์เพื่อเป็นประโยชน์
แก่บัณฑิต สถาบันการศึกษา และศิลปิน จึงควรเน้นด้านทักษะพิสัย ซึ่งจะมีควบคู่กันไปกับเจตคติพิสัยอยู่แล้ว

๑.๓.๔ ควรกำหนดเกณฑ์กลางทั่วไปก่อนแล้ว จึงกำหนดเกณฑ์เฉพาะสำหรับดนตรีไทยแต่ละประเภท
ทั้งการบรรเลงเดี่ยวและรวมวง

ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยจึงได้ดำเนินการจัดทำร่างเกณฑ์มาตรฐาน
ความสามารถการบรรเลงดนตรีไทย โดยกำหนดเกณฑ์ออกเป็น ๑๒ ชั้น ดังต่อไปนี้

๑. ชั้นของเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ๑๒ ชั้น ได้แก่

ชั้นเตรียม เทียบเท่าการศึกษาระดับก่อนภาคบังคับ (การศึกษาเด็กเล็ก หรือการศึกษาระดับอนุบาล
หรือผู้ที่จะเริ่มฝึกหัดดนตรีไทย)

ชั้นที่ ๑ -

ชั้นที่ ๒ -

ชั้นที่ ๓ เทียบเท่าระดับประโยคประถมบริบูรณ์ของการศึกษาดนตรีไทย

ชั้นที่ ๔ -

ชั้นที่ ๕ -

ชั้นที่ ๖ เทียบเท่าระดับประโยคมัธยมบริบูรณ์ของการศึกษาดนตรีไทย

ชั้นที่ ๗ -

ชั้นที่ ๘ เทียบเท่าระดับอุดมศึกษา ชั้นอนุปริญญา

ชั้นที่ ๙ เทียบเท่าระดับอุดมศึกษา ชั้นปริญญาตรี

ชั้นที่ ๑๐ เทียบเท่าระดับอุดมศึกษา ชั้นปริญญาโท (ผู้มีความชำนาญ)

ชั้นที่ ๑๑ เทียบเท่าระดับอุดมศึกษา ชั้นปริญญาเอก (ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ)

หมายเหตุ

ชั้นที่ ๑, ๒ และ ๓ เป็นระดับจูงใจให้เยาวชนสนใจศึกษาดนตรีไทย การปฏิบัติตามทักษะที่ควรเป็นไป
ในแต่ละด้านจะเริ่มตั้งแต่ชั้นที่ ๔ เป็นต้นไปและเนื่องด้วยคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย มีความ
เห็นว่าผู้ที่จบการศึกษาวิชาดนตรีไทยชั้นที่ ๖ ควรมีความสามารถพื้นฐานเพียงพอสำหรับไปประกอบวิชาชีพทางด้าน
ดนตรีไทยได้พอสมควร แต่ในระดับเริ่มต้นของการนำเกณฑ์มาปฏิบัติ หากมิได้กำหนดระยะเวลาสำหรับเยาวชนได้
เตรียมตัวเพียงพอ อาจเริ่มการศึกษาร่วมที่สำคัญและจำเป็นที่กำหนดไว้ในชั้นที่ ๔, ๕ และ ๖ โดยไม่ต้องศึกษาให้

ครบ แต่ทั้งนี้ข้อมูลให้เพียงช่วงระยะแรกภายใน ๕ ปี หลังจากประกาศนำเกณฑ์มาใช้เท่านั้น อย่างไรก็ตาม สำหรับ นักดนตรีไทยที่จะมาสอบเทียบคุณวุฒิกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้นี้ คณะอนุกรรมการมีความเห็นว่าต้องทดสอบความสามารถตามเกณฑ์ต่างๆ ให้สมบูรณ์ ตามที่กำหนดไว้

๑.๔ ประโยชน์ของการนำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยมาใช้

๑.๔.๑ ประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาการดนตรีไทย

จากรายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยและจากสรุป การประชุมสัมมนาการพัฒนาวิชาดนตรีไทย ครั้งที่ ๑ ได้ประมวลประโยชน์ของการนำเกณฑ์มาตรฐานมาใช้ ดังนี้

๑.๔.๑.๑ รูปธรรมของดนตรีไทย จะมีลักษณะเป็นศาสตร์ที่สมบูรณ์ตามหลักวิชาการ สากลมากขึ้น เป็นการยกระดับมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพดนตรีไทยสามารถส่งเสริมให้เกิดค่านิยมที่ดีต่อ ดนตรีไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย เป็นการเน้นให้เห็นความสำคัญของวิชาดนตรีไทย ผลคือ เยาวชนของชาติสนใจสาขาวิชา ดนตรีไทยมากขึ้น

๑.๔.๑.๒ สามารถนำเกณฑ์มาตรฐานมาใช้ประโยชน์สำหรับการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการ สอนวิชาดนตรีไทยระดับต่างๆ ได้ดังนี้

ก. ใช้เป็นแนวทางเพื่อปรับปรุงหลักสูตรวิชาดนตรีไทยทุกระดับได้อย่างเหมาะสม เป็นระบบ โดยเฉพาะในด้าน

- ๑) การผลิตตำราดนตรีไทยในอนาคต
- ๒) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- ๓) การวัดและประเมินผลการศึกษาวิชาดนตรีไทย
- ๔) การพัฒนาและวิจัยที่เกี่ยวข้องกับดนตรีไทย

ข. ใช้เป็นแนวทางการพิจารณาอนุมัติและเปิดสอนสาขาวิชาดนตรีไทยด้าน ต่างๆ ในสถาบันอุดมศึกษาได้อย่างเหมาะสมกว่าที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน

ค. เห็นความจำเป็นที่ต้องส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนดนตรีไทยในระดับ อนุบาล ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาให้สอดคล้องกับระดับอุดมศึกษาอันเป็นการพัฒนาการจัดการ ศึกษาดนตรีไทยเป็นไปอย่างเหมาะสมกับวุฒิภาวะ มีระบบ และต่อเนื่องกันทุกระดับ

๑.๔.๑.๓ สามารถกำหนดกรอบการสอบเข้าศึกษาวิชาดนตรีไทยในระดับอุดมศึกษา ด้วยความสามารถของการบรรเลงและขับร้องอย่างสัมพันธ์กันกับเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยที่กำหนดขึ้น

๑.๔.๑.๔ สามารถจำแนกระดับความรู้และประสบการณ์ของบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีไทย ด้านต่างๆ ที่จะนำไปใช้ประกอบวิชาชีพทางดนตรีไทยได้อย่างเหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของสังคมปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต

๑.๔.๑.๕ สามารถนำมาใช้ตรวจสอบและประเมินระดับความสามารถของการบรรเลง เครื่องดนตรี และการขับร้องเพลงไทยของนิสิต/นักศึกษา บัณฑิต และศิลปิน อย่างเป็นทางการที่เทียบได้ เป็นสากล

๑.๔.๑.๖ ได้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการบรรเลงและขับร้องดนตรีไทย ซึ่งส่วนราชการสามารถใช้เป็นหลักในการพิจารณาบรรจุ และ/หรือแต่งตั้งศิลปินดนตรีไทย (นอกระบบการศึกษา) เข้ารับราชการ เพื่อสอนทักษะการบรรเลงดนตรีไทยทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต และระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งในสภาพปัจจุบันสาขาวิชาดนตรีไทยจัดได้ว่าเป็นสาขาวิชาที่ขาดแคลนผู้ชำนาญการและผู้เชี่ยวชาญถึงขั้นวิกฤตสาขาหนึ่ง

๑.๔.๑.๗ ศิลปวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของประเทศที่ดำเนินสืบเนื่องติดต่อกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน สามารถดำรงอยู่และพัฒนาให้เจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไปด้วยทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถประกอบหน้าที่การงานในแต่ละสายของวิชาดนตรีไทยอย่างมีคุณภาพมากขึ้น

๑.๔.๒ ประโยชน์ในระดับอุดมศึกษา

๑.๔.๒.๑ การศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

- ๑) เพิ่มมาตรฐานการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา
- ๒) เพิ่มคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสายต่าง ๆ
- ๓) การพิจารณาอนุมัติการเปิดสอนวิชาดนตรีไทยเป็นไปอย่างเหมาะสมขึ้น
- ๔) การผลิตตำราวิชาการดนตรีไทยสอดคล้องกับระดับของเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย

๑.๔.๒.๒ การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

- ๑) มาตรฐานคุณวุฒิของผู้ที่จะเข้าศึกษา
- ๒) ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการดนตรีไทย

๑.๔.๒.๓ การเทียบคุณวุฒิสถาบันดนตรีไทย เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ได้อย่างถูกต้องตามระเบียบที่ทางราชการกำหนดไว้ โดยเฉพาะในระยะเริ่มต้นของระดับบัณฑิตศึกษา

๑.๕ ความสัมพันธ์ของเกณฑ์แต่ละขั้นกับการศึกษาระดับอุดมศึกษา

เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยที่ยกกว้างขึ้นมานี้ ส่วนที่สัมพันธ์กับการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือเกณฑ์ขั้นที่ ๖ ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่กำหนดความรู้ความสามารถก่อนเข้าศึกษา และเกณฑ์ขั้นที่ ๗, ๘ และ ๙ ซึ่งเป็นการศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิต สำหรับเกณฑ์ขั้นที่ ๑๐ และ ๑๑ คือความสามารถที่สูงกว่าระดับปริญญาบัณฑิต

ในการพิจารณาจัดทำร่างเกณฑ์ขั้นที่ ๙ ซึ่งเทียบระดับปริญญาตรีนั้น ได้กำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำให้สอดคล้องกับความสามารถบรรเลงเพลงตามที่คณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ได้ตกลงกันไว้ คือ

ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาดนตรีไทยระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี) จะต้องมีความรู้ความสามารถดังนี้

๑. มีความสามารถในการบรรเลงงานพิธีกรรมและประเพณีได้
๒. มีความสามารถบรรเลงและขับกล่อมเพื่อการบันเทิงได้
๓. มีความสามารถบรรเลงประกอบการแสดงเบื้องต้น เป็นชุด เป็นตอนได้
๔. มีความรู้ด้านทฤษฎีในรายละเอียดของเพลงตามเกณฑ์ในระดับขั้นต่าง ๆ ได้

ทั้งนี้แต่ละด้านของดนตรีไทยอันได้แก่ ปี่พาทย์ เครื่องสาย การขับร้อง เพลงไทยและเครื่องกำกับ จังหวะหน้าทับ จะมีวัตถุประสงค์เรียนรู้แตกต่างกันไปได้บ้างตามความสำคัญและความจำเป็นของแต่ละด้าน ซึ่งจะมีการกำหนดรายละเอียดไว้ในวัตถุประสงค์ของแต่ละด้าน

ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยจึงได้พิจารณาสรรหาเพลงมาตรฐาน ขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้งานพิธีกรรม ประเพณี และเพื่อความบันเทิงได้โดยกำหนดเพลงให้ไว้ ทั้งนี้แต่ละสถาบันอาจกำหนดเพลงอื่นเข้ามาเพื่อการเรียนรู้เพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสมของหลักสูตรที่สถาบัน นั้น ๆ กำหนดไว้

ในการจัดทำเกณฑ์ครั้งนี้ คณะอนุกรรมการ ได้คัดเลือกบทเพลงตามแนวทางการฝึกทักษะการบรรเลง ดนตรีไทยที่เคยปฏิบัติสืบเนื่องกันมาในอดีต มีเพียงดับสังเวทสมโภชพระพุทธรูปมหาภิณวัณปิฎกกรม พระราชนิพนธ์ ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เท่านั้นที่เป็นเพลงดับซึ่งเรียบเรียงขึ้นใหม่จากทำนองเพลงเก่า ในอนาคตเมื่อมีการทบทวนประเมินการนำไปใช้ และปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานนี้ก็อาจพิจารณาคัดเลือกเพลงไทยที่ ประพันธ์ขึ้นใหม่มีความเห็นว่าเหมาะสมนำมากำหนดไว้ได้อีกหนึ่ง เพลงทั้งหมดที่ได้กำหนดไว้ในเกณฑ์ คณะอนุกรรมการ ได้มีมติให้แจ้งอัตรากำกับไว้ด้วยเพื่อมิให้สับสนในอนาคต เพราะอาจมีการเสริมแต่งเพลงเหล่านั้นเพิ่มเติมอีกได้

การดำเนินการใช้เกณฑ์ฉบับประกาศใช้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ผ่านมาถึง พ.ศ. ๒๕๔๔ รวมเวลา ในการใช้เกณฑ์ฉบับดังกล่าวมาได้ ๖ ปี เป็นช่วงเวลาที่ทบวงมหาวิทยาลัยเห็นสมควรให้มีการทบทวนและตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงเกณฑ์ให้สอดคล้องกับค่ามาตรฐานวิชาชีพมากที่สุด จึงพิจารณาดำเนินการให้มีการปรับปรุง เกณฑ์ขึ้น และขอให้กรมศิลปากรในฐานะที่เป็นองค์กรหลักในการจัดระเบียบทางวิชาการและวิชาชีพดนตรีไทย นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา ซึ่งกรมศิลปากรก็ได้รับดำเนินการโดยตั้งคณะกรรมการของกรมศิลปากรขึ้น คณะหนึ่งพิจารณาตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขก่อนพิมพ์เกณฑ์ฉบับปรับปรุงออกเผยแพร่ ที่ประชุมคณะกรรมการ ของกรมศิลปากรพิจารณาเห็นว่าเกณฑ์ฉบับนี้มีประโยชน์ตามที่กำหนดในวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะถ้าการปรับ ให้มีค่าความเที่ยงทางวิชาการและวิชาชีพที่ปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐาน หรือไม่ยิ่งหย่อนกว่าเกณฑ์มาตรฐานในอดีต ก็จะทำให้เกณฑ์มาตรฐานฉบับนี้เพิ่มประโยชน์ได้มากขึ้น และตามเอกสารที่ทบวงมหาวิทยาลัยขอความร่วมมือ กรมศิลปากรขอให้พิจารณาปรับแก้ไขตามหนังสือ ที่ ทม ๐๒๐๕/๓๕๕ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๔ คณะกรรมการ จึงพิจารณาปรับให้ชื่อหนังสือฉบับนี้ว่า “เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย” เพื่อบ่งชี้ตรงประเด็นและเป้าหมายในเจตนา ของการใช้หนังสือเกณฑ์ฉบับนี้มากยิ่งขึ้น และปรับให้เกณฑ์ทุกสาขาที่กำหนดมีเอกภาพในการฝึกกรรมกัน พร้อมทั้งพิจารณาพบว่าเกณฑ์การประเมินความสามารถโดยการกำหนดคำศัพท์สังคีตเป็นแนวทางในการประเมินผลนั้น ยังมีความคลาดเคลื่อนต่อข้อพิสูจน์ได้อย่างเป็นเอกภาพ โดยเฉพาะคำศัพท์ที่กำหนดขึ้นใหม่ควรได้รับการ กลั่นกรองด้วยองค์กรและเกณฑ์ทางวิชาการที่ได้มาตรฐานอย่างเป็นระบบเพื่อความเป็นเอกภาพเสียก่อนจึงจะ ปรากฏจากความสับสนทางวิชาการ ในการปรับปรุงครั้งนี้ กรมศิลปากรจึงพิจารณาแยกส่วนของเกณฑ์การประเมิน ฉบับเดิมออกจากเกณฑ์ฉบับนี้ โดยขอให้จัดพิมพ์ไว้เป็นฐานข้อมูลสำหรับดำเนินการกลั่นกรองด้วยเกณฑ์วิชาการ โดยคณะกรรมการอย่างเป็นระบบและเป็นเอกภาพเชิงการพิสูจน์แล้ว จึงพิจารณาจะใช้ให้เป็นประโยชน์อย่าง เหมาะสมสืบไป

บทที่ ๒

เกณฑ์ภาคปฏิบัติ

๒.๑ ความหมายและขอบเขต

๒.๑.๑ ความหมายของเกณฑ์

เกณฑ์ภาคปฏิบัติ หมายถึง ข้อกำหนดต่างๆ ที่ให้ถือปฏิบัติโดยพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของการกระทำ เป็นเกณฑ์

๒.๑.๒ ขอบเขตของเกณฑ์

๒.๑.๒.๑ ขอบเขตของเกณฑ์ขั้นเตรียม – ขั้นที่ ๖ โดยมีลำดับ ดังตารางต่อไปนี้

๖

เกณฑ์	กลุ่มเครื่องดนตรี	ขอบเขตของเกณฑ์
ขั้นเตรียม	เครื่องดนตรี ตามถนัด	เป็นการเตรียมตัวให้ผู้เริ่มฝึกหัดดนตรีไทยได้คุ้นเคยกับการใช้ความจำเป็นพื้นฐานทั้งด้านทำนองและจังหวะ สามารถฟังเพลงทางบรรเลงหรือทางร้องทำนองเพลงไทยง่าย ๆ สั้น ๆ ที่เหมาะสมกับวุฒิภาวะ โดยสามารถขับร้องตาม และ/หรือเคาะ หรือตบมือ หรือปฏิบัติให้เข้ากับกิจกรรมเข้าจังหวะได้ตามจังหวะหรือทำนองเพลง รวมทั้งให้รู้จักและคุ้นเคยกับเครื่องดนตรีก่อนที่จะเรียนรู้และฝึกฝนเครื่องดนตรีแต่ละชนิดและ/หรือการขับร้องเพลงไทยต่อไป
ขั้นที่ ๑ – ๓ สร้างพื้นฐานปฏิบัติ เครื่องดนตรี	ปี่พาทย์ เครื่องสาย ขับร้อง เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ	๑. ประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามคำสั่ง ๒. เป็นผู้มีจังหวะ ๓. รู้เสียงดนตรี ๔. เลือกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ถนัดได้ ตามเพลงและ

เกณฑ์	กลุ่มเครื่องดนตรี	ขอบเขตของเกณฑ์
<p>ขั้นที่ ๔ -๖</p> <p>ปรับเพิ่มความ</p> <p>สามารถการศึกษา</p> <p>และบรรเลง</p> <p>ให้เหมาะสมกับ</p> <p>ระดับชั้น</p>	<p>ปี่พาทย์</p> <p>เครื่องสาย</p> <p>ขับร้อง</p> <p>เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ</p>	<p>๑. การเรียนรู้</p> <p>๒. ฝึมือในการใช้กำลังและการบังคับเครื่องดนตรีตาม</p> <p>ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๓. ประสิทธิภาพในการจำ</p> <p>๔. พฤติกรรมด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ</p>

๒.๑.๒.๒ ขอบเขตของเกณฑ์ ขั้นที่ ๗ – ขั้นที่ ๑๑ มีโดยลำดับ ดังตารางต่อไปนี้

เกณฑ์	กลุ่มเครื่องดนตรี	ขอบเขตของเกณฑ์
ขั้นที่ ๗	<p>ปี่พาทย์</p> <p>เครื่องสาย</p> <p>ขับร้อง</p> <p>เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ</p>	<p>๑. มีความสมบูรณ์ในกระบวนการฝึกฝนเพื่อพัฒนาฝีมือ</p> <p>ในการบังคับเครื่องดนตรีและ/หรือการขับร้อง เพียงพอ</p> <p>ต่อการรองรับกรณีศึกษาวิชาการและความสามารถ</p> <p>ในการปฏิบัติเครื่องดนตรีในระดับสูง</p> <p>๒. มีความสมบูรณ์ในกรณีศึกษาเพื่อพิธีกรรม</p> <p>๓. มีความสมบูรณ์ในกระบวนการบรรเลงขับกล่อม สำหรับ</p> <p>วงปี่พาทย์ และวงเครื่องสาย</p>
ขั้นที่ ๘	<p>ปี่พาทย์</p> <p>เครื่องสาย</p> <p>ขับร้อง</p> <p>เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ</p>	<p>๑. มีความสมบูรณ์ในกรณีศึกษาเพื่อการบรรเลงขับกล่อม</p> <p>สำหรับวงมโหรี</p> <p>๒. มีความสมบูรณ์ในกรณีศึกษา เพื่อการบรรเลงสำหรับการ</p> <p>การแสดง</p> <p>๓. มีความสามารถและใช้เทคนิคการบรรเลงในระดับ</p> <p>ปานกลาง</p>
ขั้นที่ ๙	<p>ปี่พาทย์</p> <p>เครื่องสาย</p> <p>ขับร้อง</p> <p>เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ</p>	<p>๑. มีความสมบูรณ์ในกรณีศึกษาเพื่อการบรรเลงฝีมือ</p> <p>ขั้นสูงสำหรับวงปี่พาทย์และ/หรือวงเครื่องสายและ/</p> <p>หรือวงมโหรีและ/หรือการขับร้องและ/หรือ</p> <p>เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ</p> <p>๒. มีพื้นฐานการวิเคราะห์กระบวนการบรรเลง</p>
ขั้นที่ ๑๐	<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยเครื่องดนตรี - หน่วยทฤษฎีการฝึกฝน - กลุ่มวิชาการ - ประเภทของเพลง 	<p>มีความลุ่มลึกและสมบูรณ์ต่อวิชาการเฉพาะด้าน</p> <p>โดยใช้กระบวนการวิจัยต่อกรณีวิชาการ ด้วยการจำแนก</p> <p>เป็นประเภทหรือหมวดหมู่หรือหน่วยเอกภาพ การฝึกฝน</p> <p>ฯลฯ</p>

เกณฑ์	กลุ่มเครื่องดนตรี	ขอบเขตของเกณฑ์
ขั้นที่ ๑๑	ระบบของการดนตรี	๑. มีข้อค้นพบองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ด้วยการใช้กลไกการวิจัย ๒. ได้หลักวิชาหรือแนวทฤษฎีใหม่หรือทางเลือกใหม่ที่มีประสิทธิภาพคงรูปหรือเพิ่มขึ้น ด้วยการใช้กลไกการวิจัยเป็นเครื่องมือในการได้กระบวนการหรือองค์ความรู้ที่ค้นพบ

๒.๒ กลุ่มเครื่องดนตรีที่กำหนดให้ศึกษาภาคปฏิบัติ

เครื่องดนตรีที่กำหนดเพื่อปฏิบัติตามเกณฑ์ จำแนกตามประเภทการผสมวง โดยลำดับดังนี้

๒.๒.๑ กลุ่มเครื่องดนตรีที่กำหนดให้ศึกษาภาคปฏิบัติตามเกณฑ์ขั้นเตรียม – ขั้นที่ ๖

๑) ขั้นเตรียม

เครื่องดนตรีที่กำหนดเพื่อปฏิบัติตามเกณฑ์ในขั้นเตรียม ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเครื่องดนตรีที่อยู่ในกลุ่มเป้าหมายสำหรับเลือกศึกษาในขั้นที่ ๑ – ๖ เป็นสำคัญเพื่อประโยชน์ในการเตรียมความพร้อมที่จะเริ่มต้นการเสริมสร้างพัฒนาการพื้นฐานวิชาชีพดนตรีที่ตนถนัดให้สมบูรณ์ในช่วงเกณฑ์ขั้นที่ ๑ – ๖ และสอดคล้องกับทิศทางในการเพิ่มการศึกษาในระดับสูงต่อไป โดยพิจารณาดำเนินการตามขอบเขตของเกณฑ์ที่กำหนดในขั้นเตรียมเป็นสำคัญ

๒) เครื่องดนตรีกลุ่มเป่าพาทย์ ขั้นที่ ๑ – ๖ ประกอบด้วย

๑. ปี่ใน	(ขั้นที่ ๔ - ๖)
๒. ระนาดเอก	(ขั้นที่ ๑ - ๖)
๓. ระนาดทุ้ม	(ขั้นที่ ๑ - ๖)
๔. ซ้องวงใหญ่	(ขั้นที่ ๑ - ๖)
๕. ซ้องวงเล็ก	(ขั้นที่ ๑ - ๖)

เครื่องดนตรี	ขั้นที่ ๑	ขั้นที่ ๒	ขั้นที่ ๓	ขั้นที่ ๔	ขั้นที่ ๕	ขั้นที่ ๖
๑. ปี่ใน	-	-	-	/	/	/
๒. ระนาดเอก	/	/	/	/	/	/
๓. ระนาดทุ้ม	/	/	/	/	/	/
๔. ซ้องวงใหญ่	/	/	/	/	/	/
๕. ซ้องวงเล็ก	/	/	/	/	/	/

หมายเหตุ

๑. ผู้เรียนเครื่องดนตรีในกลุ่มเป่าพาทย์เป็นวิชาเอกให้เรียนเครื่องกำกับจังหวะหน้าทับคู่ขนานประมาณ ๓๐% ของเกณฑ์ปฏิบัติเครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ ตั้งแต่ชั้นที่ ๔ เป็นต้นไป โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาเอก และให้ความสามารถเฉพาะเครื่องมือในกลุ่มเป่าพาทย์และเครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ เป็นคุณสมบัติของผู้เรียนเครื่องดนตรีกลุ่มเป่าพาทย์เป็นวิชาเอก

๒. ผู้เรียนปี่ในให้เรียนปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ ชั้นที่ ๑, ๒, ๓ เป็นพื้นฐานก่อนเริ่มเรียนปี่ในชั้นที่ ๔

๓. เครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องสาย ชั้นที่ ๑ – ๖ ประกอบด้วย

๑. ซลู่เพียงออ (ชั้นที่ ๑ - ๖)
๒. ซอด้วง (ชั้นที่ ๑ - ๖)
๓. ซออู้ (ชั้นที่ ๑ - ๖)
๔. จะเข้ (ชั้นที่ ๑ - ๖)

เครื่องดนตรี	ชั้นที่ ๑	ชั้นที่ ๒	ชั้นที่ ๓	ชั้นที่ ๔	ชั้นที่ ๕	ชั้นที่ ๖
๑. ซลู่เพียงออ	/	/	/	/	/	/
๒. ซอด้วง	/	/	/	/	/	/
๓. ซออู้	/	/	/	/	/	/
๔. จะเข้	/	/	/	/	/	/

หมายเหตุ

ผู้เรียนเครื่องดนตรีในกลุ่มเครื่องสายเป็นวิชาเอกให้เรียนปฏิบัติฆ้องวงใหญ่คู่ขนาน ประมาณ ๓๐% ของเกณฑ์การปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ตั้งแต่ชั้นที่ ๔ เป็นต้นไป โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาเอกและให้ความสามารถเฉพาะเครื่องมือในกลุ่มเครื่องสายและฆ้องวงใหญ่เป็นคุณสมบัติของผู้เรียนเครื่องดนตรีในกลุ่มเครื่องสายเป็นวิชาเอก

๔. เครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องกำกับจังหวะ ชั้นที่ ๑ – ๖ ประกอบด้วย

๔.๑ เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ ได้แก่

๔.๑.๑ ตะโพน – กลองทัด (ชั้นที่ ๔ - ๖)

๔.๑.๒ กลองแขก หรือโทม – รำมะนา (ชั้นที่ ๑ - ๖)

๔.๑.๓ กลองสองหน้า (ชั้นที่ ๔ - ๖)

๔.๒ เครื่องกำกับจังหวะย่อย ได้แก่ ฉิ่ง

เครื่องดนตรี	ชั้นที่ ๑	ชั้นที่ ๒	ชั้นที่ ๓	ชั้นที่ ๔	ชั้นที่ ๕	ชั้นที่ ๖
๑. ตะโพน - กลองทัด	-	-	-	/	/	/
๒. กลองแขกหรือ โพน - รำมะนา	/	/	/	/	/	/
๓. กลองสองหน้า	-	-	-	/	/	/
๔. ฉิ่ง	/	/	/	/	/	/

หมายเหตุ

ผู้เรียนเครื่องดนตรีในกลุ่มเครื่องกำกับจังหวะเป็นวิชาเอกให้เรียนปฏิบัติฆ้องวงใหญ่คู่ขนานประมาณ ๓๐% ของเกณฑ์การปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ตั้งแต่ชั้นที่ ๔ เป็นต้นไป โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาเอก และให้ความสามารถในกลุ่มเครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ จังหวะย่อย และฆ้องวงใหญ่ (ประมาณ ๓๐%) เป็นคุณสมบัติของผู้เรียนเครื่องดนตรีในกลุ่มเครื่องกำกับจังหวะเป็นวิชาเอก

๕. ลักษณะการขับร้อง ตามเกณฑ์ที่กำหนดเป็นการขับร้องชนิดที่ใช้ร่วมกับการบรรเลงดนตรี ชั้นที่

๑ - ๖

เครื่องดนตรี	ชั้นที่ ๑	ชั้นที่ ๒	ชั้นที่ ๓	ชั้นที่ ๔	ชั้นที่ ๕	ชั้นที่ ๖
๑. ขับร้อง	/	/	/	/	/	/

หมายเหตุ

ผู้เรียนขับร้อง(เพลงไทย) เป็นวิชาเอกให้เรียนปฏิบัติฆ้องวงใหญ่และหรือปฏิบัติเครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ (กลองแขก หรือโพน - รำมะนา หรือ สองหน้า) คู่ขนานประมาณ ๓๐% ของเกณฑ์ปฏิบัติฆ้องวงใหญ่และ/หรือเครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ ตั้งแต่ชั้นที่ ๔ เป็นต้นไป โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาเอก และให้ความสามารถในการขับร้อง(เพลงไทย) ฆ้องวงใหญ่ และ/หรือเครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ เป็นคุณสมบัติของผู้เรียนขับร้อง(เพลงไทย) เป็นวิชาเอก

๒.๒.๒ กลุ่มเครื่องดนตรีที่กำหนดให้ศึกษาภาคปฏิบัติตามเกณฑ์ชั้นที่ ๗ - ๙

การกำหนดใช้เครื่องดนตรีเพื่อศึกษาภาคปฏิบัติตามขอบเขตของเกณฑ์ ชั้นที่ ๗ - ๙ เป็นการจัดการศึกษาให้มีความสมบูรณ์ระดับรอบรู้กรณีศึกษาเป็นสำคัญ จึงขึ้นอยู่กับนโยบายและเป้าหมายของการบริหารหลักสูตรแต่ละหลักสูตร ซึ่งสามารถกำหนดให้ครอบคลุมได้ทั้งเงื่อนไขในระบบประเภทการผสมวง และ/หรือระบบกลุ่มประเภทเครื่องดนตรีและ/หรือระบบชนิดของเครื่องดนตรีโดยเฉพาะ ในกรณีเครื่องดนตรีบางเครื่องที่ไม่ได้กำหนดให้ฝึกฝนและ/หรือศึกษามาตั้งแต่ชั้นเตรียม - ชั้นที่ ๖ นั้น ล้วนเป็นกรณีที่สามารถใช้เครือข่ายฐานความรู้ที่มีเอกลักษณ์เชิงสัมพันธ์สืบเนื่องได้ทั้งสิ้น ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จัดให้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้โดยไม่มีข้อจำกัด แม้กระทั่งเริ่มต้นศึกษาใหม่

๒.๒.๓ กลุ่มเครื่องดนตรีที่กำหนดให้ศึกษาภาคปฏิบัติตามเกณฑ์ชั้นที่ ๑๐ – ๑๑

การกำหนดใช้เครื่องดนตรีเพื่อศึกษาภาคปฏิบัติตามขอบเขตของเกณฑ์ชั้นที่ ๑๐ – ๑๑ เป็นประเด็นที่มุ่งศึกษาเฉพาะการเพิ่มพัฒนาการศึกษาเฉพาะกรณีการปฏิบัติเครื่องดนตรีหรือกระบวนการฝึกฝน (เฉพาะเครื่องดนตรี) ให้ได้ลุ่มลึกมีความชำนาญและเชี่ยวชาญด้วยการใช้กระบวนการวิจัยที่เหมาะสม

ในส่วนขององค์ความรู้ในกรณีที่เป็นศาสตร์หรือเป็นแนวทฤษฎี หรือระบบการประพันธ์หรือองค์ความรู้อื่น อันอาจมีความจำเป็นต้องใช้ความชำนาญในการปฏิบัติเครื่องดนตรีเป็นฐานการศึกษา ให้กำหนดหรือเป็นไปตามกฎเกณฑ์หรือนโยบายของการบริหารหลักสูตรแต่ละหลักสูตรกับระดับการศึกษา (ชั้นที่ ๑๐ – ๑๑)

๒.๓ เกณฑ์เพลงในชั้นต่างๆ

เพลงที่กำหนดเป็นเกณฑ์ภาคปฏิบัติ (ทำนองหลัก ทำนองขับร้อง และหน้าทับ) สำหรับใช้เป็นพื้นฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรี ขับร้อง เครื่องหนัง ที่ถือเป็นเกณฑ์เพื่อดำเนินการสร้างพัฒนาการไปสู่เป้าหมายที่กำหนดตามหัวข้อ ๒.๑ ต่อไปนี้

เพลงและหน้าทับที่กำหนดให้บรรเลงและขับร้อง ในชั้นที่ ๑ มีดังต่อไปนี้

ประเภท เกณฑ์	ปีพาทย์	หน้าทับ	เครื่องสาย	หน้าทับ	ขับร้อง	หน้าทับ
ชั้นที่ ๑	นาคราช สองชั้น	ปรบไก่	ลาวจ้อย ชั้นเดียว	ลาว	เพลงชาติ	ฝรั่ง
	สร้อยเพลง สองชั้น	ปรบไก่	สร้อยสนตัด สองชั้น	ปรบไก่	เพลงสรรเสริญพระบารมี	พิเศษ
	ชั้นพลับพลา สองชั้น	ปรบไก่	พม่าเขว สองชั้น	พม่า	พม่าเขว สองชั้น	พม่า
	โยสลัม สองชั้น	ฝรั่ง	โยสลัม สองชั้น	ฝรั่ง	ลาวต่อนก สองชั้น	ลาว
	กะเรียนทองสองชั้น	ปรบไก่	ลาวครวญ สองชั้น	ลาว	บูเซ็นซ็อค สองชั้น ด้อยตริง สองชั้น* โสมส่องแสง ชั้นเดียว เต๋ยโขง	ชวา ลาว ลาว เข็ง

หมายเหตุ * ด้อยตริง ชื่อซ้ำ คือ ลาวเดินดง สองชั้น

เพลงและหน้าที่ที่กำหนดให้บรรเลงและขับร้อง ในชั้นที่ ๒ มีดังต่อไปนี้

ประเภท เกณฑ์	ปีพาทย์	หน้าที่	เครื่องสาย	หน้าที่	ขับร้อง	หน้าที่
ชั้นที่ ๒	คลื่นกระทบฝั่ง สองชั้น บังใบ สองชั้น ลมพัดชายเขา สองชั้น นางนาค สองชั้น แขกบรเทศ สองชั้น	สองไม้ สองไม้ ปรบไก่อ ปรบไก่อ สองไม้	คลื่นกระทบฝั่ง สองชั้น บังใบ สองชั้น ลมพัดชายเขา สองชั้น นางนาค สองชั้น แขกบรเทศ สองชั้น	สองไม้ สองไม้ ปรบไก่อ ปรบไก่อ สองไม้	พม่ากลองยาว สองชั้น เขมรพายเรือ สองชั้น ขอมกล่อมลูก สองชั้น เขมรกำปอ สองชั้น มอญทำอิฐ สองชั้น แขกกล่อมเจ้า สองชั้น มอญดูดาว สองชั้น นาคราช ชั้นเดียว	พม่า เขมร เขมร เขมร มอญ แขก มอญ ปรบไก่อ

เพลงและหน้าที่ที่กำหนดให้บรรเลงและขับร้อง ในชั้นที่ ๓ มีดังต่อไปนี้

ประเภท เกณฑ์	ปีพาทย์	หน้าที่	เครื่องสาย	หน้าที่	ขับร้อง	หน้าที่
ชั้นที่ ๓	สามเส้า สองชั้น จินฉิมเล็ก สองชั้น ลาวดวงเดือน สองชั้น แขกสาหร่าย สองชั้น ต้นบรเทศ สองชั้น เขมรโพธิสัตว์ สองชั้น	ปรบไก่อ สองไม้ ลาว ปรบไก่อ พิเศษ ปรบไก่อ	สามเส้า สองชั้น จินฉิมเล็ก สองชั้น ลาวดวงเดือน สองชั้น แขกสาหร่าย สองชั้น ต้นบรเทศ สองชั้น เขมรโพธิสัตว์ สองชั้น	ปรบไก่อ สองไม้ ลาว ปรบไก่อ พิเศษ ปรบไก่อ	พม่าเขว สองชั้น พม่ากลองยาว สองชั้น เขมรพายเรือ สองชั้น ขอมกล่อมลูก สองชั้น เขมรกำปอ สองชั้น มอญทำอิฐ สองชั้น แขกกล่อมเจ้า สองชั้น ลาวพุงดำ สองชั้น	พม่า พม่า เขมร เขมร เขมร มอญ แขก ลาว

เพลงและหน้าที่ที่กำหนดให้บรรเลงและขับร้อง ในชั้นที่ ๔ มีดังต่อไปนี้

ประเภท เกณฑ์	ปีพาทย์	หน้าที่	เครื่องสาย	หน้าที่	ขับร้อง	หน้าที่
ชั้นที่ ๔	โหมโรงเช้า แป๊ะ สามชั้น ลาวดำเนินทราย สองชั้น เขมรไทรโยค สามชั้น ดับวิภาพระสมุทร สองชั้น "	พิเศษ สองไม้ ลาว ปรบไก่อ สองไม้ ปรบไก่อ	ดับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น โหมโรงกระแตไต่ไม้สามชั้น ลาวดำเนินทราย สองชั้น เขมรไทรโยค สามชั้น ดับวิภาพระสมุทร สองชั้น "	ปรบไก่อ ปรบไก่อ ลาว ปรบไก่อ สองไม้ ปรบไก่อ	ดับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น แป๊ะ สามชั้น ลาวดำเนินทราย สองชั้น ลมพัดชายเขา สองชั้น นางนาค สองชั้น แขกบรเทศ สองชั้น สามเส้า สองชั้น จินฉิมเล็ก สองชั้น	ปรบไก่อ สองไม้ ลาว ปรบไก่อ ปรบไก่อ ปรบไก่อ ปรบไก่อ สองไม้

เพลงและหน้าที่ที่กำหนดให้บรรเลงและขับร้อง ในชั้นที่ ๕ มีดังต่อไปนี้

ประเภท เกณฑ์	ปีพาทย์	หน้าที่	เครื่องสาย	หน้าที่	ขับร้อง	หน้าที่
ชั้นที่ ๕	โหมโรงเย็น ดับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น เต่ากินผักบุง สองชั้น แขกค่อยหม้อ เถา	พิเศษ	โหมโรงโอยเรศ สามชั้น	ปรบไ้	เขมรไทรโยค สามชั้น	ปรบไ้
		ปรบไ้	โหมโรงทะเลแย สามชั้น	ปรบไ้	ลาวดวงเดือน สองชั้น	ลาว
		ปรบไ้	แป๊ะ สามชั้น	สองไม้	เขมรโพธิสัตว์ สองชั้น	ปรบไ้
		สองไม้	เต่ากินผักบุง สองชั้น	ปรบไ้	เต่ากินผักบุง สองชั้น	ปรบไ้
			นางครวญ เถา	ปรบไ้	แขกค่อยหม้อ เถา	ปรบไ้
			กล่อมนารี เถา	ปรบไ้	กล่อมนารี เถา	สองไม้
			แขกค่อยหม้อ เถา	สองไม้	แขกบรเทศ เถา	สองไม้
			อาหนู เถา	สองไม้	การะเวกเล็ก เถา	ปรบไ้
			การะเวกเล็ก เถา	ปรบไ้	แขกบรเทศ เถา	สองไม้
			มหาฤกษ์ ทางไทย	ปรบไ้	ดับวิวาหพระสมุทร สองชั้น	สองไม้และ
			มหาชัย ทางไทย	ปรบไ้		ปรบไ้

เพลงและหน้าที่ที่กำหนดให้บรรเลงและขับร้อง ในชั้นที่ ๖ มีดังต่อไปนี้

ประเภท เกณฑ์	ปีพาทย์	หน้าที่	เครื่องสาย	หน้าที่	ขับร้อง	หน้าที่
ชั้นที่ ๖	เพลงข้าเรื่อง สร้อยสน เพลงข้าเรื่อง พระรามเดินดง เพลงจากเรื่องเพลงฉิ่งพระ- ฉันทน์ ชั้นเดียว เพลงเรื่อง ทำขวัญ โหมโรงกระแตไต่ไม้ สามชั้น ดับบรเทศ เถา จินchimเล็ก เถา สุดสงวน เถา ดับมโหรีเรื่องนางนาค สองชั้น พระอาทิตย์ชิงดวง สองชั้น	ปรบไ้	เพลงข้าเรื่อง สร้อยสน	ปรบไ้	แสนสุดสวาท สามชั้น	ปรบไ้
		ปรบไ้	เพลงฉิ่งเรื่อง มุล่งชั้นเดียว	-	ดับบรเทศ เถา	สองไม้
		-	โหมโรงเยี่ยมวิมาน สามชั้น	ปรบไ้	จินchimเล็ก เถา	สองไม้
			โหมโรงจอมสุรางค์ สามชั้น	ปรบไ้	นางครวญ เถา	ปรบไ้
		นั่งกิน	แสนสุดสวาท สามชั้น	ปรบไ้	สุดสงวน เถา	ปรบไ้
		สองไม้	สุดสงวน เถา	ปรบไ้	แขกมอญบางขุนพรหม เถา	ปรบไ้
		สองไม้	แขกมอญบางขุนพรหม เถา	ปรบไ้	ดับมโหรีเรื่องนางนาค สองชั้น	ปรบไ้
		สองไม้	ดับมโหรีเรื่องนางนาค สองชั้น	ปรบไ้	พระอาทิตย์ชิงดวง สองชั้น	ปรบไ้
		ปรบไ้	พระอาทิตย์ชิงดวง สองชั้น	ปรบไ้		
		ปรบไ้				
		ปรบไ้				

เพลงและหน้าที่ที่กำหนดให้บรรเลงและขับร้อง ในชั้นที่ ๗ มีดังต่อไปนี้

ประเภท กลุ่มเพลง	เป้าหมาย	หน้าที่	เครื่องสาย	หน้าที่	ขับร้อง	หน้าที่
เพลงหน้าพาทย์	เพลงชาติ	พิเศษ	เพลงชาติ	พิเศษ	เพลงชาติ	พิเศษ
เพลงพิธีกรรม	เพลงสรรเสริญพระบารมี	พิเศษ	เพลงสรรเสริญพระบารมี	พิเศษ	เพลงสรรเสริญพระบารมี	พิเศษ
เพลงที่ใช้ ในการแสดง	โหมโรงเช้า โหมโรงเย็น	พิเศษ พิเศษ	เพลงเหาะ เพลงสีนวล เพลงเสมอ เพลงลา	พิเศษ สองไม้ สองไม้ สองไม้	เพลงเหาะ เพลงสีนวล เพลงนางนาค สองชั้น เพลงแขกบรเทศ สองชั้น	พิเศษ สองไม้ ปรบไ้ สองไม้
เพลงเรื่อง	เพลงช้า เรื่องสร้อยสน เพลง เรื่องทำขวัญ เพลงจาก เรื่องฉิ่งพระฉิ่ง ชั้นเดียว	ปรบไ้ นั่งกิน -	เพลงฉิ่งเรื่องมุล่ง ชั้นเดียว เพลงจาก เรื่องฉิ่งพระฉิ่ง ชั้นเดียว	- -	-	
เพลงโหมโรง/ โหมโรงเสภา	โหมโรงไอเรศ สามชั้น	ปรบไ้	โหมโรงแปดบท สามชั้น โหมโรงปฐมดุสิต สามชั้น โหมโรงมหาฤกษ์ สามชั้น	ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้	-	
เพลงเถา/ สามชั้น	นาคเกี้ยว สองชั้นฉาย* แขกไทย เถา พม่าเห่ เถา แขกกุลิต เถา แสนเสนาะ สามชั้น สารถิ สามชั้น ถอนสมอ เถา โสมส่องแสง เถา แขกขาว เถา แขกมอญบางขุนพรหม เถา	ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้	นาคเกี้ยว สองชั้นฉาย* แขกไทย เถา พม่าเห่ เถา แขกกุลิต เถา สุรินทรราชู สามชั้น เขมรปี่แก้ว สามชั้น เขมรปี่แก้วทางสักวาสามชั้น จระเข้หางยาว สามชั้น จระเข้หางยาวทางสักวา สามชั้น หกบท เถา เขมรพวง เถา มอญรำดาบ เถา ลาวเสียงเทียน เถา ราตรีประดับดาว เถา เขมรละออองค์ เถา	ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ สองไม้ ปรบไ้ ปรบไ้	นาคเกี้ยว สองชั้นฉาย* แขกไทย เถา พม่าเห่ เถา แขกกุลิต เถา สุรินทรราชู สามชั้น ปรบไ้ เขมรปี่แก้ว สามชั้น ปรบไ้ เขมรปี่แก้วทางสักวาสามชั้น ปรบไ้ จระเข้หางยาว สามชั้น ปรบไ้ จระเข้หางยาวทางสักวา สามชั้น ปรบไ้ หกบท เถา เขมรพวง เถา มอญรำดาบ เถา ลาวเสียงเทียน เถา ราตรีประดับดาว เถา -	ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ สองไม้ ปรบไ้
เพลงดับ	ดับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น ดับมโหรีเรื่องนางนาค สองชั้น	ปรบไ้ ปรบไ้	- ดับมโหรีเรื่องนางนาค สองชั้น	 ปรบไ้	ดับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น ดับมโหรีเรื่องนางนาค สองชั้น	ปรบไ้ ปรบไ้

ประเภท กลุ่มเพลง	ปีพาทย์	หน้าทับ	เครื่องสาย	หน้าทับ	ขับร้อง	หน้าทับ
	ดับวิภาหพระสมุทร สองชั้น -	สองไม้ และ ปรบไ้	- ดับสมิงทอง สองชั้น - ดับนิทราชาคริต สองชั้น ดับลมพัดชายเขา สามชั้น	ปรบไ้ และ สองไม้ ปราบไ้ และ สองไม้ ปรบไ้	ดับวิภาหพระสมุทร สองชั้น - ดับสมิงทอง สองชั้น - -	ปรบไ้ และ สองไม้ ปรบไ้ และ สองไม้ ปรบไ้
เพลงลา	เต่ากินผักบุ้ง สองชั้น พระอาทิตย์ชิงดวง สองชั้น	ปรบไ้ ปรบไ้	เต่ากินผักบุ้ง สองชั้น พระอาทิตย์ชิงดวง สองชั้น	ปรบไ้ ปรบไ้	เต่ากินผักบุ้ง สองชั้น พระอาทิตย์ชิงดวง สองชั้น	ปรบไ้ ปรบไ้

หมายเหตุ * สองชั้นฉาย เป็นศัพท์เฉพาะทาง คีตศิลป์ และดุริยางคศิลป์ไทย
หมายถึงเพลงอัตราสองชั้น ที่มีลักษณะพิเศษ คล้ายอัตราสามชั้น

เพลงและหน้าทับที่กำหนดให้บรรเลงและขับร้อง ในชั้นที่ ๘ มีดังต่อไปนี้

ประเภท กลุ่มเพลง	ปีพาทย์	หน้าทับ	เครื่องสาย	หน้าทับ	ขับร้อง	หน้าทับ
เพลงหน้าพาทย์	เพลงชาติ	พิเศษ	เพลงชาติ	พิเศษ	เพลงชาติ	พิเศษ
เพลงพิธีกรรม	เพลงสรรเสริญพระบารมี	พิเศษ	เพลงสรรเสริญพระบารมี	พิเศษ	เพลงสรรเสริญพระบารมี	พิเศษ
เพลงที่ใช้ ในการแสดง	โหมโรงเช้า โหมโรงเย็น	พิเศษ พิเศษ	เพลงสีนวล เพลงเหาะ เพลงมหาชัย ทางไทย เพลงมหาชัย ทางเกียรติยศ เพลงมหาฤกษ์ ทางไทย เพลงมหาฤกษ์ ทางสากล เสมอ ลา รั้ว ชำนานู กลม	สองไม้ พิเศษ ปรบไ้ พิเศษ ปรบไ้ พิเศษ พิเศษ พิเศษ พิเศษ พิเศษ พิเศษ พิเศษ พิเศษ พิเศษ	เพลงสีนวล เพลงเหาะ เพลงมหาชัย ทางไทย เพลงมหาชัย ทางเกียรติยศ เพลงมหาฤกษ์ ทางไทย นางนาค สองชั้น แขกบรเทศ สองชั้น ปฐม เห่เชิดฉิ่ง กราวนอก กราวใน กราวรำ	สองไม้ พิเศษ ปรบไ้ พิเศษ ปรบไ้ ปรบไ้ สองไม้ พิเศษ - พิเศษ พิเศษ พิเศษ

ประเภท กลุ่มเพลง	ปีพาทย์	หน้าทับ	เครื่องสาย	หน้าทับ	ขับร้อง	หน้าทับ
เพลงเรื่อง	เพลงช้า เรื่องลงสร เพลงช้า เรื่องสร้อยสน เพลงช้า เรื่องทำขวัญ เพลงฉิ่ง เรื่องฉิ่งพระฉิ่ง	ปรบไก่ " นึ่งกิน	เพลงฉิ่ง เรื่องข้างประสาธนา เพลงช้า เรื่องจินแส เพลงช้า เรื่องเต่ากินผักนึ่ง เพลงฉิ่ง เรื่องมุล่ง ชั้นเดียว เพลงฉิ่ง เรื่องฉิ่งพระฉิ่ง ชั้นเดียว			
เพลงโหมโรง/ โหมโรงเสภา	โหมโรงโอยเรศ สามชั้น โหมโรงเยี่ยมวิมาน สามชั้น โหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง สามชั้น	ปรบไก่ ปรบไก่ สองไม้	โหมโรงโอยเรศ สามชั้น โหมโรงเยี่ยมวิมาน สามชั้น - โหมโรงครอบจักรวาล สามชั้น โหมโรงแปดบทย สามชั้น โหมโรงปฐมดุสิต สามชั้น โหมโรงมหาฤกษ์สามชั้น โหมโรงราโค สามชั้น	ปรบไก่ ปรบไก่ - ปรบไก่ ปรบไก่ สองไม้ ปรบไก่ ปรบไก่		
เพลงเถา/ สามชั้น	แขกไทย เถา พม่าเห่ เถา แขกกุลิต เถา ถอนสมอ เถา แขกขาว เถา โสมส่องแสง เถา แสนคำนึง เถา แขกมอญบางขุนพรหม เถา ลาวเสียงเทียน เถา ทกบท เถา เขมรโพธิสัตว์ เถา อาถรรพ์ เถา นาคเกี้ยว สองชั้นฉาย* พราหมณ์เข้าโบสถ์ สามชั้น นารายณ์แปลงรูป สามชั้น สารถิ สามชั้น แขกมอญ สามชั้น ต๋อยรูป สามชั้น	ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ สองไม้ สองไม้ ปรบไก่ สองไม้ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่	แขกไทย เถา พม่าเห่ เถา แขกกุลิต เถา ถอนสมอ เถา แขกขาว เถา โสมส่องแสง เถา แสนคำนึง เถา แขกมอญบางขุนพรหม เถา ลาวเสียงเทียน เถา ทกบท เถา เขมรโพธิสัตว์ เถา อาถรรพ์ เถา นาคเกี้ยว สองชั้นฉาย* พราหมณ์เข้าโบสถ์ สามชั้น นารายณ์แปลงรูป สามชั้น สารถิ สามชั้น แขกมอญ สามชั้น ต๋อยรูป สามชั้น	ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ สองไม้ สองไม้ ปรบไก่ สองไม้ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่	แขกไทย เถา พม่าเห่ เถา แขกกุลิต เถา ถอนสมอ เถา แขกขาว เถา โสมส่องแสง เถา แสนคำนึง เถา แขกมอญบางขุนพรหม เถา ลาวเสียงเทียน เถา ทกบท เถา เขมรโพธิสัตว์ เถา อาถรรพ์ เถา นาคเกี้ยว สองชั้นฉาย* พราหมณ์เข้าโบสถ์ สามชั้น นารายณ์แปลงรูป สามชั้น สารถิ สามชั้น แขกมอญ สามชั้น ต๋อยรูป สามชั้น	ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ สองไม้ สองไม้ ปรบไก่ สองไม้ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่

ประเภท กลุ่มเพลง	ปีพาทย์	หน้าทับ	เครื่องสาย	หน้าทับ	ขับร้อง	หน้าทับ
	เขมรใหญ่ สามชั้น แขกลพบุรี สามชั้น สุรินทราทู สามชั้น เขมรปี่แก้ว สามชั้น เขมรโพธิสัตว์ เถา อาถรรพณ์ เถา แสนเสนาะ สามชั้น พญาโศก สามชั้น บังใบ สามชั้น	ปรบไ้ สองไม้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ สองไม้	เขมรใหญ่ สามชั้น แขกลพบุรี สามชั้น สุรินทราทู สามชั้น เขมรปี่แก้ว สามชั้น เขมรปี่แก้วทางสักวา สามชั้น เขมรละออองค์ เถา ขอมเงิน เถา ทกบท เถา เขมรพวง เถา มอญรำดาบ เถา ราตรีประดับดาว เถา จระเข้ทางยาว สามชั้น จระเข้ทางยาวทางสักวา สามชั้น แขกโอด สามชั้น เขมรราชบุรี สามชั้น บุหลัน สามชั้น	ปรบไ้ สองไม้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ สองไม้ สองไม้ ปรบไ้	เขมรใหญ่ สามชั้น แขกลพบุรี สามชั้น สุรินทราทู สามชั้น เขมรปี่แก้ว สามชั้น เขมรปี่แก้ว ทางสักวา เขมรละออองค์ เถา ขอมเงิน เถา ทกบท เถา เขมรพวง เถา มอญรำดาบ เถา ราตรีประดับดาว เถา จระเข้ทางยาว สามชั้น จระเข้ทางยาวทางสักวา สามชั้น แขกโอด สามชั้น เขมรราชบุรี สามชั้น บุหลัน สามชั้น	ปรบไ้ สองไม้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ สองไม้ สองไม้ ปรบไ้
เพลงตับ	ตับมโหรีเรื่องนางนาค สองชั้น ตับวิชาวพระสมุทร สองชั้น และ ตับนางซินเดอริลลา สองชั้น และ ตับนิทราชาคริต สองชั้น และ สองไม้ ตับสมิงทอง สองชั้น และ สองไม้ ตับลาวเจริญศรี สองชั้น ตับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น ตับลมพัดชายเขา สามชั้น	ปรบไ้ สองไม้ และ ปรบไ้ ปรบไ้ และ สองไม้ ปรบไ้ และ สองไม้ ปรบไ้ และ สองไม้ ลาว ปรบไ้ ปรบไ้	ตับมโหรีเรื่องนางนาค สองชั้น ตับวิชาวพระสมุทร สองชั้น และ ตับนางซินเดอริลลา สองชั้น และ สองไม้ ตับนิทราชาคริต สองชั้น และ สองไม้ ตับสมิงทอง สองชั้น และ สองไม้ ตับลาวเจริญศรี สองชั้น ตับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น ตับลมพัดชายเขา สามชั้น	ปรบไ้ สองไม้ และ ปรบไ้ ปรบไ้ และ สองไม้ ปรบไ้ และ สองไม้ ลาว ปรบไ้ ปรบไ้	ตับมโหรีเรื่องนางนาค สองชั้น ตับวิชาวพระสมุทร สองชั้น และ ตับนางซินเดอริลลา สองชั้น และ สองไม้ ตับนิทราชาคริต สองชั้น และ สองไม้ ตับสมิงทอง สองชั้น และ สองไม้ ตับลาวเจริญศรี สองชั้น ตับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น ตับลมพัดชายเขา สามชั้น	ปรบไ้ สองไม้ และ ปรบไ้ ปรบไ้ และ สองไม้ ปรบไ้ และ สองไม้ ลาว ปรบไ้ ปรบไ้

ประเภท กลุ่มเพลง	ปีพาทย์	หน้าทับ	เครื่องสาย	หน้าทับ	ขับร้อง	หน้าทับ
	ตับดุขงักสังเวสมโกช- พระพุทธา	ปรบไก่ และ สองไม้	ตับดุขงักสังเวสมโกช- พระพุทธา	ปรบไก่ และ สองไม้	ตับดุขงักสังเวสมโกช- พระพุทธา	ปรบไก่ และ สองไม้
เพลงเดี่ยว	๑ เพลง (ไม่กำหนด)		๑ เพลงจากเพลงเดี่ยวต่อไปนี้ จินซิมใหญ่ สองชั้น ทะแย สามชั้น นกดมัน สามชั้น พญาโคก สามชั้น แขกมอญ สามชั้น เข็ดนอก ลาวแพน	จิน ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ พิเศษ ลาว	๑ เพลงจากเพลงเดี่ยวต่อไปนี้ จินซิมใหญ่ สองชั้น ทะแย สามชั้น นกดมัน สามชั้น พญาโคก สามชั้น แขกมอญ สามชั้น เข็ดนอก ลาวแพน	จิน ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ ปรบไก่ พิเศษ ลาว
เพลงลา	เต่ากินผักบุง สองชั้น และอีก ๒ เพลง (ไม่กำหนด)	ปรบไก่	เต่ากินผักบุง สองชั้น พระอาทิตย์ชิงดวง สองชั้น อกทะเล สามชั้น กราวรำ เถา	ปรบไก่ ปรบไก่ สองไม้ ปรบไก่	เต่ากินผักบุง สองชั้น พระอาทิตย์ชิงดวง สองชั้น อกทะเล สามชั้น กราวรำ เถา	ปรบไก่ ปรบไก่ สองไม้ ปรบไก่

หมายเหตุ * สองชั้นฉาย เป็นศัพท์เฉพาะทาง คีตศิลป์ และดุริยางคศิลป์ไทย
หมายถึงเพลงอัตราสองชั้น ที่มีลักษณะพิเศษ คล้ายอัตราสามชั้น

เพลงและหน้าทับที่กำหนดให้บรรเลงและขับร้อง ในชั้นที่ ๙ มีดังต่อไปนี้

ประเภท กลุ่มเพลง	ปีพาทย์	หน้าทับ	เครื่องสาย	หน้าทับ	ขับร้อง	หน้าทับ
เพลงหน้าพาทย์	เพลงชาติ	พิเศษ	เพลงชาติ	พิเศษ	เพลงชาติ	พิเศษ
เพลงพิธีกรรม	เพลงสรรเสริญพระบารมี	พิเศษ	เพลงสรรเสริญพระบารมี	พิเศษ	เพลงสรรเสริญพระบารมี	พิเศษ
เพลงที่ใช้ ในการแสดง	โหมโรงเช้า	พิเศษ	สินवल	สองไม้	สินवल	สองไม้
	โหมโรงเย็น	พิเศษ	เหาะ	พิเศษ	เหาะ	พิเศษ
	โหมโรงกลางวัน	พิเศษ	สาธุการ	พิเศษ	สาธุการ	พิเศษ
			เสมอ	พิเศษ	เสมอ	พิเศษ
			ตระนมิต	พิเศษ	ตระนมิต	พิเศษ
			ตระนอน	พิเศษ	ตระนอน	พิเศษ
			ตระบองกัน	พิเศษ	ตระบองกัน	พิเศษ
			ปฐุม	พิเศษ	ปฐุม	พิเศษ
			กราวนอก	พิเศษ	กราวนอก	พิเศษ
			กราวรำ	พิเศษ	กราวรำ	พิเศษ

ประเภท กลุ่มเพลง	ปีพาทย์	หน้าทับ	เครื่องสาย	หน้าทับ	ขับร้อง	หน้าทับ
		ทยอย	โอด ชำนาญ สองไม้ มหาชัย ทางไทยปรบไก่อ มหาชัย ทางเกียรติยศ มหาฤกษ์ ทางไทย มหาฤกษ์ ทางสากล ลา รั้ว กลม วา โลม - - - - -	พิเศษ พิเศษ ทยอย มหาชัย พิเศษ ปรบไก่อ พิเศษ พิเศษ พิเศษ พิเศษ พิเศษ พิเศษ พิเศษ	โอด ชำนาญ สองไม้ ทางไทยปรบไก่อ มหาชัย ทางเกียรติยศ มหาฤกษ์ ทางไทย - - - - - นางนาค สองชั้น แขกบรเทศ สองชั้น เห่เชิดฉิ่ง กรราวโน รั้วประลองเสภา ทวย	พิเศษ พิเศษ พิเศษ ปรบไก่อ ปรบไก่อ พิเศษ พิเศษ พิเศษ พิเศษ พิเศษ ปรบไก่อ สองไม้ พิเศษ พิเศษ สองไม้
เพลงเรื่อง	เพลงช้า เรื่องสร้อยสน เพลงช้า เรื่องเต่ากินผักบุ้ง เพลงช้า เรื่องพระรามเดินดง เพลงช้า เรื่องตะนาว เพลงฉิ่ง เรื่องฉิ่งพระฉิ่ง เพลง เรื่องลงสร เพลง เรื่องทำขวัญ	ปรบไก่อ และ สองไม้ ปรบไก่อ และ สองไม้ ปรบไก่อ และ สองไม้ - พิเศษ นึ่งกิน	เพลงช้า เรื่องสร้อยสน เพลงช้า เรื่องเต่ากินผักบุ้ง เพลงช้า เรื่องพระรามเดินดง เพลงช้า เรื่องตะนาว เพลงฉิ่ง เรื่องฉิ่งพระฉิ่ง ชั้นเดียว -	ปรบไก่อ และ สองไม้ ปรบไก่อ และ สองไม้ ปรบไก่อ และ สองไม้ - -	-	ปรบไก่อ สองไม้ พิเศษ พิเศษ สองไม้

ประเภท กลุ่มเพลง	ปีพาทย์	หน้าทับ	เครื่องสาย	หน้าทับ	ขับร้อง	หน้าทับ
	เพลงช้า เรื่องมอญแปลง - - - -	ปรบไค่ และ สองไม้	- เพลงช้า เรื่องจีนแสด และ สองไม้ เพลงฉิ่ง เรื่องฉิ่งข้างประสานงา เพลงฉิ่ง เรื่องมุล่ง เพลงฉิ่ง เรื่องแมลงภู่ทอง เพลงฉิ่ง เรื่องฉิ่งตรัง	- ปรบไค่ - - -		
เพลงโหมโรง/ โหมโรงเสภา	โหมโรงไอยเรศ สามชั้น โหมโรงเยี่ยมวิมาน สามชั้น โหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง สามชั้น โหมโรงมะลิเลื้อย สามชั้น โหมโรงทะเลแย สามชั้น โหมโรงพม่าวัด สามชั้น - - - - - - - -	ปรบไค่ ปรบไค่ สองไม้ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่	โหมโรงไอยเรศ สามชั้น โหมโรงเยี่ยมวิมาน สามชั้น โหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง สามชั้น โหมโรงมะลิเลื้อย สามชั้น โหมโรงทะเลแย สามชั้น โหมโรงครอบครัวจรรวาล สามชั้น โหมโรงแปดบท สามชั้น โหมโรงปฐมดุสิต สามชั้น โหมโรงมหาฤกษ์ สามชั้น โหมโรงพญาโศก สามชั้น โหมโรงเจริญศรีอยุธยา สามชั้น โหมโรงรัตนโกสินทร์ สามชั้น โหมโรงจอมสุรางค์ สามชั้น	ปรบไค่ ปรบไค่ สองไม้ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่		
เพลงเถา/ สามชั้น	แขกไทย เถา พม่าเห่ เถา แขกกุลิต เถา ถอนสมอ เถา แขกขาว เถา โสมส่องแสง เถา แสนคำนึง เถา แขกมอญบางขุนพรหม เถา	ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ สองไม้ สองไม้ ปรบไค่	แขกไทย เถา พม่าเห่ เถา แขกกุลิต เถา ถอนสมอ เถา แขกขาว เถา โสมส่องแสง เถา แสนคำนึง เถา แขกมอญบางขุนพรหม เถา	ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ สองไม้ สองไม้ ปรบไค่	แขกไทย เถา พม่าเห่ เถา แขกกุลิต เถา ถอนสมอ เถา แขกขาว เถา โสมส่องแสง เถา แสนคำนึง เถา ลาวเสียงเทียน เถา	ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ ปรบไค่ สองไม้ สองไม้ ปรบไค่

ประเภท กลุ่มเพลง	ปีพาทย์	หน้าทับ	เครื่องสาย	หน้าทับ	ขับร้อง	หน้าทับ
	ลาวเสียงเทียน เกา	สองไม้	ลาวเสียงเทียน เกา	สองไม้	ลาวเสียงเทียน เกา	สองไม้
	ทกบท เกา	ปรบไ้	ทกบท เกา	ปรบไ้	ทกบท เกา	ปรบไ้
	เขมรโพธิสัตว์ เกา	ปรบไ้	เขมรโพธิสัตว์ เกา	ปรบไ้	เขมรโพธิสัตว์ เกา	ปรบไ้
	อาถรรพ์ เกา	ปรบไ้	อาถรรพ์ เกา	ปรบไ้	อาถรรพ์ เกา	ปรบไ้
	นาคเกี้ยว สองชั้นฉาย*	ปรบไ้	นาคเกี้ยว สองชั้นฉาย*	ปรบไ้	นาคเกี้ยว สองชั้นฉาย*	ปรบไ้
	พราหมณ์เข้าโบสถ์ สามชั้น	ปรบไ้	พราหมณ์เข้าโบสถ์ สามชั้น	ปรบไ้	พราหมณ์เข้าโบสถ์ สามชั้น	ปรบไ้
	นารายณ์แปลงรูป สามชั้น	ปรบไ้	นารายณ์แปลงรูป สามชั้น	ปรบไ้	นารายณ์แปลงรูป สามชั้น	ปรบไ้
	สารถิ สามชั้น	ปรบไ้	สารถิ สามชั้น	ปรบไ้	สารถิ สามชั้น	ปรบไ้
	แขกมอญ สามชั้น	ปรบไ้	แขกมอญ สามชั้น	ปรบไ้	แขกมอญ สามชั้น	ปรบไ้
	ต่อรูป สามชั้น	ปรบไ้	ต่อรูป สามชั้น	ปรบไ้	ต่อรูป สามชั้น	ปรบไ้
	เขมรใหญ่ สามชั้น	ปรบไ้	เขมรใหญ่ สามชั้น	ปรบไ้	เขมรใหญ่ สามชั้น	ปรบไ้
	แขกลพบุรี สามชั้น	สองไม้	แขกลพบุรี สามชั้น	สองไม้	แขกลพบุรี สามชั้น	สองไม้
	สุรินทราทู สามชั้น	ปรบไ้	สุรินทราทู สามชั้น	ปรบไ้	สุรินทราทู สามชั้น	ปรบไ้
	เขมรปี่แก้ว สามชั้น	ปรบไ้	เขมรปี่แก้ว สามชั้น	ปรบไ้	เขมรปี่แก้ว สามชั้น	ปรบไ้
	แสนเสนาะ สามชั้น	ปรบไ้	แสนเสนาะ สามชั้น	ปรบไ้	แสนเสนาะ สามชั้น	ปรบไ้
	เขมรราชบุรี สามชั้น	สองไม้	เขมรราชบุรี สามชั้น	สองไม้	เขมรราชบุรี สามชั้น	สองไม้
	บุหลัน สามชั้น	ปรบไ้	บุหลัน สามชั้น	ปรบไ้	บุหลัน สามชั้น	ปรบไ้
	ทยอยเขมร สามชั้น	สองไม้	ทยอยเขมร สามชั้น	สองไม้	ทยอยเขมร สามชั้น	สองไม้
	พม่าห้าท่อน สามชั้น	สองไม้	พม่าห้าท่อน สามชั้น	สองไม้	พม่าห้าท่อน สามชั้น	สองไม้
	บังใบ สามชั้น	สองไม้	บังใบ สามชั้น	สองไม้	บังใบ สามชั้น	สองไม้
	ทยอยนอก สามชั้น	สองไม้	ทยอยนอก สามชั้น	สองไม้	ทยอยนอก สามชั้น	สองไม้
	จระเข้หางยาว สามชั้น	ปรบไ้	จระเข้หางยาว สามชั้น	ปรบไ้	จระเข้หางยาว สามชั้น	ปรบไ้
	สืบท สามชั้น	ปรบไ้	สืบท สามชั้น	ปรบไ้	สืบท สามชั้น	ปรบไ้
	พญาโคก สามชั้น	ปรบไ้	-	ปรบไ้	-	ปรบไ้
			โฉลลาว เกา	สองไม้	โฉลลาว เกา	สองไม้
			เขมรเลียบพระนคร เกา	ปรบไ้	เขมรเลียบพระนคร เกา	ปรบไ้
			เขมรละออองค์ เกา	ปรบไ้	เขมรละออองค์ เกา	ปรบไ้
			ขอมเงิน เกา	ปรบไ้	ขอมเงิน เกา	ปรบไ้
			เขมรพวง เกา	ปรบไ้	เขมรพวง เกา	ปรบไ้
			มอญรำดาบ เกา	ปรบไ้	มอญรำดาบ เกา	ปรบไ้
			ราตรีประดับดาว เกา	ปรบไ้	ราตรีประดับดาว เกา	ปรบไ้
			เขียดจีน สองชั้น		เขียดจีน สองชั้น	
			(ออกแขกประเทศ เกา)	สองไม้	(ออกแขกประเทศ เกา)	สองไม้
				หรือ		หรือ
				ปรบไ้		ปรบไ้

ประเภท กลุ่มเพลง	ปีพาทย์	หน้าทับ	เครื่องสาย	หน้าทับ	ขับร้อง	หน้าทับ
เพลงตับ	ตับมโหรีเรื่องนางนาค สองชั้น	ปรบไ้	ตับมโหรีเรื่องนางนาค สองชั้น	ปรบไ้	ตับมโหรีเรื่องนางนาค สองชั้น	ปรบไ้
	ตับลาวเจริญศรี สองชั้น	ลาว	ตับลาวเจริญศรี สองชั้น	ลาว	ตับลาวเจริญศรี สองชั้น	ลาว
	ตับลมพัดชายเขา สามชั้น	ปรบไ้	ตับลมพัดชายเขา สามชั้น	ปรบไ้	ตับลมพัดชายเขา สามชั้น	ปรบไ้
	ตับสมิงทอง สองชั้น	ปรบไ้	ตับสมิงทอง สองชั้น	ปรบไ้	ตับสมิงทอง สองชั้น	ปรบไ้
	และ สองไม้	และ สองไม้		และ สองไม้	และ สองไม้	และ สองไม้
	ตบนาคบาท	พิเศษ	ตบนาคบาท	พิเศษ	ตบนาคบาท	พิเศษ
	และ สองไม้	และ สองไม้		และ สองไม้	และ สองไม้	และ สองไม้
	ตบตันเพลงฉิ่ง สามชั้น	ปรบไ้		-	ตบตันเพลงฉิ่ง สามชั้น	ปรบไ้
	ตบวิวาทพระสมุทร สองชั้น	สองไม้	ตบวิวาทพระสมุทร สองชั้น	สองไม้	ตบวิวาทพระสมุทร สองชั้น	สองไม้
	และ ปรบไ้	และ ปรบไ้		และ ปรบไ้	และ ปรบไ้	และ ปรบไ้
ตบดุขฎิสังเวยสมโภช- พระพุทธรณรัตนปฏิมากร	ปรบไ้			ตบดุขฎิสังเวยสมโภช- พระพุทธรณรัตนปฏิมากร	ปรบไ้	
และ พิเศษ	และ พิเศษ			และ พิเศษ	และ พิเศษ	
-		ตบระบำสี่บท สองชั้น		พิเศษ	ตบระบำสี่บท สองชั้น	พิเศษ
ตบนางชินเดอริลลา สองชั้น	ปรบไ้	ตบนางชินเดอริลลา สองชั้น	ปรบไ้	ปรบไ้	ตบนางชินเดอริลลา สองชั้น	ปรบไ้
และ สองไม้	และ สองไม้		และ สองไม้	และ สองไม้	และ สองไม้	
ตบนิทราชาคริต สองชั้น	ปรบไ้	ตบนิทราชาคริต สองชั้น	ปรบไ้	ปรบไ้	ตบนิทราชาคริต สองชั้น	ปรบไ้
และ สองไม้	และ สองไม้		และ สองไม้	และ สองไม้	และ สองไม้	
เพลงเดี่ยว	เข็ดนอก พญาโคก สามชั้น ลาวแพน	พิเศษ ปรบไ้ ลาว	เลือกศึกษาเพลงที่เหมาะสม ๒ เพลง จินซิมใหญ่ สองชั้น ทะแย สามชั้น นกขมิ้น สามชั้น พญาโคก สามชั้น แขกมอญ สามชั้น เข็ดนอก ลาวแพน		เลือกศึกษาเพลงที่เหมาะสม ๒ เพลง จินซิมใหญ่ สองชั้น ทะแย สามชั้น นกขมิ้น สามชั้น พญาโคก สามชั้น แขกมอญ สามชั้น เข็ดนอก ลาวแพน	พิเศษ ปรบไ้ จิน ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ ปรบไ้ พิเศษ ลาว

ประเภท กลุ่มเพลง	ปีพาทย์	หน้าทับ	เครื่องสาย	หน้าทับ	ขับร้อง	หน้าทับ
เพลงลา	เต่ากินผักบุ้ง สองชั้น	ปรบไ้	เต่ากินผักบุ้ง สองชั้น	ปรบไ้	เต่ากินผักบุ้ง สองชั้น	ปรบไ้
	พระอาทิตย์ชิงดวง สองชั้น	ปรบไ้	พระอาทิตย์ชิงดวง สองชั้น	ปรบไ้	พระอาทิตย์ชิงดวง สองชั้น	ปรบไ้
	อกทะเล สามชั้น	สองไม้	อกทะเล สามชั้น	สองไม้	อกทะเล สามชั้น	สองไม้
	ปลาทอง เถา	ปรบไ้	ปลาทอง เถา	ปรบไ้	ปลาทอง เถา	ปรบไ้
			กรวาร์ เถา	ปรบไ้	กรวาร์ เถา	ปรบไ้

๒.๔ เกณฑ์การปฏิบัติกลุ่มเครื่องดนตรีแต่ละเครื่องมือ

เกณฑ์การปฏิบัติกลุ่มเครื่องดนตรีแต่ละเครื่องมือ หมายถึง กระบวนการพัฒนาการในการบังคับเครื่องดนตรีและขับร้องตามลักษณะเฉพาะของเครื่องดนตรีหรือการขับร้อง จำแนกตามกรอบการกำหนดเกณฑ์ โดยลำดับต่อไปนี้

๒.๔.๑ เกณฑ์การปฏิบัติเครื่องดนตรีหรือขับร้อง ชั้นเตรียมความพร้อม

ชั้นเตรียมความพร้อมเป็นชั้นจัดกิจกรรมดนตรีไทยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่อการแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนว่ามีความถนัดและสนใจต่อดนตรีไทยเพียงพอต่อค่าจำแนกเข้ากลุ่มเครื่องดนตรี โดยพิจารณาจากกิจกรรมเข้าจังหวะ เสียง และระบบดนตรีตลอดจนผลการแสดงกิจกรรมทางดนตรีสะท้อนผลสัมฤทธิ์ที่สอดคล้องเชิงพฤติกรรมเฉพาะบุคคล

๒.๔.๒ เกณฑ์การปฏิบัติเครื่องดนตรีหรือขับร้องชั้นที่ ๑ - ๓

ผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ชั้นที่ ๑ - ๓ เป็นชั้นจัดจำแนกคุณสมบัติผู้ศึกษาวิชาดนตรีไทย เพื่อการเสริมสร้างพัฒนาการให้เหมาะสมกับวัย และลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลเข้าสู่กระบวนการพัฒนาทางกาย สมองอารมณ์ และสังคมที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากผลการเรียนรู้และฝึกฝนจากเพลงที่กำหนดเป็นกรอบสำหรับแสดงพฤติกรรมเชิงรูปธรรม ตามบริบทที่กำหนดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ แสดงผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ชั้นที่ ๑ - ๓

เกณฑ์	กลุ่มเครื่องดนตรี	ผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ชั้นที่ ๑ - ๓
ชั้นที่ ๑ - ๓	ปีพาทย์ เครื่องสาย ขับร้อง เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ	๑. เตรียมเครื่องดนตรีหรือการขับร้องตามแบบแผนได้ตามข้อกำหนด ๒. เริ่มการศึกษาและจบการเรียนรู้ได้ตามแบบแผน ๓. ปฏิบัติเครื่องดนตรีหรือขับร้องได้ตามถนัดภายใต้ขอบเขตเพลงที่กำหนด ๔. สะท้อนความสามารถเชิงจังหวะ และเสียงดนตรีตามมาตรฐานภายใต้ขอบเขตเพลงที่กำหนด

๒.๔.๓ เกณฑ์การปฏิบัติกลุ่มเครื่องดนตรี หรือซับริ่ง ชั้นที่ ๔ - ๖

ผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ชั้นที่ ๔ - ๖ เป็นขั้นเตรียมความพร้อมบุคลากรด้านวิชาชีพดนตรีไทยในระดับเป็นพลังงานสู่วงจรการประกอบวิชาชีพ และมีความพร้อมที่จะสามารถเลือกเข้าศึกษาต่อได้ในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสม โดยพิจารณาจากผลการเรียนรู้และฝึกฝนจากเพลงที่กำหนดเป็นขอบเขตสำหรับแสดงพฤติกรรมเชิงรูปธรรมตามบริบทที่กำหนด ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒ แสดงผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ชั้นที่ ๔ - ๖

เกณฑ์	กลุ่มเครื่องดนตรี	ผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ชั้นที่ ๔ - ๖
ชั้นที่ ๔ - ๖	ปี่พาทย์ เครื่องสาย ซับริ่ง เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ	๑. ดำเนินการเข้าสู่ระบบการบรรเลงได้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนการบรรเลงเฉพาะเครื่องดนตรีและการผสมวง ๒. ผลการแสดงพฤติกรรมสะท้อนความสามารถประกอบด้วย ๒.๑ ระบบการจำทำนองเพลง ๒.๒ ระบบการบังคับเครื่องดนตรี ๒.๓ ระบบการจำแนกการรับฟัง ๒.๔ ความแม่นยำในกฎเกณฑ์ทางที่เกี่ยวข้อง ๒.๕ ความแข็งแกร่งด้านการฝึกฝน ๒.๖ ผลการพัฒนาจิตใจและอารมณ์

๒.๔.๔ เกณฑ์การปฏิบัติเครื่องดนตรี หรือซับริ่ง ชั้นที่ ๗ - ๙

ผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ชั้นที่ ๗ - ๙ เป็นขั้นเตรียมความพร้อมเชิงคุณสมบัติศิลปินที่มีความสมบูรณ์ทางฝีมือ ความจำ วิจารณ์ญาณ และจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยพิจารณาจากผลการเรียนรู้และฝึกฝนจากเพลงที่กำหนดเป็นขอบเขตสำหรับแสดงพฤติกรรมที่เป็นรูปธรรม ดังบริบทในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๓ แสดงผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ชั้นที่ ๗ - ๙

เกณฑ์	กลุ่มเครื่องดนตรี	ผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ชั้นที่ ๗ - ๙
ชั้นที่ ๗ - ๙	ปี่พาทย์ เครื่องสาย ซับริ่ง เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ	๑. จำแนกความเป็นมาตรฐานได้ตามเงื่อนไข ต่อไปนี้ ๑.๑ ด้านการใช้เพลง ๑.๒ ด้านการใช้วงบรรเลง ๑.๓ ด้านการใช้ทางบรรเลง ๑.๔ ด้านการใช้แนวบรรเลง ๑.๕ ด้านความแม่นยำที่สมบูรณ์

เกณฑ์	กลุ่มเครื่องดนตรี	ผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ขั้นที่ ๗ - ๙
		๑.๖ ด้านความสมบูรณ์ตามมาตรฐานองค์ความรู้ ๑.๖.๑ องค์ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ ๑.๖.๒ องค์ความรู้ทฤษฎีดนตรีไทย ๑.๖.๓ องค์ความรู้ด้านกระบวนการเรียนรู้ การปฏิบัติดนตรีไทย ๑.๖.๔ องค์ความรู้ด้านกระบวนการฝึกฝน ดนตรีไทย ๑.๖.๕ องค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมและ สังคมดนตรี

๒.๔.๕ เกณฑ์การปฏิบัติเครื่องดนตรี หรือขับร้อง ขั้นที่ ๑๐

ผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ขั้นที่ ๑๐ เป็นขั้นสร้างพัฒนาการศักยภาพเฉพาะตนให้ครบครันด้วยเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้และสืบค้นที่เหมาะสมในระดับมีความกระจำเชิงปัญญา ภายใต้เหตุผลและข้อพิสูจน์ที่แสดงให้เห็นประจักษ์ได้ โดยครอบคลุมหน่วยและบริบทการศึกษาที่สามารถให้การอ้างอิงได้เชิงมาตรฐาน โดยพิจารณาจากผลการศึกษาที่กำหนดตามปณิธานและเป้าหมายการผลิตบัณฑิตของแต่ละหลักสูตร

๒.๔.๖ เกณฑ์ปฏิบัติเครื่องดนตรี หรือขับร้อง ขั้นที่ ๑๑

ผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์ขั้นที่ ๑๑ เป็นขั้นความชำนาญด้านกายภาพและปัญหา พัฒนาความสุดยอดของวิชาการที่ตนถนัด ให้ได้กลไกที่ให้ผลเชิงประสิทธิภาพการกำกับและควบคุม ทั้งในรูปพัฒนากระบวนการและแสวงหากลไกพิเศษเพื่อกำกับการพัฒนาที่สมบูรณ์และยั่งยืน

บทที่ ๓

เกณฑ์ภาคทฤษฎี

๓.๑ ความหมายและขอบเขตของภาคทฤษฎี

๓.๑.๑ ความหมาย

ภาคทฤษฎี หมายถึง องค์ความรู้ภาควิชาการของวิชาชีพคนตรีไทยที่ได้จากประสบการณ์ การศึกษา ฝึกฝน ค้นคว้า วิจัย รวบรวม และทดลอง สัมผัสเป็นองค์ความรู้สำหรับประกอบกับภาคปฏิบัติให้เข้าใจ กระบวนการเพื่อการพัฒนาการนักวิชาชีพให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านกายภาพ จิตภาพ ปัญญา และการดำรง คุณธรรมเพื่อวิชาชีพและสังคมที่เหมาะสม ภาคทฤษฎีในที่นี้ได้แก่ หลักและกฎเกณฑ์ของวิชาการดุริยางค์ไทย

๓.๑.๒ ขอบเขตขององค์ความรู้ภาคทฤษฎี

องค์ความรู้ภาคทฤษฎีดุริยางค์ไทย ตามเป้าหมายของการกำหนดเกณฑ์ ประกอบด้วย แนวทฤษฎีที่สมมติฐานมาจากการปฏิบัติฝึกฝน ทดลอง และการศึกษาค้นคว้าวิจัย จำแนกเป็น ๒ ระดับได้แก่ ทฤษฎีดนตรีไทยระดับพื้นฐานและทฤษฎีดนตรีไทยระดับสมบูรณ์ โดยค่าประมาณอยู่ที่ทฤษฎีดนตรีไทยในระดับ พื้นฐาน (มุ่งให้เกิดการพัฒนาในช่วงการใช้เกณฑ์ ชั้นที่ ๑ – ๖ เป็นสำคัญ) และทฤษฎีดนตรีไทยระดับสมบูรณ์ (มุ่งให้เกิดการพัฒนาในช่วงการใช้เกณฑ์ตั้งแต่ชั้นที่ ๗ – ๑๑ เป็นสำคัญ)

๓.๒ เกณฑ์การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ภาคทฤษฎี

การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ภาคทฤษฎีตามขอบเขตของเกณฑ์มาตรฐานวิชาดุริยางค์ไทย เป็นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ด้านความคิดให้พัฒนาคู่ขนานรองรับและ/หรือสังเคราะห์ประสบการณ์ให้เกิดผลสรุป และ/หรือทางเลือกเพื่อการบ่งชี้ทิศทางการฝึกฝนกายภาพจิตภาพและ/หรือการศึกษาค้นคว้า และ/หรือ เพิ่มพัฒนาประสิทธิภาพด้านปัญญาให้เพิ่มหรือยกระดับให้สูงขึ้นอย่างเป็นระบบ

ขอบเขตของเกณฑ์มาตรฐานวิชาดุริยางค์ไทย คือการสร้างการเรียนรู้ภาคทฤษฎีจะเพิ่มพัฒนาการขึ้น เมื่อเริ่มเรียนรู้ด้วยการรู้จักศัพท์สังคีตและความหมายควบคู่กับการปฏิบัติฝึกฝนเพื่อพัฒนาผลงานด้านกายภาพ ตามเรื่องที่ศึกษา เป็นเกณฑ์ที่กำหนดในเกณฑ์ขั้นเตรียม – ชั้นที่ ๖ เพิ่มพัฒนาแตกตัวให้เกิดการเรียนรู้ภาคทฤษฎี ให้มีความสมบูรณ์โดยเกณฑ์ชั้นที่ ๗ – ๙ เพิ่มพัฒนาให้ได้ความลุ่มลึกจนชำนาญการที่มาตรฐานจบกระบวนการ

เป็นหมวดหมู่หรือเรื่องศึกษาที่ครบวงจรในเกณฑ์ขั้นที่ ๑๐ และเพิ่มพัฒนาการในระดับสูงสุดของวิชาการและวิชาชีพ
ให้เกิดความเชี่ยวชาญในเรื่องที่ศึกษา ในขั้นที่ ๑๑ ดังตารางแสดงขอบเขตและลักษณะประสบการณ์การเรียนรู้ภาค
ทฤษฎีที่เป้าหมายแห่งเกณฑ์กำหนด เพื่อใช้เป็นหลักและแนวทางในการจัดการศึกษาอย่างเป็นเอกภาพ ดังต่อไปนี้

๓.๒.๑ เกณฑ์การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ภาคทฤษฎีขั้นเตรียม – ขั้นที่ ๖ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔ ขอบเขตและลักษณะประสบการณ์การเรียนรู้ ขั้นเตรียม – ขั้นที่ ๖

เกณฑ์	กลุ่มเครื่องดนตรี	กรอบองค์ความรู้	ลักษณะประสบการณ์ การเรียนรู้
ขั้นเตรียม – ขั้นที่ ๖	<ul style="list-style-type: none"> - เป้าพาทย์ - เครื่องสาย - ขับร้อง - เครื่องกำกับ จังหวะหน้าทับ 	<ul style="list-style-type: none"> - ประวัติเครื่องดนตรีและ/หรือ ขับร้อง - องค์ประกอบด้านเครื่องดนตรี - องค์ประกอบด้านกายภาพ ของผู้บรรเลงและผู้ขับร้อง - ประวัติการผสมวง - ประวัติศิลปะป็นต้นแบบที่สำคัญ - ระบบการบรรเลงและ/หรือ ขับร้อง - แบบแผนการเรียนรู้ - แบบแผนกระบวนการฝึกฝน - แบบแผนกระบวนการฝึกซ้อม - การใช้อุปกรณ์และเครื่องมือ เสริมสร้างพัฒนาการ - แบบแผนและจรรยาบรรณ วิชาชีพ - ศัพท์สังคีต (ที่เกี่ยวข้องเฉพาะ ระดับขั้น) 	<p>การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ ในระดับนี้ สร้างโดยบูรณาการ องค์ความรู้ภาคทฤษฎีผนวกเข้ากับ กรณีศึกษาภาคปฏิบัติตามขอบเขต และพฤติกรรมเฉพาะของการฝึกฝน ดนตรีและการบรรเลงแต่ละเครื่องมือ และ/หรือขับร้องตลอดจนสาระของ เพลงที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์ภาคปฏิบัติ เป็นเบื้องต้น</p>

๓.๒.๒ เกณฑ์การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ภาคทฤษฎีชั้นที่ ๗ - ๙ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๕ ขอบเขตและลักษณะประสบการณ์การเรียนรู้ชั้นที่ ๗ - ๙

เกณฑ์	กลุ่มเครื่องดนตรี	กรอบองค์ความรู้	ลักษณะประสบการณ์การเรียนรู้
ชั้น ๗ - ๙	<ul style="list-style-type: none"> - ปี่พาทย์ - เครื่องสาย - ขับร้อง - เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ 	<p>ปรัชญา</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นฐาน - ปรัชญาประยุกต์ (สุนทรียศาสตร์) <p>ทฤษฎีดุริยางค์ไทย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทฤษฎีการผสมวงดนตรีไทย - ทฤษฎีการฝึกฝน - ทฤษฎีการบรรเลงดนตรีและขับร้อง - ทฤษฎีการวิเคราะห์ - ทฤษฎีการประพันธ์ - ทฤษฎีพัฒนาการ - ทฤษฎีจิตวิทยาการดนตรี - ทฤษฎีการบริหารจัดการวิชาชีพ <p>ประวัติศาสตร์ดนตรีไทย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประวัติและวิวัฒนาการวิชาชีพ - ประวัติและวิวัฒนาการนักวิชาชีพ - ประวัติและวิวัฒนาการสำนักดนตรี - ประวัติและวิวัฒนาการเพลง - ประวัติและวิวัฒนาการการบรรเลงดนตรีและขับร้อง - ประวัติและวิวัฒนาการเครื่องดนตรี - ประวัติและวิวัฒนาการวงดนตรี - ประวัติและวิวัฒนาการระบบการศึกษา 	<p>การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับนี้สร้างโดยศึกษาระบบการทั้งระบบตั้งแต่แนวคิด หลักการ ทฤษฎี กฎเกณฑ์ และแบบแผนของปรัชญา-ทฤษฎี - ประวัติศาสตร์ในระดับโครงสร้างพื้นฐานและเทคนิคในระดับเพียงพอ ต่อการนำไปวิเคราะห์และสังเคราะห์ประสบการณ์ เพื่อใช้ปัญญาและวิจรรณญาณกำกับการใช้ประสบการณ์วิชาชีพได้ โดยความเป็นธรรมแห่งวิชาการและการเสริมสร้างสังคม</p>

๓.๒.๓ เกณฑ์การสร้างประสบการณ์เรียนรู้ภาคทฤษฎีชั้นที่ ๑๐ - ๑๑ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๖ ขอบเขตและลักษณะประสบการณ์การเรียนรู้ชั้นที่ ๑๐ - ๑๑

เกณฑ์	กลุ่มเครื่องดนตรี	กรอบองค์ความรู้	ลักษณะประสบการณ์การเรียนรู้
ชั้น ๑๐	<ul style="list-style-type: none"> - ปี่พาทย์ - เครื่องสาย - ขับร้อง - เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ทฤษฎีเฉพาะของกรณีและ/หรือปัจจัยหลักเพื่อการศึกษา ค้นคว้าวิจัย ๒. ทฤษฎีการวิจัยที่เหมาะสมและสอดคล้องกับปัจจัยหลักเพื่อการศึกษา ค้นคว้าวิจัย ๓. กระบวนการเก็บข้อมูลที่เหมาะสมกับกรณีและ/หรือปัจจัยหลักเพื่อการศึกษาวิจัย ๔. รูปแบบรายงานผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่เหมาะสมกับกรณีและ/หรือปัจจัยหลักเพื่อนำไปใช้ได้อย่างเป็นระบบ 	<p>การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับนี้เป็นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้สมบูรณ์ในระดับลุ่มลึกและรอบรู้จนชำนาญ</p>
ชั้นที่ ๑๑	<ul style="list-style-type: none"> - ปี่พาทย์ - เครื่องสาย - ขับร้อง - เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ทฤษฎีการวิจัยตามแนวทางการจัดหลักสูตร ๒. หลักสูตรและกฎเกณฑ์การใช้ข้อมูลจากผลงานวิจัย ๓. หลักและกฎเกณฑ์การแสวงหาเพื่อการสังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ หรือขยายเพิ่มให้สมบูรณ์ 	<p>การสร้างประสบการณ์เรียนรู้ในระดับนี้ เป็นการใช้ความชำนาญด้วยกระบวนการวิจัยที่เหมาะสมกับกรณีและ/หรือปัจจัยหลัก ตามเป้าหมายการจัดการศึกษาในระดับสูงให้ได้ความรู้ และลุ่มลึกในระดับความสมบูรณ์ ทั้งเชิงองค์ความรู้ และกระบวนการเกิดองค์ความรู้ที่ขาดให้สมบูรณ์ หรือเกิดกระบวนการใหม่ที่มีมาตรฐานไม่ยิ่งหย่อนกว่ากระบวนการที่เคยมีใช้มาในอดีตในระดับที่อ้างอิงและเทียบเคียงกับวิชาชีพอื่นๆ ได้</p>

บทที่ ๕

การใช้เกณฑ์มาตรฐานจัดการศึกษา วิชาชีพดนตรีไทย ทบวงมหาวิทยาลัย

๕.๑ ความหมายและขอบเขตการใช้เกณฑ์มาตรฐานจัดการศึกษาวิชาชีพดนตรีไทย ทบวงมหาวิทยาลัย

๕.๑.๑ ความหมายการใช้เกณฑ์มาตรฐานจัดการศึกษาวิชาชีพดนตรีไทยทบวงมหาวิทยาลัย

การใช้เกณฑ์มาตรฐานจัดการศึกษาวิชาชีพดนตรีไทย ทบวงมหาวิทยาลัย หมายถึง เงื่อนไข และ/หรือวิธีใช้เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยที่ทบวงมหาวิทยาลัยจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการนำไปเป็นหลักและ/หรือใช้ประโยชน์ตามข้อกำหนด ตลอดจนเป็นแนวทางในการดำเนินการและ/หรือสื่อสารให้สังคมและนักวิชาชีพ ได้เห็นคุณสมบัติและองค์ความรู้ตลอดจนกระบวนการผลิตนักวิชาชีพดนตรีไทยสาขาต่าง ๆ ที่สร้างพัฒนาการอย่างเป็นเอกภาพจากมาตรฐานระดับพื้นฐานเดียวกัน (เกณฑ์ขั้นที่ ๑ - ๖ ปีพาทย์ เครื่องสาย ชับร้อง และเครื่องกำกับ จังหวะหน้าทับ) วิวฒนาการไปสู่มาตรฐานการศึกษาในระดับสูงตามกรอบและทิศทางที่ได้รับการกำหนดโครงสร้าง และเป้าหมายอย่างเป็นระบบ กับทั้งเพิ่มพัฒนาการโดยกระบวนการวิจัยให้เกิดความลุ่มลึก รอบรู้ไปสู่การสังเคราะห์ ประสพการณ์ และให้ได้กระบวนการที่สมบูรณ์และ/หรือองค์ความรู้ใหม่ในระดับสูงสุดแห่งมโนทัศน์ของวิชาการและวิชาชีพ

๕.๑.๒ ขอบเขตการใช้เกณฑ์มาตรฐานจัดการศึกษาวิชาชีพดนตรีไทย ทบวงมหาวิทยาลัย

บทบาทของเกณฑ์ฯ ฉบับนี้มุ่งประสานประโยชน์ให้เกิดแนวทางและ/หรือทิศทางในการดำเนินการผลิตนักวิชาชีพที่มีมาตรฐานการกำหนดระดับความรู้ ความสามารถ และเสถียรภาพด้านปัญญาแก่นักวิชาชีพ ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน โดยสามารถนำเกณฑ์ไปใช้ได้ ๓ ลักษณะ ประกอบด้วย

๑. นำเกณฑ์ไปใช้เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบและเป็นเอกภาพ
๒. นำเกณฑ์ไปใช้เพื่อประโยชน์ในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
๓. นำเกณฑ์ไปใช้เพื่อประโยชน์ในการเทียบความรู้และความสามารถของบุคคล ตามความประสงค์ขององค์กร และ/หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ที่มีความประสงค์จะได้บุคลากรที่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์เข้าเสริมสร้างประสิทธิภาพของหน่วยงานหรือองค์กรนั้นๆ

๔.๒ การใช้เกณฑ์มาตรฐานจัดการศึกษาวิชาชีพดนตรีไทย

การใช้เกณฑ์มาตรฐานจัดการศึกษาวิชาชีพดนตรีไทย ตามความมุ่งหมายแห่งเกณฑ์ฉบับนี้มีขอบเขตในการใช้เกณฑ์จำแนกเป็น ๓ ประการ ประกอบด้วย

๔.๒.๑ การใช้เกณฑ์เพื่อการศึกษา

การใช้เกณฑ์เพื่อจัดการศึกษาทั้งระบบ ประกอบด้วยช่วงการกำหนดขอบเขตมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ (ขั้นเตรียม – ขั้นที่ ๖) และช่วงการกำหนดขอบเขตมาตรฐานคุณสมบัติ นักวิชาชีพระดับสูง (ขั้นที่ ๗ – ขั้นที่ ๙ และขั้นที่ ๑๐, ๑๑)

ตารางที่ ๗ ลักษณะประสพการณ์การเรียนรู้ และขอบเขตการใช้เกณฑ์ฯ

เกณฑ์	ลักษณะประสพการณ์การเรียนรู้	ขอบเขตการใช้เกณฑ์
ขั้นเตรียม – ขั้นที่ ๖	การสร้างประสพการณ์การเรียนรู้ในระดับนี้ สร้างโดยบูรณาการองค์ความรู้ภาคทฤษฎีผนวกเข้ากับกรณีศึกษาภาคปฏิบัติตามขอบเขตของพฤติกรรมเฉพาะของการฝึกฝนดนตรีและการบรรเลงแต่ละเครื่องมือและ/หรือข้อร้องตลอดจนสาระของเพลงที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์ภาคปฏิบัติขั้นเตรียม – ขั้นที่ ๖	ใช้เป็นหลักเพื่อจัดการศึกษาในระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ในด้านจังหวะ การบังคับเสียง ระบบการเรียนรู้ พฤติกรรมศิลปะในระดับพื้นฐานความรู้ระดับกลางเพื่อสร้างพัฒนาพื้นฐานวิชาชีพอย่างเป็นเอกภาพและได้มาตรฐานเดียวกัน
ขั้นที่ ๗ – ขั้นที่ ๙	การสร้างประสพการณ์การเรียนรู้ในระดับนี้สร้างโดยศึกษากระบวนการทั้งระบบ ตั้งแต่แนวคิดหลักการทฤษฎีกฎเกณฑ์และแบบแผนขององค์ความรู้ด้านปรัชญา – ทฤษฎี – ปฏิบัติ – ประวัติศาสตร์ ฯลฯ ในระดับโครงสร้างพื้นฐานและเทคนิคในระดับเพียงพอต่อการนำไปวิเคราะห์และสังเคราะห์ ประสพการณ์เพื่อใช้ปัญหาและวิจารณ์ญาณกำกับการใช้ประสพการณ์วิชาชีพได้โดยความเป็นธรรมแห่งวิชาการวิชาชีพและการเสริมสร้างสังคม	ใช้เป็นแนวทางเพื่อจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต ตามลักษณะเฉพาะของแต่ละสาขาวิชาชีพ โดยใช้มาตรฐานภาคปฏิบัติวิชาชีพสาขาศิลปะเป็นหลักที่มาตรฐาน ๑๐๐% เพื่อพิจารณาใช้เป็นหลักในการผลิตนักวิชาชีพสาขาอื่น ในการผลิตนักวิชาชีพที่นอกเหนือจากวิชาชีพสาขาศิลปะ ให้ลดน้ำหนักวิชาภาคปฏิบัติของวิชาชีพสาขาศิลปะลงประมาณ ๓๐% สำหรับใช้ศึกษาวิชาการเฉพาะของสาขาวิชาชีพนั้นๆ ให้น้ำหนักครบจำนวน ๑๐๐% ตามมาตรฐานการจัดการศึกษาในแต่ละวิชาชีพนั้นๆ

เกณฑ์	ลักษณะประสบการณ์การเรียนรู้	ขอบเขตการใช้เกณฑ์
<p>ขั้นที่ ๑๐</p>	<p>การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับนี้เป็นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้สมบูรณ์ในระดับลุ่มลึก และรอบรู้จนชำนาญ</p>	<p>ใช้เป็นแนวทางเพื่อจัดการศึกษาวิชาชีพ ดนตรีไทยเฉพาะสาขาหรือองค์ความรู้ หรือ กระบวนการพัฒนาการในระดับมหัศจรรย์ โดย ใช้กระบวนการ วิจัยเป็นเครื่องมือในการ ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมความรู้ในระดับ ผู้ชำนาญเฉพาะสาขาหรือองค์ความรู้หรือ กระบวนการพัฒนานั้นๆ</p>
<p>ขั้นที่ ๑๑</p>	<p>การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับนี้ เป็นการใช้ความชำนาญ ด้วยกระบวนการ วิจัยที่เหมาะสมกับกรณี ศึกษาและ/หรือ ปัจจัยหลัก ตามเป้าหมายการจัดการศึกษา ในระดับคุณวุฒิบัณฑิตให้ความรอบรู้และลุ่ม ลึกในระดับความสมบูรณ์ ทั้งด้านองค์ความรู้ ที่ขาดความสมบูรณ์ให้เกิดความสมบูรณ์ หรือ เกิดกระบวนการสังเคราะห์ให้เกิดองค์ความรู้ และ/หรือกระบวนการใหม่ที่มีมาตรฐานไม่ยิ่ง หย่อนกว่าองค์ความรู้และ/หรือกระบวนการ ที่เคยมีใช้มาในอดีตในระดับที่อ้างอิงและ เทียบเคียงกับวิชาชีพอื่นๆ ได้</p>	<p>ใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาวิชาชีพ ดนตรีไทย เฉพาะกรณีในระดับคุณวุฒิบัณฑิต และให้ได้ความแตกฉานระดับเชี่ยวชาญ</p>

๔.๒.๒ การใช้เกณฑ์เพื่อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

การใช้เกณฑ์เพื่อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีบรรทัดฐานการจัดการศึกษาของไทยกำหนดให้เพื่อวางรากฐานวิชาชีพเสร็จสิ้นเมื่อจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และเปิดโอกาสให้ผู้ศึกษามีทางเลือกสามารถพิจารณาทางเลือกเฉพาะวิชาชีพที่มีหลายสาขาในระดับ อุดมศึกษาให้ได้สาขาวิชาชีพที่ตนเองสนใจ รัก และถนัดมากที่สุด

ตามขอบเขตและเงื่อนไขของเกณฑ์ฉบับนี้ (ขั้นเตรียม – ขั้นที่ ๖) กำหนดให้มีการทดสอบความรู้และความสามารถทั้งวิชาเฉพาะและวิชาชีพ (ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ) จากเงื่อนไขต่อไปนี้ก่อนเข้ารับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

๔.๒.๒.๑ มีความรู้และความสามารถในวิชาเฉพาะดนตรีไทยตามเกณฑ์มาตรฐานฯ ทบวงมหาวิทยาลัยจบขั้นที่ ๖

๔.๒.๒.๒ มีความรู้และใช้ภาษาไทยเพื่อวิชาชีพได้มาตรฐานการใช้ภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

๔.๒.๒.๓ มีพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เพียงพอต่อการศึกษาวิชาฟิสิกส์เพื่อวิชาการดนตรี และเพื่อร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๔.๒.๒.๔ มีพื้นความรู้ในสาขาลังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพียงพอต่อการสื่อสารและ
ประสานเพื่อการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพและมีความสุข

๔.๒.๒.๕ มีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ๑ ภาษา ระดับสื่อสารวิชาชีพทั่วไป
โดยมีขอบเขตในการประเมินความพร้อมภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎีก่อน
เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาตามเกณฑ์แต่ละสาขาวิชาชีพ ดังนี้

๑) เกณฑ์การประเมินความรู้และความสามารถภาคปฏิบัติเฉพาะวิชาชีพ
ศุริยางค์ไทย

๑.๑ เกณฑ์การประเมินความรู้และความสามารถภาคปฏิบัติ (เป่าพาทย์)

๑. สํารวจความพร้อมก่อนบรรเลง
๒. ทำนอง
๓. ทำจับเครื่องดนตรี
๔. วิธีปฏิบัติเครื่องดนตรี (เป่าใน ระยะเวลาเอก ระยะเวลาท่อม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก) ตามแบบแผนลักษณะเฉพาะของแต่ละเครื่องดนตรี
๕. ความแม่นยำตามแบบแผนการปฏิบัติการบรรเลงเครื่องดนตรี (เป่าใน ระยะเวลาเอก ระยะเวลาท่อม ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก)
๖. คุณภาพเสียง
๗. การแปลทำนอง
๘. ความสามารถในการจำทำนองดนตรี
๙. ความสามารถในการใช้โน้ต
๑๐. ประสบการณ์ในการกำกับจังหวะย่อย
๑๑. ประสบการณ์ในการควบคุมจังหวะหน้าทับ
๑๒. ความสามารถในการบรรเลงรวมวง

๑.๒ เกณฑ์การประเมินความรู้และความสามารถภาคปฏิบัติ (เครื่องสาย)

๑. สํารวจความพร้อมก่อนบรรเลง
๒. ทำนอง
๓. ทำจับเครื่องดนตรี
๔. วิธีปฏิบัติเครื่องดนตรี (ขลุ่ยเพียงออ ซอด้วง ซออู้ จะเข้) ตามแบบแผน ลักษณะเฉพาะของแต่ละเครื่องดนตรี
๕. ความแม่นยำตามแบบแผนการบรรเลงเครื่องดนตรี (ขลุ่ยเพียงออ ซอด้วง ซออู้ จะเข้)
๖. คุณภาพเสียง
๗. การแปลทำนอง
๘. ความสามารถในการจำทำนองดนตรี
๙. ความสามารถในการใช้โน้ต
๑๐. ประสบการณ์ในการกำกับจังหวะย่อย

๑๑. ประสิทธิภาพในการกำกับจังหวะหน้าทับ
๑๒. ความสามารถในการบรรเลงรวมวง
- ๑.๓. เกณฑ์การประเมินความรู้และความสามารถภาคปฏิบัติ (เครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ)
 ๑. สำนักรวจความพร้อมก่อนบรรเลง
 ๒. ท่านั่ง
 ๓. ลักษณะการบังคับเครื่องดนตรี
 ๔. วิธีปฏิบัติเครื่องดนตรี (ตะโพน – กลองทัด กลองแขก หรือ โทน – รำมะนา สองหน้า ฉิ่ง) ตามแบบแผนลักษณะเฉพาะของแต่ละเครื่องดนตรี
 ๕. ความแม่นยำตามแบบแผนการปฏิบัติการบรรเลงเครื่องดนตรี (ตะโพน – กลองทัด กลองแขก หรือ โทน – รำมะนา สองหน้า ฉิ่ง)
 ๖. คุณภาพเสียง
 ๗. การตบแต่งกำกับจังหวะย่อย และจังหวะหน้าทับ
 ๘. ความสามารถในการจำหน้าทับ
 ๙. ความสามารถในการใช้โน้ต
 ๑๐. ประสิทธิภาพในการบรรเลงทำนองหลัก
 ๑๑. ประสิทธิภาพในการบรรเลงเครื่องดำเนินทำนอง หรือขับร้อง
 ๑๒. ความสามารถในการบรรเลงรวมวง
- ๑.๔. เกณฑ์การประเมินความรู้และความสามารถภาคปฏิบัติ(ขับร้อง)
 ๑. สำนักรวจความพร้อมก่อนขับร้อง
 ๒. ท่านั่ง
 ๓. ลักษณะการขับร้อง
 ๔. วิธีขับร้อง (ตามแบบแผนการร้องส่งดนตรี)
 ๕. ความแม่นยำในการขับร้องตามทำนองและบทร้องที่กำหนด
 ๖. คุณภาพเสียง
 ๗. การตบแต่งทางร้อง
 ๘. ความสามารถในการจำทำนองร้องและบทร้อง
 ๙. ความสามารถในการใช้โน้ต
 ๑๐. ประสิทธิภาพในการกำกับจังหวะย่อย
 ๑๑. ประสิทธิภาพในการควบคุมจังหวะหน้าทับ
 ๑๒. ความสามารถในการบรรเลงรวมวง
- ๒) เกณฑ์การประเมินความรู้ภาคทฤษฎีและประวัติวิวัฒนาการวิชาชีพดนตรีไทย
 ๑. ประวัติและวิวัฒนาการเครื่องดนตรีและขับร้อง
 ๒. ประวัติวิวัฒนาการวงดนตรี (วงปี่พาทย์ เครื่องสาย มโหรี และการขับร้อง)

๓. ประวัติวิวัฒนาการสำนักและสถานศึกษาดนตรีไทย
๔. ประวัติวิวัฒนาการเพลงไทยตามเกณฑ์ ชั้นที่ ๑ - ๖
๕. ประวัติบุคคลสำคัญในวิชาชีพดนตรีไทย
๖. แบบแผนและหลักการฝึกฝนการบรรเลงเครื่องดนตรี และขับร้อง
๗. แบบแผนและหลักการบรรเลงรวมวง (วงปี่พาทย์ เครื่องสาย และ มโหรี)
๘. วัฒนธรรมดนตรีไทยที่เหมาะสมกับวัยและระดับการศึกษา

ตารางที่ ๘ เปรียบเทียบเกณฑ์การประเมินความรู้และความสามารถภาคปฏิบัติเฉพาะสาขาวิชาดุริยางค์ไทย

ปี่พาทย์	เครื่องสาย	เครื่องหนัง	ขับร้อง
๑. สํารวจความพร้อมก่อนบรรเลง	๑. สํารวจความพร้อมก่อนบรรเลง	๑. สํารวจความพร้อมก่อนบรรเลง	๑. สํารวจความพร้อมก่อนขับร้อง
๒. ทํานั่ง	๒. ทํานั่ง	๒. ทํานั่ง	๒. ทํานั่ง
๓. ทําจับเครื่องดนตรี	๓. ทําจับเครื่องดนตรี	๓. ลักษณะบังคับเครื่องดนตรี	๓. ลักษณะการขับร้อง
๔. วิธีปฏิบัติเครื่องดนตรี (ปี่ใน ระนาดเอก ระนาดทุ้ม มโหรีวงใหญ่ มโหรีวงเล็ก) ตามแบบแผนลักษณะเฉพาะของแต่ละเครื่องดนตรี	๔. วิธีปฏิบัติเครื่องดนตรี (ขลุ่ยเพียงออ ซอด้วง ซออู้ จะเข้) ตามแบบแผนลักษณะเฉพาะของแต่ละเครื่องดนตรี	๔. วิธีปฏิบัติเครื่องดนตรี (ตะโพน - กลองทัด กลองแขก หรือ โทน - ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก) ตามแบบแผนลักษณะเฉพาะของแต่ละเครื่องดนตรี	๔. วิธีการขับร้อง (ตามแบบแผนการร้องส่งดนตรี)
๕. ความแม่นยำตามแบบแผนการปฏิบัติการบรรเลงเครื่องดนตรี (ปี่ใน ระนาดเอก ระนาดทุ้ม มโหรีวงใหญ่ มโหรีวงเล็ก)	๕. ความแม่นยำตามแบบแผนการบรรเลงเครื่องดนตรี (ขลุ่ยเพียงออ ซอด้วง ซออู้ จะเข้)	๕. ความแม่นยำตามแบบแผนการปฏิบัติการบรรเลงเครื่องดนตรี (ตะโพน - กลองทัด กลองแขก หรือ โทน - ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก)	๕. ความแม่นยำในการขับร้องตามทำนองและบทร้องที่กำหนด
๖. คุณภาพเสียง	๖. คุณภาพเสียง	๖. คุณภาพเสียง	๖. คุณภาพเสียง
๗. การแปลทำนอง	๗. การแปลทำนอง	๗. การตกแต่งกำกับจังหวะย่อย และจังหวะหน้าทับ	๗. การตกแต่งทางร้อง
๘. ความสามารถในการจำทำนองดนตรี	๘. ความสามารถในการจำทำนองดนตรี	๘. ความสามารถในการจำทำนองดนตรี	๘. ความสามารถในการจำทำนองร้อง
๙. ความสามารถในการใช้โน้ต	๙. ความสามารถในการใช้โน้ต	๙. ความสามารถในการใช้โน้ต	๙. ความสามารถในการใช้โน้ต
๑๐. ประสิทธิภาพในการกำกับจังหวะย่อย	๑๐. ประสิทธิภาพในการกำกับจังหวะย่อย	๑๐. ประสิทธิภาพในการบรรเลงทำนองหลัก	๑๐. ประสิทธิภาพในการกำกับจังหวะย่อย
๑๑. ประสิทธิภาพในการควบคุมจังหวะหน้าทับ	๑๑. ประสิทธิภาพในการควบคุมจังหวะหน้าทับ	๑๑. ประสิทธิภาพในการบรรเลงเครื่องดำเนินทำนอง หรือ ขับร้อง	๑๑. ประสิทธิภาพในการควบคุมจังหวะหน้าทับ
๑๒. ความสามารถในการบรรเลงรวมวง	๑๒. ความสามารถในการบรรเลงรวมวง	๑๒. ความสามารถในการบรรเลงรวมวง	๑๒. ความสามารถในการบรรเลงรวมวง

๔.๒.๓ การใช้เกณฑ์เพื่อเทียบความรู้และความสามารถทางวิชาชีพคนตรีไทยแก่ บุคคลที่ศึกษา
นอกระบบโรงเรียน

การใช้เกณฑ์เพื่อพิจารณาเทียบมาตรฐานความรู้ความสามารถทางวิชาชีพคนตรีแก่ผู้ศึกษา
นอกระบบโรงเรียนและ/หรือนักวิชาชีพที่มีความรู้ ความสามารถแต่ขาดวุฒิการศึกษาวิชาชีพคนตรีไทย ทั้งนี้ได้
ดำเนินการได้ ๒ วิธี ดังนี้

๔.๒.๓.๑ พิจารณาสอบเทียบความรู้ความสามารถทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติตามเกณฑ์
โดยองค์การเฉพาะเพื่อการวัดและประเมินผลที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น หรือสถาบันวิชาชีพ ที่มีความสามารถเพียงพอต่อการประเมินตามเกณฑ์ที่ได้รับการแต่งตั้ง

๔.๒.๓.๒ พิจารณาสอบเทียบโดยหน่วยที่มีความประสงค์จะประเมินเพื่อพิจารณาบุคคล
เข้าทำงานในหน่วยงานนั้น ด้วยวิธีแต่งตั้งคณะนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญต่อการประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนด
ให้ความเห็นชอบของสภาวิชาชีพคนตรีไทยหรือกรมศิลปากรเป็นผู้ประเมิน

บทที่ ๕

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ทบวงมหาวิทยาลัย เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยปรับจากเกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย ฉบับพิมพ์ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยดำเนินการในกำกับมาตรฐานของคณะกรรมการ ที่กรมศิลปากรแต่งตั้งขึ้นพิจารณาให้ความเห็นและรับรองความเป็นมาตรฐานเฉพาะกรณีการใช้เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาและเทียบประสิทธิภาพของบุคคลอย่างเป็นรูปธรรม และเป็นเอกภาพภายใต้หลักการ แนวคิด และโครงสร้างเดิม โดยปรับให้สาระและลำดับชั้นของเกณฑ์มีความชัดเจน และลดความซ้ำซ้อน รวมทั้งแยกกรณีวิชาการที่ยังต้องการความสมบูรณ์ด้วยการกลั่นกรองด้วยเกณฑ์วิชาการดนตรีไทยเพิ่มเติมกับทั้งเสริมองค์ความรู้ที่จำเป็นของวิชาชีพให้มีความครบครันต่อการใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพ และ/หรือรับพัฒนาวิชาชีพให้ก้าวหน้าและยั่งยืนได้โดยไม่เสียรูปของความเป็นวัฒนธรรมดนตรีไทย

ในการดำเนินการความพยายามเพื่อการปรับเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยที่มีรากในการสร้างพัฒนาการอันยาวนานมาในอดีตของทบวงมหาวิทยาลัย ได้ดำเนินการกำหนดมาตรฐานด้วยองค์ประกอบ ๓ กระบวนการ ประกอบด้วย

๑. ดำเนินการโดยการระดมความคิด
๒. พิจารณาโดยระบบองค์ประชุม
๓. กำกับมาตรฐานโดยกรมศิลปากร

ซึ่งการดำเนินการปรับเกณฑ์ฯ ครั้งนี้ ส่งผลให้การกำหนดมาตรฐานดนตรีไทย ผ่านกระบวนการภายใต้องค์ประกอบครบทั้ง ๓ กระบวนการ ดังผลสรุปของการดำเนินการปรับเกณฑ์โดยลำดับต่อไปนี้

๑. ผลสรุปในบทที่ ๑ การดำเนินการปรับเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ที่ประชุมมีมติให้คงความเป็นมาของการดำเนินการจัดทำเกณฑ์ของเดิมไว้ โดยเพิ่มส่วนที่ปรับใหม่ให้ครบถึงปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๔๔)

(พิจารณารายละเอียดในบทที่ ๑ หน้า ๑ - ๑๑)

๒. ผลสรุปในบทที่ ๒ เป็นการปรับเกณฑ์ภาคปฏิบัติให้ชัดเจน ๔ ด้าน ประกอบด้วย

๒.๑ ด้านขอบเขตของเกณฑ์ฯ เป็นการกำหนดโดยผลสัมฤทธิ์ของพฤติกรรมที่วางรากฐานให้มั่นคงในช่วงระดับขั้นเตรียม - ขั้นที่ ๖ และขยายผลให้มีความเป็นเสรีในการเสริมสร้างพัฒนาการเรียนรู้และประสบการณ์วิชาชีพเพิ่มขึ้น นับตั้งแต่ขั้นที่ ๗ เป็นต้นไป

(พิจารณารายละเอียดในบทที่ ๒ หน้า ๑๒ - ๑๓)

๒.๒ ด้านกลุ่มเครื่องดนตรีที่กำหนดให้ศึกษาภาคปฏิบัติ พิจารณาปรับปรุงด้วยหลักการประหยัด และเพิ่มพัฒนาการด้วยพลังงานสะสมตามแนวทางการสร้างพัฒนาการวิชาชีพที่ภูมิปัญญาไทยสั่งสมมา การดำเนินการปรับเกณฑ์ฯ จึงพิจารณากำหนดให้ใช้เครื่องดนตรีที่ศึกษา ฝึกฝน ที่สามารถขยายผลเพิ่มพัฒนาการไปสู่เครื่องมือที่สามารถใช้พื้นฐานประสบการณ์เดียวกันได้โดยไม่ต้องเริ่มต้นใหม่ทั้งหมด เช่น จากระนาดเอกไปสู่ระนาดเอกเหล็ก จากระนาดทุ้มไปสู่ระนาดทุ้มเหล็ก จากปี่ในไปสู่เครื่องเป่าอื่น ๆ จากซอด้วงหรือซออู้ไปสู่ซอสามสาย จากตะโพนไปสู่เครื่องหนังชนิดต่างๆ และเครื่องกำกับจังหวะย่อย ตลอดจนจากการร้องไปสู่การขับ พากย์ เจริญ เป็นต้น ทั้งนี้โดยกำหนดให้ศึกษาเครื่องดนตรีที่สามารถขยายพื้นฐานได้ในช่วงชั้นที่ ๑ – ชั้นที่ ๖ และเปิดโอกาสให้ขยายและ/หรือเพิ่มพัฒนาการได้ตั้งแต่ชั้นที่ ๗ เป็นต้นไป

(พิจารณารายละเอียดในบทที่ ๒ หน้าที่ ๑๔ – ๑๖)

๒.๓ ด้านการกำหนดเพลงสำหรับใช้เป็นเงื่อนไขเพื่อการเรียนรู้และสร้างพัฒนาการในการดำเนินการปรับเกณฑ์ฯ มีมติให้ปรับเพลงที่กำหนดไว้และมีความแตกต่างกันให้ได้ความสม่ำเสมอและสามารถเพิ่มประสบการณ์การบรรเลงร่วมกันได้อย่างเป็นเอกภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ร่วมกัน และ/หรือเสริมประสบการณ์วัฒนธรรมการดำรงและใช้ชีวิตชีพร่วมกันอย่างเข้มข้นในช่วงชั้นที่ ๑ – ชั้นที่ ๖ และขยายไปสู่การเพิ่มพัฒนาการเฉพาะกรณีอย่างเป็นเอกภาพ ภายใต้ขอบเขตมาตรฐานเดียวกันตั้งแต่ชั้นที่ ๗ เป็นต้นไป

(พิจารณารายละเอียดในบทที่ ๒ หน้าที่ ๑๖ -๒๘)

๒.๔ ด้านผลสัมฤทธิ์ เพื่อให้การใช้เกณฑ์เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ใช้ ในการดำเนินการปรับเกณฑ์ฯ มีมติให้กำหนดปัจจัยในการบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติเครื่องดนตรีของเกณฑ์ชั้นต่างๆ ไว้เป็นหลักเพื่อการจัดกระบวนการสำหรับใช้ฝึกฝนประสบการณ์การเรียนรู้กรณีต่างๆ ไว้ให้เป็นรูปธรรม และมาตรฐานเดียวกัน

(พิจารณารายละเอียดในบทที่ ๒ หน้าที่ ๒๘ – ๓๐)

๓. ผลสรุปในบทที่ ๓ เป็นการปรับเกณฑ์ภาคทฤษฎีเพื่อให้ได้ความชัดเจนสรุปไว้โดยลำดับ ดังนี้

๓.๑ ปรับและกำหนดให้มาตรฐานศึกษาความรู้ภาคทฤษฎีในชั้นเตรียม – ชั้นที่ ๖ จัดให้ได้ประสบการณ์การเรียนรู้ โดยศึกษาด้วยกรณีของภาคปฏิบัติในรูปบูรณาการความรู้ภาคทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

(พิจารณารายละเอียดในบทที่ ๓ หน้าที่ ๓๑ - ๓๒)

๓.๒ ปรับและกำหนดมาตรฐานศึกษาความรู้ภาคทฤษฎีในชั้นที่ ๗ – ชั้นที่ ๙ ให้ได้ประสบการณ์การเรียนรู้ภาคทฤษฎีเป็นลักษณะองค์ความรู้เฉพาะ สำหรับนำไปใช้เพื่อการพัฒนาและกำกับความสามารถในการปฏิบัติด้วยกระบวนการทางปัญญา ที่มีเป้าหมายพฤติกรรมเชิงวัฒนธรรมดนตรีที่ดีและเหมาะสมต่อสภาพสังคมไทย โดยการแยกศึกษาอย่างเป็นระบบ หมวดหมู่ ด้วยกระบวนการตั้งแต่แนวคิดหลักการ และกลไกต่างๆ ขององค์ความรู้เฉพาะนั้นๆ

(พิจารณารายละเอียดในบทที่ ๓ หน้าที่ ๓๓)

๓.๓ ปรับและกำหนดให้มาตรฐานการศึกษาความรู้ภาคทฤษฎีในชั้นที่ ๑๐ โดยการศึกษาผ่านกระบวนการวิจัย ให้ได้ค่าความชำนาญเฉพาะ

(พิจารณารายละเอียดในบทที่ ๓ หน้าที่ ๓๔)

๓.๔ ปรับและกำหนดให้มาตรฐานการศึกษาภาคทฤษฎีในชั้นที่ ๑๑ โดยการใช้ประสบการณ์ การวิจัยที่ชำนาญ สร้างองค์ความรู้ใหม่และ/หรือเสริมความรู้เดิมให้สมบูรณ์อย่างลุ่มลึกจนได้คุณสมบัติของความ เชี่ยวชาญเป็นเป้าหมาย

(พิจารณารายละเอียดในบทที่ ๓ หน้า ๓๔)

๔. ผลสรุปในบทที่ ๔ เป็นการปรับให้เกิดความชัดเจนด้านการนำเกณฑ์ไปใช้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้แต่เดิม ๓ ด้าน ได้แก่

๔.๑ ใช้เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา

๔.๒ ใช้เพื่อประโยชน์ในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

๔.๓ ใช้เพื่อประโยชน์ในการเทียบความรู้และความสามารถทางวิชาชีพคนตรีไทยแก่บุคคลที่ศึกษา นอกกระบบโรงเรียน

(พิจารณารายละเอียดในบทที่ ๔ หน้า ๓๕ - ๔๒)

ในการดำเนินการกำกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยจัดทำขึ้นนี้ กรมศิลปากรตระหนักถึงความ หลากหลายด้านวิชาการของวิชาชีพ อันเป็นคุณสมบัติที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบสานและสร้างสรรค์วัฒนธรรม คนตรีไทย ที่คงคุณค่าและพิสูจน์ตนเองให้เห็นความเป็นเอกลักษณ์ของชาติและสังคมได้ นับเป็นภูมิปัญญาที่ควร ได้รับการทำนุบำรุงและส่งเสริมให้เข้มแข็งเป็นประโยชน์ต่อไป โดยมติที่ประชุมเพื่อการปรับเกณฑ์ครั้งนี้เห็นสมควร ให้ใช้แนวคิดเชิงทฤษฎีสายเดี่ยว ตามแบบแผนไทยเป็นหลักในการปูพื้นฐานสำหรับการสร้างประสบการณ์เรียนรู้ วิชาชีพขั้นเตรียม - ชั้นที่ ๖ และเปิดเสรีการจัดการศึกษาดังแต่ชั้นที่ ๗ เป็นต้นไป โดยให้สามารถรองรับภูมิปัญญา และแนวคิดอันหลากหลายเชิงทฤษฎีได้อย่างมีขอบเขตและเป็นระบบตามแบบแผนวัฒนธรรมไทยที่ดีไว้ให้ยั่งยืน สืบไป โดยสามารถปรับใช้กรณีศึกษาที่มีความแตกต่างได้โดยคงมาตรฐานเดียวกัน

อนึ่ง เกณฑ์มาตรฐานคนตรีไทยฉบับนี้ จัดกำหนดขึ้นในภาวะที่ยังไม่มีผลการวิจัยตามแบบแผนการวิจัย ในปัจจุบันไว้อย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลให้การดำเนินการต่างๆ ในการกำหนดและปรับเกณฑ์ต้องใช้เกณฑ์ประสบการณ์ วิชาชีพ โดยเกณฑ์วิชาการที่ได้รับจัดระเบียบมาเป็นระยะเวลาประมาณ ๖๐ ปี โดยมีกรมศิลปากรเป็นหลักในการ ดำเนินการปรับปรุง ในโอกาสต่อไปสมควรที่ให้มีการเสริมสร้างความสมบูรณ์ด้วยกระบวนการวิจัยอย่างเป็นระบบ และเป็นรูปธรรม โดยใช้เกณฑ์ฉบับนี้เป็นสมมติฐาน และปรับไปสู่ความสมบูรณ์อย่างเหมาะสมสืบไป

ข้อเสนอแนะ

๑. คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าเกณฑ์การตัดสินสอบเทียบผ่านของเกณฑ์ แต่ละชั้นทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติ ควรจะถือเกณฑ์ ๗๕% ของจำนวนเพลงและความรู้ภาคทฤษฎีแต่ละชั้น

๒. ก่อนการดำเนินการเพื่อปรับปรุงครั้งต่อไป สมควรสนับสนุนให้ระบบและกระบวนการวิจัยจัดการศึกษา ที่กำหนดตามเกณฑ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ครบทุกด้านเสียก่อน แล้วจึงเริ่มทำการวิจัยเมื่อได้มีการพิสูจน์จนปรากฏ ข้อเท็จจริงด้วยระยะเวลาที่เพียงพอ(จากความสมบูรณ์เป็นเวลาประมาณ ๔ - ๕ ปี)

ภาคผนวก

๑. ปัจจัยหลักและขอบเขตเพื่อการศึกษาเพลงประเภทต่างๆ

๑.๑ ปัจจัยหลักและขอบเขตเพื่อการศึกษาเพลงประเภทต่างๆ (ชั้นเตรียม - ชั้นที่ ๖)

ปัจจัยหลัก (ประเภทของเพลง)	ขอบเขตเพื่อการศึกษา
เพลงเกร็ด	ชั้นเตรียม - ชั้นที่ ๑ ๑. ศึกษาแบบแผนและประเพณีการเรียนรู้ ๒. ศึกษาประสบการณ์สัมพันธ์ระหว่างความถนัดและระบบดนตรี ๓. ฝึกฝนระบบการเรียนรู้ ๔. ฝึกฝนประสบการณ์จังหวะ ๕. ฝึกฝนการปฏิบัติตามเงื่อนไขประสบการณ์รับรู้และประสบการณ์จังหวะ ๖. ศึกษารูปแบบการต่อเพลง (จากพยางค์ไปสู่วรรค)
เพลงหน้าพาทย์	ชั้นที่ ๔ - ชั้นที่ ๖
เพลงไหมโรง	๑. ศึกษาแบบแผนการบังคับเครื่องดนตรี
เพลงสามชั้น	๒. ศึกษาแบบแผนและกลไกการฝึกฝนฝีมือ
เพลงเถา	๓. เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และการใช้สื่อนวัตกรรมเสริมสร้างการเรียนรู้
เพลงดับ	๔. ฝึกฝนการใช้ระบบสัมพันธ์ให้เป็นระบบการเรียนรู้ (ระบบการรับรู้ ระบบการสั่งงาน และระบบการควบคุม)
เพลงลา	๕. ฝึกประสบการณ์การบรรเลงรวมวงต่อกรณีที่เกี่ยวข้อง ทั้งระบบการบรรเลง และระบบการใช้เพลง ๖. เรียนรู้ประสบการณ์วัฒนธรรมเชิงกิจกรรม และการประกอบวิชาชีพพื้นฐาน

๑.๒ ปัจจัยหลักและขอบเขตเพื่อการศึกษาเพลงประเภทต่างๆ (ชั้นที่ ๗ - ชั้นที่ ๙)

ปัจจัยหลัก (ประเภทของเพลง)	ขอบเขตเพื่อการศึกษา
เพลงหน้าพาทย์ และพิธีการ	๑. ศึกษาแบบแผนการรักษาคุณค่าของสำนวนการประพันธ์ ๒. ศึกษาแบบแผนการใช้มือในบทบาทของเพลงหน้าพาทย์ ๓. ศึกษาแบบแผนการบรรเลงเพลงหน้าพาทย์ ๔. ศึกษาการสืบสานแบบแผนด้านอุดมการณ์และคุณค่าของเพลงหน้าพาทย์
เพลงไหมโรง	๑. ศึกษาและสร้างองค์ความรู้ด้านระบบการบรรเลงเพลงไหมโรงก่อนการบรรเลง ซบกล่อมให้ได้มาตรฐานสมบูรณ์ตามแบบแผนวิชาการบรรเลงเพลงไหมโรง ๒. วิเคราะห์เพื่อการสรรค์สร้างสำนวนทางบรรเลงให้ได้ความสมบูรณ์ตามมาตรฐาน การใช้สำนวนกลอนในเพลงไหมโรงลักษณะต่างๆ ที่กำหนดเป็นกรณีศึกษา ในชั้นต่างๆ

ปัจจัยหลัก (ประเภทของเพลง)	ขอบเขตเพื่อการศึกษา
เพลงเรื่อง	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ปรับพื้นฐานกลไกการใช้พื้นฐานทักษะด้านพัฒนาฝีมือการควบคุมคุณภาพเสียง พลังงานสะสม องค์ความรู้ด้านหลักและกฎเกณฑ์การบรรเลงเพลงเรื่อง ระเบียบ จรรยาและอุดมคติ การบรรเลงเพลงเรื่อง เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบการศึกษา ตามโครงสร้างหลักสูตรที่กำหนด ขอบเขตองค์ความรู้ตามปณิธานการผลิตบัณฑิต ของแต่ละหลักสูตร ๒. ตรวจสอบและเพิ่มพัฒนาการเชิงกระบวนการใช้ความจำตามระบบและมาตรฐาน ที่เหมาะสม (ประมาณช่วงละ ๔ ประโยค) ๓. ปรับและแก้ไขบทวนแบบแผนการใช้มือ และสำนวนตามแนวทฤษฎีการใช้มือ และสำนวนทำนองหลักและสำนวนแปลให้อยู่ในหลักและกฎเกณฑ์ทางดนตรีไทย ที่ถูกต้อง ๔. ปรับแก้ไขและบทวนแบบแผนการบรรเลงทั้งด้านคุณภาพเสียงและแนวการบรรเลง เพลงเรื่องให้ได้มาตรฐานตามแนวทฤษฎีการบรรเลงเพลงเรื่อง ๕. ปรับและสร้างพัฒนาการเชิงจรรยาและอุดมคติที่สื่อสะท้อนในผลงานดนตรีประเภท เพลงเรื่อง ให้เป็นเอกภาพและทิศทางการตามแบบแผนวัฒนธรรมไทย
เพลงสามชั้น	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ศึกษาและสร้างองค์ความรู้ด้านโครงสร้างทำนองหลักและวิวัฒนาการเพลงสามชั้น ระบบการใช้โครงสร้างเพลงสามชั้นเพื่อการบรรเลงและ/หรือขับร้อง ระบบเพลงสามชั้น ทั่วไปและ/หรือระบบเพลง ๒ เทียบกลับ ๒. ศึกษาและสร้างพัฒนาการด้านหลักการบรรเลงให้ได้มาตรฐานสมบูรณ์แบบการบรรเลง เพลงสามชั้นทั่วไปและ/หรือระบบเพลง ๒ เทียบกลับ ๓. ศึกษาและสร้างพัฒนาการด้านการตกแต่งทางบรรเลงและ/หรือขับร้องเพลงสามชั้น ทั่วไปและ/หรือระบบเพลง ๒ เทียบกลับได้ มาตรฐานสมบูรณ์
เพลงเถา	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ศึกษาและสร้างองค์ความรู้ด้านโครงสร้างทำนองหลักและวิวัฒนาการเพลงเถาเพื่อ ประโยชน์ในการใช้ฝีมือการบรรเลงและ/หรือขับร้องได้ตามมาตรฐานการบรรเลงและ/ หรือขับร้องเพลงเถารูปแบบต่าง ๆ ตามขอบเขตที่กำหนดเป็นกรณีศึกษาในระดับชั้นที่ เกี่ยวข้อง ๒. ศึกษาและสร้างประสบการณ์การบรรเลงและ/หรือขับร้องเพลงเถาให้สมบูรณ์ตาม มาตรฐานและแบบแผนการบรรเลงและ/หรือขับร้องเพลงเถารูปแบบต่าง ๆ ตามขอบเขต ที่กำหนดเป็นกรณีศึกษาในระดับชั้นที่เกี่ยวข้อง
เพลงดับ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ศึกษาสร้างองค์ความรู้และวิวัฒนาการด้านโครงสร้างทำนองหลักในระบบเพลงดับ เพื่อประโยชน์ในการศึกษา หลักการบรรเลงและ/หรือขับร้องเพลงดับประเภทต่าง ๆ ที่กำหนดเป็นกรณีศึกษาในระดับชั้นที่เกี่ยวข้อง ๒. ศึกษาและสร้างความสมบูรณ์เชิงการตกแต่งทางบรรเลงตลอดจนระบบการบรรเลง เพลงดับรูปแบบต่าง ๆ ที่กำหนดเป็นกรณีศึกษาในระดับชั้นที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยหลัก (ประเภทของเพลง)	ขอบเขตเพื่อการศึกษา
เพลงเดี่ยว	<p>๑. ศึกษาสร้างองค์ความรู้ ด้านลักษณะเพลงเดี่ยว เพื่อประโยชน์ในการศึกษาระบบการสร้างสำนวนทางบรรเลงและ/หรือขับร้องให้เกิดความชำนาญในการใช้ศักยภาพฝีมือขั้นสูงสำหรับการบรรเลงเพลงเดี่ยว รูปแบบต่างๆ ที่กำหนดเป็นกรณีศึกษาในระดับที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒. ศึกษาและสร้างประสบการณ์การบรรเลงและ/หรือขับร้องให้ได้มาตรฐานสมบูรณ์ตามแบบแผน และกฎเกณฑ์การบรรเลง/หรือขับร้องเพลงเดี่ยวตามกรณีศึกษาที่กำหนดในชั้น ๙</p>
เพลงลา	<p>๑. ศึกษาและสร้างองค์ความรู้ด้านรูปแบบเพลงลา เพื่อประโยชน์ในการศึกษาระบบการสร้างสำนวนและวิธีบรรเลง และ/หรือขับร้องให้เกิดความชำนาญในการใช้ศักยภาพเชิงฝีมือขั้นสูงสำหรับการบรรเลงเพลงลารูปแบบต่างๆ ที่กำหนดเป็นกรณีศึกษาในชั้นต่างๆ ที่กำหนดตามเกณฑ์</p> <p>๒. ศึกษาและสร้างประสบการณ์ ด้านการบรรเลงและ/หรือขับร้องเพลงลาให้ได้มาตรฐานสมบูรณ์ตามแบบแผนวิชาการบรรเลงเพลงลารูปแบบต่างๆ ที่กำหนดเป็นกรณีศึกษาในชั้นต่างๆ ที่กำหนดตามเกณฑ์</p>

๒. เกณฑ์การกำหนดองค์ความรู้จากเพลงขึ้น

๒.๑ เกณฑ์การกำหนดองค์ความรู้จากเพลงขึ้นเตรียม – ชั้นที่ ๖

การกำหนดเพลงสำหรับใช้เป็นเกณฑ์สร้างองค์ความรู้ภาคปฏิบัติในชั้นเตรียมถึงชั้นที่ ๖ เป็นการกำหนดใช้เพลงที่เหมาะสมกับระดับในการสร้างพัฒนาการวิชาชีพ ที่เน้นประสิทธิภาพเชิงพฤติกรรมสะท้อนความพร้อมในวิชาชีพระดับพื้นฐาน ในระดับที่เพียงพอต่อการใช้ประสบการณ์เป็นฐานประกอบวิชาชีพ และ/หรือศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป

๒.๑.๑ เกณฑ์การกำหนดองค์ความรู้ชั้นเตรียม

การกำหนดเพลงสำหรับใช้เป็นเกณฑ์สร้างองค์ความรู้ภาคปฏิบัติในชั้นเตรียมกำหนดใช้เพลงเบ็ดเตล็ดในอัตราชิ้นเดียว และ/หรือสองชิ้น และ/หรือเพลงที่ประพันธ์ขึ้นเฉพาะระดับเป็นกรณีศึกษา เพื่อเป็นปัจจัยสำหรับค้นหาความถนัดที่เหมาะสมเฉพาะบุคคลและเริ่มเข้าสู่ระบบการศึกษาเพื่อการวางรากฐานวิชาชีพขั้นต้น

๒.๑.๒ เกณฑ์การกำหนดองค์ความรู้จากเพลงขึ้นที่ ๑ – ชั้นที่ ๓

การกำหนดเพลงสำหรับใช้เป็นเกณฑ์สร้างองค์ความรู้ภาคปฏิบัติในชั้นที่ ๑ – ชั้นที่ ๓ กำหนดให้เพลงเกร็ดเป็นปัจจัยสำหรับศึกษาระบบการศึกษาและกระบวนการเสริมสร้างความถนัด ด้วยการใช้อุปกรณ์ผลการปฏิบัติเครื่องดนตรีและ/หรือขับร้อง เป็นเครื่องมือประเมินให้ได้ความพร้อมตามมาตรฐานที่เพียงพอต่อการสร้างสมรรถภาพวิชาชีพที่เหมาะสมแก่ระดับการศึกษาในชั้นที่ ๔ – ๖ ต่อไป เกณฑ์การกำหนดองค์ความรู้ชั้นที่ ๑ – ๓ ประกอบด้วย

๑. ระบบการเรียนรู้
๒. กระบวนการตอบสนองผลการเรียนรู้
๓. กระบวนการสร้างระบบการจำ
๔. กระบวนการใช้ระบบการจำ
๕. กระบวนการบังคับเครื่องดนตรีและ/หรือขับร้อง
๖. กระบวนการใช้ประสาทสัมผัส
๗. กระบวนการสร้างจังหวะ
๘. กระบวนการใช้จังหวะ
๙. วัฒนธรรมดนตรีที่เหมาะสมกับวัย

๒.๑.๓ เกณฑ์การกำหนดองค์ความรู้จากเพลงชั้นที่ ๔ – ชั้นที่ ๖

การกำหนดเพลงสำหรับใช้เป็นเกณฑ์สร้างองค์ความรู้ภาคปฏิบัติในชั้นที่ ๔ – ชั้นที่ ๖ กำหนดใช้เพลงหน้าพาทย์ เพลงโหมโรง เพลงสามชั้น เพลงเถา เพลงตับ และเพลงลา เป็นปัจจัยสำหรับศึกษาระบบ การศึกษาและกระบวนการเสริมสร้างความถนัด ด้วยการขับปัจจัยผลการปฏิบัติเครื่องดนตรีและ/หรือขับร้องเป็น เครื่องมือประเมินให้ได้ความพร้อมตามมาตรฐานที่เพียงพอต่อการสร้างสมรรถภาพวิชาชีพที่เหมาะสมแก่ระดับ การศึกษาในชั้นที่ ๗ – ๑๑ ต่อไป เกณฑ์การกำหนดองค์ความรู้ชั้นที่ ๔ – ๖ ประกอบด้วย

๑. ระบบการเรียนรู้
๒. กระบวนการตอบสนองผลการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับระดับและวิธีปรับแก้ไข
๓. กระบวนการสร้างระบบการจำที่เหมาะสมกับระดับและวิธีปรับแก้ไข
๔. กระบวนการใช้ระบบความจำที่เหมาะสมกับระดับและวิธีปรับแก้ไข
๕. กระบวนการบังคับเครื่องดนตรีและ/หรือขับร้อง ที่เหมาะสมกับระดับและวิธีปรับ แก้ไข
๖. กระบวนการใช้ประสาทสัมผัส ที่เหมาะสมกับระดับและวิธีปรับแก้ไข
๗. ระบบการสร้างจังหวะ ที่เหมาะสมกับระดับและวิธีปรับแก้ไข
๘. ระบบการใช้จังหวะ ที่เหมาะสมกับระดับและวิธีการปรับแก้ไข
๙. ระบบการฝึกฝน และระบบการฝึกซ้อม ที่เหมาะสมกับระดับและวิธีปรับแก้ไข
๑๐. กระบวนการฝึกฝน และฝึกซ้อม ที่เหมาะสมกับระดับและวิธีการปรับแก้ไข
๑๑. วัฒนธรรมดนตรีและจรรยาบรรณวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัยและระดับการศึกษา

๒.๒ เกณฑ์การกำหนดองค์ความรู้เพลงชั้นที่ ๗ – ชั้นที่ ๙

การกำหนดเพลงสำหรับเป็นเกณฑ์การสร้างองค์ความรู้ภาคปฏิบัติในระดับอุดมศึกษาเป็นการ กำหนดโดยการพิจารณา รูปแบบงานประพันธ์สำคัญเป็นหลักประกอบด้วย

๑. ลักษณะและประเภทของเพลง
 - ๑.๑ เพลงพิธีกรรม
 - ๑.๒ เพลงหน้าพาทย์
 - ๑.๓ เพลงเรื่อง

๑.๔ เพลงโหมโรงเพื่อการขับกล่อม

๑.๕ เพลงสามชั้น

๑.๖ เพลงเถา

๑.๗ เพลงตับ

๑.๘ เพลงเดี่ยว

๑.๙ เพลงลา

๒. ผลงานประพันธ์ของคีตกวีสำคัญทางดุริยางค์ไทย ประกอบด้วย

๒.๑ ผลงานสมัยกรุงศรีอยุธยาและต้นรัตนโกสินทร์

๒.๒ ผลงานของพระประดิษฐไพเราะ (ศร มิแขก)

๒.๓ ผลงานของครุช้อย สุนทรราวาทิน

๒.๔ ผลงานของพระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์)

๒.๕ ผลงานของหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)

๒.๖ ผลงานของจาวางทั่ว พาทยโกศล

๒.๗ ผลงานของนางท้วม ประสิทธิ์กุล

๒.๘ ผลงานของนายมนตรี ตราโมท

๒.๙ ผลงานของคีตกวีร่วมสมัย

ทั้งนี้โดยมุ่งหมายให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยลำดับ ดังนี้

๑. เกิดการปรับตัวด้านกายภาพ เจตคติ และอุดมคติ ตามเป้าหมายการผลิตบัณฑิตร่วมกัน

๒. สามารถใช้กรณีศึกษาปรับและเพิ่มพัฒนาการเพื่อการใช้และจำแนกองค์ความรู้เพื่อการตกแต่งทำนองเพลงตามแบบแผนและหลักเกณฑ์ทางดุริยางคศิลป์ไทย ในระดับสูงเชิงฝีมือ

๓. สามารถศึกษาใช้กรณีศึกษาปรับและเพิ่มพัฒนาการ ในกระบวนการทางแนวทฤษฎีและประวัติศาสตร์ ปรัชญาดนตรีไทย

๔. สามารถใช้กรณีศึกษาปรับและเพิ่มพัฒนาการ ในการวิเคราะห์ผลงานสำคัญเป็นรากฐานไปสู่การศึกษาค้นคว้าภายใต้กฎเกณฑ์ทางดนตรีไทยอย่างเป็นระบบและเอกภาพ

๕. สามารถใช้กรณีศึกษาปรับและเพิ่มพัฒนาการ เชิงสร้างสรรค์งานประพันธ์ได้ตามแบบแผนและสร้างจินตนาการใหม่ภายใต้รูปแบบและกฎเกณฑ์การประพันธ์เพลงไทย

๖. สามารถใช้กรณีศึกษาเพื่อการหล่อหลอมเชิงวัฒนธรรมไทยโดยสะท้อนให้เห็นพลังของวัฒนธรรมดนตรีไทยโดยกลุ่มผู้สร้างงานดนตรี กลุ่มศิลปิน กลุ่มนักร้อง กลุ่มนักร้อง และกลุ่มผู้ฟัง อันก่อประโยชน์ในการหล่อหลอมให้มนุษย์มีความสมบูรณ์โดยสรรค์สร้างอารยธรรมเป็นเอกลักษณ์แห่งสังคมให้มีเอกลักษณ์เฉพาะและคงอยู่อย่างเหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน

๓. เกณฑ์การใช้เอกสารประกอบ

๑. เอกสารทางวิชาการดนตรีไทยที่จัดพิมพ์ โดยกรมศิลปากร
๒. เอกสารงานวิจัยในระดับมหาบัณฑิตสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพดนตรีไทย เช่น
 - สาขาวิชาวัฒนธรรมการศึกษา (แขนงวิชาวัฒนธรรมการดนตรี)
 - สาขาวิชาการปฏิบัติดนตรีไทย
 - สาขาวิชาทฤษฎีดนตรีไทย
 - สาขาวิชาประวัติศาสตร์ดนตรีไทย
 - สาขาวิชามานุษยวิทยาดนตรี เป็นต้น
๓. เอกสารสัมมนาวิชาการที่กรมศิลปากรจัดดำเนินการประชุม หรือองค์กรที่กรมศิลปากรรับรอง หรือคณะที่เปิดทำการสอนในระดับมหาบัณฑิตขึ้นไป จัดดำเนินการประชุม
๔. เอกสารงานวิจัยระดับต่ำกว่ามหาบัณฑิตที่ได้รับการกลั่นกรองโดยคณบดีวิชาชีพดนตรีไทยแล้ว
๕. เอกสารวิชาการ ต่อไปนี้
 - ๕.๑ หนังสือสารานุกรมเด็จ
 - ๕.๒ หนังสือดุริยางคศาสตร์ไทย
 - ๕.๓ หนังสือเครื่องดนตรีไทย ของธนิศ อยุธยา
 - ๕.๔ หนังสือศัพท์สังคีต กรมศิลปากร
 - ๕.๕ ทฤษฎีดนตรีไทย
 - ๕.๖ การปรับวงดนตรีไทยชั้นสูง
 - ๕.๗ นามานุกรมศิลปินดนตรีไทย รอบ ๒๐๐ ปี แห่งกรุงรัตนโกสินทร์
 - ๕.๘ หนังสือของกรมวิชาการ
 - ๕.๘.๑ คู่มือการสอนวิชาศิลปศึกษา ดนตรีศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ ๑ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
 - ๕.๘.๒ คู่มือการสอนวิชาศิลปศึกษา ดนตรีศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ ๒ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
 - ๕.๘.๓ คู่มือการสอนวิชาศิลปศึกษา ดนตรีไทย-ขับร้องไทย (ศ. ๑๒๑ – ศ. ๑๒๒) มัธยมศึกษาตอนต้น กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
 - ๕.๘.๔ คู่มือการสอนวิชาศิลปศึกษา ดนตรีไทย-ขับร้องไทย ๑- ๒ (ศ.๐๒๔ – ศ. ๐๒๕) มัธยมศึกษาตอนต้น กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
 - ๕.๘.๕ คู่มือการสอนวิชาศิลปศึกษา ปีพาทย์ (ศ. ๐๒๗ – ศ. ๐๒๘) มัธยมศึกษาตอนต้น กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
 - ๕.๘.๖ คู่มือการสอนวิชาสังคีตนิยาม ๑ (ศ. ๐๒๑) มัธยมศึกษาตอนปลาย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
 - ๕.๘.๗ คู่มือคู่มือศิลปกรรม ขับร้องไทย ๑ – ๒ (ศ.๐๒๕ – ศ. ๐๒๖) มัธยมศึกษาตอนต้น กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

๕.๘.๘ คู่มือคู่มือศิลปกรรม ดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด ๑ - ๒ (ศ.๐๒๙ - ศ. ๐๒๑๐)
มัธยมศึกษาตอนปลาย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

๕.๘.๙ คู่มือคู่มือศิลปกรรม ดนตรีสากลปฏิบัติตามความถนัด ๑ - ๒ (ศ.๐๒๑๙ -ศ. ๐๒๒๐)
มัธยมศึกษาตอนปลาย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

๕.๙ หนังสืองานวิจัยความถนัดดนตรีไทย

๖. สิ่งพิมพ์ที่สภานิติบัญญัติหรือกรมศิลปากรรับรอง

การจัดทำสื่อการศึกษา เพื่อประกอบการทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ฉบับปี ๒๕๓๘

๑. จัดทำต้นฉบับแถบบันทึกเสียงชนิดรีล (reel) ทำนองหลักเพลงไทยประเภทปี่พาทย์ ประเภทเครื่องสาย ประเภทขับร้องเพลงไทยและประเภทเครื่องหนัง ตามเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ชั้น ๑ - ๒ โดยทบวงมหาวิทยาลัย ได้จัดทำเป็นสำเนาแถบบันทึกเสียงชนิดคาสเส็ต (cassette) แจกให้สถาบันการศึกษาผู้สนใจ และจัดทำเป็นแผ่นซีดีแจกให้สถาบันการศึกษาและผู้สนใจ (ปัจจุบันสำเนาแถบบันทึกเสียงชนิดคาสเส็ตแจกให้สถาบันการศึกษาและผู้สนใจหมดแล้ว)

๒. จัดทำต้นฉบับแถบบันทึกเสียงชนิดรีล (reel) กลวิธีการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย และการขับร้องเพลงไทยตามเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยชั้น ๑ - ๒ ดังนี้

ประเภทปี่พาทย์ ม้องวงใหญ่ ม้องวงเล็ก ระนาดเอก ระนาดทุ้ม และปี่นอก
(เฉพาะชั้น ๔ - ๖)

ประเภทเครื่องสาย ซออู้ ซอด้วง ซอสามสาย จะเข้ และขลุ่ย
ประเภทการขับร้องเพลงไทย และเครื่องกำกับจังหวะหน้าทับ

โดยทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดทำเป็นแผ่นซีดีแจกจ่ายให้สถาบันอุดมศึกษาและผู้สนใจ

๓. จัดทำต้นฉบับแถบบันทึกเสียงชนิดรีล (reel) โน้ตทำนองหลักเพลงไทย ตามเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ชั้น ๑ - ๒ และได้ทำแผ่นซีดีเพื่อแจกจ่ายแก่สถาบันการศึกษาและผู้สนใจ

เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย (ฉบับปรับปรุงปี ๒๕๔๔) สามารถนำสื่อต่าง ๆ ไปใช้ประกอบการนำเกณฑ์ไปใช้ได้ ยกเว้นต้นฉบับทำนองหลักเพลงไทยต้องตรวจสอบตามคำแนะนำในการนำไปใช้จากแผ่นซีดีแต่ละแผ่น

คณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ด้านเป่าพาทย์

คณะอนุกรรมการชุดนี้ รวมทั้งสิ้นมีจำนวน ๑๙ คน ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งจากคณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ให้มีหน้าที่พิจารณายกร่างเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันของรัฐและเอกชนที่เคยมีประสบการณ์ในกิจกรรมดนตรีไทย ทั้งด้านระบบในการจัดทำเกณฑ์มาตรฐาน การจัดการศึกษา ผู้ชำนาญการ และผู้เชี่ยวชาญทางดนตรีไทย วัฒนธรรมดนตรี ตลอดจนนักวิจารณ์ดนตรี และผู้สังเกตการณ์ในดนตรีสากลและไทยสากลจากสถาบันต่อไปนี้เป็นผู้ร่วมในการพิจารณาร่างเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย

๑. จากมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตในระดับมหาบัณฑิตด้านวัฒนธรรมดนตรี ๑ แห่ง คือ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

๑.๑ นายวรารุช สุมาวงศ์

๑.๒ นายพูนพิศ อมาตยกุล

๒. ผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการทางดนตรีไทยจากกองการสังคีต กรมศิลปากร จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

๒.๑ นายจิรัส อัจฉรวงศ์

๒.๒ นายมนัส ชาวปลื้ม

๓. จากมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตสาขาดนตรีไทยเป็นวิชาเอก ๓ แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๓.๑ นายสงบศึก ธรรมวิหาร

คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓.๒ นายบุญช่วย โสวัตร

คณะศิลปกรรมศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓.๓ นายวิโรจน์ เวชชะ

คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๓.๔ นายประทีป เล้ารัตนอารีย์

คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

๓.๕ นายนิกร จันทสร

คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

๓.๖ นายฉลาก โพธิ์สามต้น

คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

๔. จากสถาบันที่ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีไทยระดับปริญญาตรีในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ๓ แห่ง คือ วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และวิทยาลัยครูจันทระเกษมจำนวน ๔ คน ประกอบด้วย

๔.๑ นายสิริชัยชาญ พักจำรูญ

วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์

๔.๒ นายรัฐพงศ์ โสวัตร

วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพฯ

๔.๓ นายสังัด ภูเขาทอง

วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

๔.๔ นายวิเชียร อ่อนละมุล

วิทยาลัยครูจันทระเกษม

๕. จากโรงเรียนดุริยางค์ทหารบก ๑ คน ได้แก่ พันโทเสนาะ หลวงสุนทร

๖. จากสถาบันเอกชน ๑ แห่ง ได้แก่ มูลนิธิหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) จำนวน ๑ คน ได้แก่ นายชนก สาคกริก

๗. ศิษย์หลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) จำนวน ๑ คน ได้แก่ นายอุทัย แก้วละเอียด ทั้งนี้เพื่อยกร่างเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยของกลุ่มเครื่องดนตรีปี่พาทย์เป็นสำคัญ

ตารางแสดงรายละเอียดข้อมูลคณะกรรมการจัดทำ

เกณฑ์มาตรฐานคนตรีไทย ด้านปีพาทย์

สถาบัน	ชื่อ - สกุล	ประสบการณ์	หน้าที่
มหาวิทยาลัยมหิดล	นายวรารุช สุมาวงศ์ นายพูนพิศ อมาตยกุล	- แพทย์ - นักประสบการณ์วิทยาศาสตร์การศึกษา - นักประสบการณ์ดนตรีสากล - นักประสบการณ์ดนตรีไทยสากล - แพทย์ - นักวัฒนธรรมดนตรี - นักวิจารณ์ดนตรีไทยและไทยสากล	ประธาน อนุกรรมการ
กรมศิลปากร - กองการสังคีต - กองการสังคีต - ผู้อำนวยการ กองศิลปศึกษา - กองศิลปศึกษา (วนศ. กรุงเทพฯ)	นายจิรวัส อัจฉรวงศ์ นายมนัส ขาวปลื้ม นายสิริชัยชาญ พักจำรูญ นายนัฐพงศ์ ไส้วัตร	- ช้องวงใหญ่และเครื่องปีพาทย์ทั่วไป - เครื่องหนังและเครื่องปีพาทย์ทั่วไป - ช้องวงใหญ่และเครื่องปีพาทย์ทั่วไป - ระนาดเอกและเครื่องปีพาทย์ทั่วไป	อนุกรรมการ อนุกรรมการ อนุกรรมการ อนุกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - คณะครุศาสตร์ - คณะศิลปกรรมศาสตร์	นายสงบศึก ธรรมวิหาร นายบุญช่วย ไส้วัตร	- ช้องวงใหญ่และเครื่องปีพาทย์ทั่วไป - เครื่องเป่าและเครื่องปีพาทย์ทั่วไป	อนุกรรมการ อนุกรรมการ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	นายวิโรจน์ เวชชะ	- ซอด้วงและเครื่องสายทั่วไป	อนุกรรมการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ - ประธานมิตร - ปทุมวัน	นายประทีป เล้ารัตนอารีย์ นายนิกร จันทศร นายฉลาก โพธิ์สามต้น	- เครื่องสายทั่วไป - ช้องวงใหญ่และเครื่องปีพาทย์ทั่วไป - ช้องวงเล็กและเครื่องปีพาทย์ทั่วไป	อนุกรรมการ อนุกรรมการ อนุกรรมการ
กรมการฝึกหัดครู - วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จฯ - วิทยาลัยครูจันทระเกษม	นายสังัด ภูเขาทอง นายวิเชียร อ่อนละมุล	- นักวัฒนธรรมดนตรี - เครื่องเป่าและเครื่องปีพาทย์ทั่วไป	อนุกรรมการ อนุกรรมการ
โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก	พันโทเสนาะ หลวงสุนทร	- ระนาดเอกและเครื่องเป่าไทย - เครื่องเป่าสากล และโยธวาทิต	อนุกรรมการ
เอกชน - มูลนิธิหลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) - ศิษย์หลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)	นายชนก สาคริก นายอุทัย แก้วละเอียด	- ซิมและเง็ง - ระนาดทุ้มและเครื่องปีพาทย์ทั่วไป	อนุกรรมการ อนุกรรมการ
ทบวงมหาวิทยาลัย	นายประสิทธิ์ ทองใส นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์		อนุกรรมการและ เลขานุการ อนุกรรมการและ เลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ด้านเครื่องสายไทย

คณะกรรมการชุดนี้ รวมทั้งสิ้นมีจำนวน ๑๙ คน ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งจากคณะกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย ให้มีหน้าที่พิจารณาและจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทยด้านเครื่องสายไทย ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันของรัฐและเอกชนที่เคยมีประสบการณ์ในกิจกรรมดนตรีไทย ทั้งด้านระบบในการจัดทำเกณฑ์มาตรฐาน การจัดการศึกษา ผู้ชำนาญการและผู้เชี่ยวชาญทางดนตรีไทย วัฒนธรรมดนตรี ตลอดจนนักวิจารณ์ดนตรี และผู้สังเกตการณ์ในดนตรีสากลและไทยสากลจากสถาบันต่อไปนี้เป็นผู้ร่วมพิจารณาจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย

๑. จากมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตในระดับมหาบัณฑิตด้านวัฒนธรรมดนตรี ๑ แห่ง คือ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

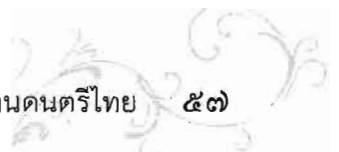
- ๑.๑ นายวรารุช สุมาวงศ์
- ๑.๒ นายพูนพิศ อมาตยกุล

๒. ผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการทางดนตรีไทยจากกองการสังคีต กรมศิลปากร จำนวน ๑ คน ประกอบด้วย

- ๒.๑ นายจิรัส อัจฉรวงศ์

๓. จากมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีไทยเป็นวิชาเอก ๓ แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน ๗ คน ประกอบด้วย

๓.๑ นายบุญช่วย โสวัตร	คณะศิลปกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๓.๒ นายพิชิต ชัยเสรี	คณะศิลปกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๓.๓ นายปกรณ์ รอดช้างเพื่อน	คณะศิลปกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๓.๔ นางสาวสมศรี บรรยายกิจ	คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๓.๕ นายวิโรจน์ เวชชะ	คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๓.๖ นายณรงค์ เขียนทองกุล

คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๓.๗ นายมานพ วิสุทธิแพทย์

คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

๔. จากสถาบันที่ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีไทยระดับปริญญาตรี ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
๒ แห่ง คือ กองศิลปศึกษา กรมศิลปากร และกรมการฝึกหัดครู จำนวน ๔ คน ประกอบด้วย

๔.๑ นายจิรพล เพชรสม

วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช

๔.๒ นายเฉลิม ม่วงเพชรศรี

วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพฯ

๔.๓ นายพลกุล หอมยก

สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

วิทยาเขตอยุธยา

๔.๔ นายโดม สว่างอารมณ์

สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

วิทยาเขตบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

๕. ผู้เชี่ยวชาญทางดนตรีไทย จากมหาวิทยาลัยศิลปากร ๑ คน

๕.๑ นายอุดม อรุณรัตน์

คณะอักษรศาสตร์

๖. จากภาคเอกชน จำนวน ๒ คน ได้แก่

๖.๑ นายชนก สาคริก

มูลนิธิหลวงประดิษฐไพเราะ

(ศร ศิลปบรรเลง)

๖.๒ นายสุวิทย์ บวรวัฒนา

ทั้งนี้เพื่อยกร่างและจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยของกลุ่มเครื่องสายไทยเป็นสำคัญ

ตารางแสดงรายละเอียดข้อมูลคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและ
วิชาชีพดนตรีไทย ด้านเครื่องสายไทย

สถาบัน	ชื่อ - สกุล	ประสบการณ์	หน้าที่
มหาวิทยาลัยมหิดล	นายวราวุธ สุมาวงศ์ นายพูนพิศ อมาตยกุล	- แพทย์ - นักประสบการณ์วิทยาศาสตร์การศึกษา - นักประสบการณ์ดนตรีสากล - นักประสบการณ์ดนตรีไทยสากล - แพทย์ - นักวัฒนธรรมดนตรี - นักวิจารณ์ดนตรีไทยและไทยสากล	ประธาน อนุกรรมการ
กรมศิลปากร - กองการสังคีต - กองศิลปศึกษา (วนศ.นครศรีธรรมราช) - กองศิลปศึกษา (วนศ. กรุงเทพฯ)	นายจิรวัส อจณรงค์ นายจิรพล เพชรสม นายเฉลิมพล ม่วงแพรศรี	- ช่างวงใหญ่และเครื่องเป่าพาทย์ทั่วไป - ซอด้วง และเครื่องสายทั่วไป - ซอสามสาย และเครื่องสายทั่วไป	อนุกรรมการ อนุกรรมการ อนุกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - คณะครุศาสตร์ - คณะศิลปกรรมศาสตร์ - คณะศิลปกรรมศาสตร์ - คณะศิลปกรรมศาสตร์	นางสาวสมศรี บรรยายกิจ นายบุญช่วย ไสวิตร นายปกรณ์ รอดช้างเผื่อน นายพิชิต ชัยเสรี	- จะเข้ และเครื่องสายทั่วไป - เครื่องเป่าและเครื่องเป่าพาทย์ทั่วไป - จะเข้ และเครื่องสายทั่วไป - ช่างวงใหญ่ และเครื่องสายทั่วไป	อนุกรรมการ อนุกรรมการ อนุกรรมการ อนุกรรมการ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	นายวิโรจน์ เวชชะ นายณรงค์ เขียนทองกุล	- ซอด้วงและเครื่องสายทั่วไป - จะเข้ และเครื่องสายทั่วไป	อนุกรรมการ อนุกรรมการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร	นายอุดม อรุณรัตน์	- ซอสามสาย และเครื่องสายทั่วไป	อนุกรรมการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ - ประสานมิตร	นายมานพ วิสุทธิแพทย์	- ซอสามสาย และเครื่องสายทั่วไป	อนุกรรมการ
กรมการฝึกหัดครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ - วิทยาเขตบ้านสมเด็จเจ้า - วิทยาเขตอยุธยา	นายโตม สว่างอารมณ์ นายพลกุล หอมยก	- ซอด้วง และเครื่องสายทั่วไป - ซอด้วง และเครื่องสายทั่วไป	อนุกรรมการ อนุกรรมการ
เอกชน - มูลนิธิหลวงประดิษฐ์ไพเราะ - ข้าราชการบำนาญ กระทรวงการต่างประเทศ	นายชนก สาคริก นายสุวิทย์ บวรวัฒนา	- ซิมและเจิ้ง - ซิม ออร์แกน และเครื่องสายทั่วไป	อนุกรรมการ อนุกรรมการ
ทบวงมหาวิทยาลัย	นายประสิทธิ์ ทองใส นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์		อนุกรรมการและ เลขานุการ อนุกรรมการและ เลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย

ด้านการขับร้องเพลงไทย

คณะกรรมการชุดนี้ รวมทั้งสิ้นมีจำนวน ๒๐ คน ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งจากคณะกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยให้มีหน้าที่พิจารณา และจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย ด้านการขับร้องเพลงไทย ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันของรัฐและเอกชนที่เคยมีประสบการณ์ในกิจกรรมดนตรีไทย ทั้งด้านระบบในการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษา ผู้ชำนาญการและผู้เชี่ยวชาญทางดนตรีไทย วัฒนธรรมดนตรีตลอดจนนักวิจารณ์ดนตรี และผู้สันทัดกรณีในดนตรีสากลและไทยสากล จากสถาบันต่อไปนี้มา เป็นผู้ร่วมในการพิจารณาจัดทำเกณฑ์มาตรฐาน

๑. จากมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตในระดับมหาบัณฑิตด้านวัฒนธรรมดนตรี ๑ แห่ง คือ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

- ๑.๑ นายวรารุช สุมาวงศ์
- ๑.๒ นายพูนพิศ อมาตยกุล

๒. ผู้เชี่ยวชาญและผู้ชำนาญการทางดนตรีไทยจากกองการสังคีต กรมศิลปากร จำนวน ๑ คน ประกอบด้วย

- ๒.๑ นายจิรัส อัจฉรวงศ์

๓. จากมหาวิทยาลัยที่ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีไทยเป็นวิชาเอก ๓ แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๓.๑ นางเจริญใจ สุนทรวาทิน	คณะศิลปกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๓.๒ นางสาวบุษยา ชิตท้วม	คณะศิลปกรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๓.๓ นายวิโรจน์ เวชชะ	คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๓.๔ นางกาญจนา อินทรสุนานนท์	คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
๓.๕ นางสาวมโศย เพ็งพงศา	คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา

๔. จากสถาบันที่ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาดนตรีไทยระดับปริญญาตรี ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ๒ แห่ง คือ กองศิลปศึกษา กรมศิลปากร กรมการฝึกหัดครู และกรมสามัญศึกษา จำนวน ๗ คนประกอบด้วย

๔.๑ นายรัฐพงศ์ โสวัตร	วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ
๔.๒ นางสาวทัศนีย์ ขุนทอง	วิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ
๔.๓ นางวัฒนา โกศินานนท์	วิทยาลัยนาฏศิลปบุรี
๔.๔ นางสาวสุภารัตน์ ชาญเลขา	สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์
วิทยาเขตบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๔.๕ นายพันธุ์ศักดิ์ วรรณดี	สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์
วิทยาเขตสวนสุนันทา
๔.๖ นางศิริกุล วรบุตร	โรงเรียนสาธิต วม.สวนสุนันทา
๔.๗ นางประชิด ข้าประเสริฐ	โรงเรียนวัดราชาธิวาส

๕. จากกรมประชาสัมพันธ์ ๑ คน ได้แก่ นางสาวจิตต์ ดุริยะประณีต

๖. จากสถาบันเอกชน ได้แก่

- ๖.๑ นายอู๋น บัวเอี่ยม
- ๖.๒ นายศิริ วิชเวช

ทั้งนี้เพื่อยกร่างและจัดทำเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยด้านการขับร้องเพลงไทยเป็นสำคัญ

ตารางแสดงรายละเอียดข้อมูลคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและ
วิชาชีพดนตรีไทย ด้านการขับร้องเพลงไทย

สถาบัน	ชื่อ - สกุล	ประสบการณ์	หน้าที่
มหาวิทยาลัยมหิดล	นายวรารุช สุมาวงศ์ นายพูนพิศ อมาตยกุล	- แพทย์ - นักประสบการณ์วิทยาศาสตร์การศึกษา - นักประสบการณ์ดนตรีสากล - นักประสบการณ์ดนตรีไทยสากล - แพทย์ - นักวัฒนธรรมดนตรี - นักวิจารณ์ดนตรีไทยและไทยสากล	ประธาน อนุกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะศิลปกรรมศาสตร์	นางเจริญใจ สุนทรวาทิน นางสาวนุชญา ชิตท้วม	- ขับร้อง และซอสามสาย - ขับร้อง ซอด้วง และฆ้องวงใหญ่	อนุกรรมการ อนุกรรมการ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	นายวิโรจน์ เวชชะ	- ซอด้วงและเครื่องสายทั่วไป	อนุกรรมการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ - ประธานมิตร - สงขลา	นางกาญจนา อินทรสุนานนท์ นางสาวมมโดย เพ็งพงศา	- ขับร้อง และซิม - ขับร้อง	อนุกรรมการ อนุกรรมการ
กรมศิลปากร - กองการสังคีต - กองศิลปศึกษา วนศ. กรุงเทพฯ วนศ. กรุงเทพฯ วนศ. ลพบุรี	นายจิรัส อัจฉรงค์ นายรัฐพงศ์ ไส้วัตร นางสาวทัศนีย์ ขุนทอง นางวัฒนา โกศินานนท์	- ฆ้องวงใหญ่และเครื่องเป่าพาทย์ทั่วไป - ระนาดเอก และเครื่องเป่าพาทย์ทั่วไป - ขับร้อง - ขับร้อง	อนุกรรมการ อนุกรรมการ อนุกรรมการ อนุกรรมการ
กระทรวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษา โรงเรียนวัดราชาธิวาส	นางประชิด ข้าประเสริฐ	- ขับร้อง	อนุกรรมการ
กรมการฝึกหัดครู สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ - วิทยาเขตบ้านสมเด็จเจ้า - วิทยาเขตสวนสุนันทา สาธิต วค. สวนสุนันทา	นางสาวสุภารัตน์ ชาญเลขา นายพันธุ์ศักดิ์ วรรณดี นางศิริกุล วรรณุต	- ขับร้อง - ขับร้องและเครื่องสายทั่วไป - ขับร้อง และนาฏศิลป์	อนุกรรมการ อนุกรรมการ อนุกรรมการ
กรมประชาสัมพันธ์	นางสุดจิตต์ ดุริยะปราณีต	- ขับร้อง	อนุกรรมการ
ภาคเอกชน	นายอ๋อง บัวเอี่ยม นายศิริ วิชเวช	- ขับร้อง และเครื่องสายทั่วไป - ขับร้อง และเครื่องสายทั่วไป	อนุกรรมการ อนุกรรมการ
ทบวงมหาวิทยาลัย	นายประสิทธิ์ ทองไสว นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์		อนุกรรมการและ เลขานุการ อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

รายนามคณะกรรมการส่งเสริมการดนตรีไทย

๑. รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย	ประธานกรรมการ
๒. ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	รองประธานกรรมการ
๓. อธิบดีกรมวิชาการ หรือผู้แทน	กรรมการ
๔. อธิบดีกรมฝึกหัดครู หรือผู้แทน	กรรมการ
๕. อธิบดีกรมศิลปากร หรือผู้แทน	กรรมการ
๖. เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
๗. อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หรือผู้แทน	กรรมการ
๘. อธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือผู้แทน	กรรมการ
๙. อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๐. อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๑. อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๒. นายกสสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
๑๓. นายบัณฑิต ล่ำซำ	กรรมการ
๑๔. นายพงษ์ศักดิ์ คชาลัย	กรรมการ
๑๕. นายประสิทธิ์ ถาวร	กรรมการ
๑๖. นายวรารุณ สุมาวงศ์	กรรมการ
๑๗. นายสิริชัยชาญ พักจำรูญ	กรรมการ
๑๘. ผู้อำนวยการกองวิชาการ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	กรรมการและเลขานุการ
๑๙. เจ้าหน้าที่กองวิชาการ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นายประสิทธิ์ ทองใส่ว)	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๐. เจ้าหน้าที่กองวิชาการ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๓๐/๒๕๓๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๓)

รายนามคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาวิชาการดนตรีไทย

๑. พลตรี ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๒. นายมนตรี ตราโมท	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๓. นายประสิทธิ์ ถาวร	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๔. นายกำธร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๕. ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	ประธานอนุกรรมการ
๖. เลขาธิการสำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ
สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๗. เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและ
ประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๘. อธิบดีกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๙. อธิบดีกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๐. เลขาธิการสำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๑. เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครู หรือผู้แทน	อนุกรรมการ
๑๒. นายประเสริฐ ณ นคร	อนุกรรมการ
๑๓. นายภาวาส บุญนาค	อนุกรรมการ
๑๔. นายสุรพล วัชรพิทักษ์	อนุกรรมการ
๑๕. นายพูนพิศ อมาตยกุล	อนุกรรมการ
๑๖. นางสาวมาลินี สาคริก	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้อำนวยการกองวิชาการ
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๘. เจ้าหน้าที่กองวิชาการ
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นายประสิทธิ์ ทองใสว)	อนุกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙. เจ้าหน้าที่กองวิชาการ
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	อนุกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการส่งเสริมการดนตรีไทยที่ ๑/๒๕๓๓ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๓)

รายนามคณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย

๑. นายมนตรี ตราโมท	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๒. นางเจริญใจ สุนทรวาทิน	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๓. นายประสิทธิ์ ถาวร	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๔. นายวราวุธ สุมาวงศ์	ประธานอนุกรรมการ
๕. ผู้แทนกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ
(นายจิรัส อัจฉรงค์)
(นายศิลป์ ตราโมท)
(นายรัฐพงศ์ โสวัตร)
(นายไพฑูรย์ เขยเจริญ)	อนุกรรมการ
๖. ผู้แทนกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
(นายประเทศ สุขสถิตย์)	อนุกรรมการ
๗. ผู้แทนกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ
(นางสาวสุดารัตน์ ชาญเลขา)
(นายบรรจง ชลวิโรจน์)	อนุกรรมการ
๘. ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(นายบุญช่วย โสวัตร)	อนุกรรมการ
๙. ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
(นายประทีป เล้ารัตนอารีย์)
(นางกาญจนา อินทรสุนันท์)	อนุกรรมการ
๑๐. ผู้แทนมหาวิทยาลัยมหิดล
(นายพูนพิศ อมาตยกุล)	อนุกรรมการ
๑๑. ผู้แทนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
(นายวิโรจน์ เวชชะ)	อนุกรรมการ
๑๒. ผู้แทนมหาวิทยาลัยศิลปากร
(นายอุดม อรุณรัตน์)	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้แทนมหาวิทยาลัยพายัพ
(นายโสฬส คุปรัตน์)	อนุกรรมการ
๑๔. นายสังัด ภูเขาทอง	อนุกรรมการ
๑๕. นายสิริชัยชาญ พักจำรูญ	อนุกรรมการ
๑๖. นายชนก สาคกริก	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้อำนวยการกองวิชาการ
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	อนุกรรมการและเลขานุการ

๑๘. เจ้าหน้าที่กองวิชาการ
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นายประสิทธิ์ ทองใส่ว)
(นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	อนุกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙. เจ้าหน้าที่กองวิชาการ
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นางเลอสรรรค์ ประดับสุข)
(นางสาวนุชนภา รีนอบเชย)	อนุกรรมการและ
ผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการส่งเสริมการดนตรีไทยที่ ๒/๒๕๓๓ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๓)

รายนามคณะอนุกรรมการวางแผนจัดสัมมนาทางดนตรีไทย

๑. ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	ประธานอนุกรรมการ
๒. รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	อนุกรรมการ
๓. นายวรารุช สุมาวงศ์	อนุกรรมการ
๔. นายพูนพิศ อมาตยกุล	อนุกรรมการ
๕. นายประสิทธิ์ ถาวร	อนุกรรมการ
๖. นายสังัด ภูเขาทอง	อนุกรรมการ
๗. นายสุรพล จันทราปัดย์	อนุกรรมการ
๘. นางสาวมัทนา สานติวัตร	อนุกรรมการ
๙. นายนัฐพงศ์ โสวัตร	อนุกรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการกองวิชาการ
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๑. เจ้าหน้าที่กองวิชาการ
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๒. เจ้าหน้าที่กองวิชาการ
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการส่งเสริมการดนตรีไทยที่ ๓/๒๕๓๓ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๓)

รายนามคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินเครื่องดนตรีไทย ด้านปี่พาทย์

๑. นายวรารุช สุมาวงศ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายพูนพิศ อมาตยกุล	อนุกรรมการ
๓. นายจิรัส อัจฉรงค์	อนุกรรมการ
๔. พ.ท.เสนาะ ทลวงสุนทร	อนุกรรมการ
๕. นายสิริชัยชาญ พักจำรูญ	อนุกรรมการ
๖. นายสงบศึก ธรรมวิหาร	อนุกรรมการ
๗. นายรัฐพงศ์ โสวัตร	อนุกรรมการ
๘. นายบุญช่วย โสวัตร	อนุกรรมการ
๙. นายวิโรจน์ เวชชะ	อนุกรรมการ
๑๐. นายนิกร จันทศร	อนุกรรมการ
๑๑. นายฉลาก โพธิ์สามต้น	อนุกรรมการ
๑๒. นายสมาน น้อยนิตย์	อนุกรรมการ
๑๓. ร.ต.สุวิทย์ แก้วกระมล ร.น.	อนุกรรมการ
๑๔. จ.ส.อ.ประมวล อรรถชีพ	อนุกรรมการ
๑๕. เจ้าหน้าที่ทบวงมหาวิทยาลัย (นายประสิทธิ์ ทองใส่ว)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๖. เจ้าหน้าที่ทบวงมหาวิทยาลัย (นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการส่งเสริมการดนตรีไทยที่ ๔/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๓๕ และคำสั่งคณะกรรมการ
ทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๓๓/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๓๕)

รายนามคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินเครื่องดนตรีไทย ด้านเครื่องสายไทย

๑. นายวราวุธ สุมาวงศ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายพูนพิศ อมาตยกุล	อนุกรรมการ
๓. นายอุดม อรุณรัตน์	อนุกรรมการ
๔. นายปกรณ์ รอดช้างเผื่อน	อนุกรรมการ
๕. นายรัฐพงศ์ โสวัตร	อนุกรรมการ
๖. นายสุวิทย์ บวรวัฒนา	อนุกรรมการ
๗. นายวิโรจน์ เวชชะ	อนุกรรมการ
๘. นางสาวสมศรี บรรยายกิจ	อนุกรรมการ
๙. นายพลกุล หอมยก	อนุกรรมการ
๑๐. นายโดม สว่างอารมณ์	อนุกรรมการ
๑๑. นายมานพ วิสุทธิแพทย์	อนุกรรมการ
๑๒. นายเฉลิม ม่วงแพศรี	อนุกรรมการ
๑๓. นายสมาน น้อยนิิตย์	อนุกรรมการ
๑๔. เจ้าหน้าที่ทบวงมหาวิทยาลัย (นายประสิทธิ์ ทองใส)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๕. เจ้าหน้าที่ทบวงมหาวิทยาลัย (นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการส่งเสริมการดนตรีไทยที่ ๔/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๓๕ และคำสั่งคณะกรรมการ
ทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๓๓/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๓๕)

หมายเหตุ นายอนันต์ สบถุักษ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ เข้าร่วมประชุมให้ข้อคิดเห็นในการยกร่างเกณฑ์
เรื่องขลุ่ย

รายนามคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ทฤษฎีดนตรีไทย

๑. นายวรารุช สุมาวงศ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายพูนพิศ อมาตยกุล	อนุกรรมการ
๓. นายโกวิท ชันธิศิริ	อนุกรรมการ
๔. นายมานพ วิสุทธิแพทย์	อนุกรรมการ
๕. นายบุญช่วย โสวัตร	อนุกรรมการ
๖. นายสมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์	อนุกรรมการ
๗. นายจิรัส อัจฉรวงศ์	อนุกรรมการ
๘. นายสงบศึก ธรรมวิหาร	อนุกรรมการ
๙. นายสังัด ภูเขาทอง	อนุกรรมการ
๑๐. นายสิริชัยชาญ พักจำรูญ	อนุกรรมการ
๑๑. นายนัฐพงศ์ โสวัตร	อนุกรรมการ
๑๒. นายวิโรจน์ เวชชะ	อนุกรรมการ
๑๓. นางสาวสุดารัตน์ ชาญเลขา	อนุกรรมการ
๑๔. เจ้าหน้าที่ทบวงมหาวิทยาลัย
(นายประสิทธิ์ ทองไสว)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๕. เจ้าหน้าที่ทบวงมหาวิทยาลัย
(นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(คำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๓๓/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๓๕)

รายนามคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมิน ด้านการขับร้องเพลงไทย

๑. นายวรารุช สุมาวงศ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายพูนพิศ อมาตยกุล	อนุกรรมการ
๓. นายจิรวัส อัจฉรวงศ์	อนุกรรมการ
๔. นายนัฐพงศ์ โสวัตร	อนุกรรมการ
๕. นางวัฒนา โกศินานนท์	อนุกรรมการ
๖. นางประชิด ข้าประเสริฐ	อนุกรรมการ
๗. นางสาวบุษยา ชิตท้วม	อนุกรรมการ
๘. นางกาญจนา อินทรสุนานนท์	อนุกรรมการ
๙. นายอ๋อง บัวเอี่ยม	อนุกรรมการ
๑๐. นางสาวสุดารัตน์ ชาญเลขา	อนุกรรมการ
๑๑. นางศิริกุล วรบุตร	อนุกรรมการ
๑๒. นางอุษา แสงไฟโรจน์	อนุกรรมการ
๑๓. เจ้าหน้าที่ทบวงมหาวิทยาลัย (นายประสิทธิ์ ทองใสว)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๔. เจ้าหน้าที่ทบวงมหาวิทยาลัย (นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์ หรือนางเลอสรรรค์ สาระคุพันธ์)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(คำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๓๓/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๓๕)

รายนามคณะกรรมการศึกษาเกณฑ์มาตรฐานการสอบเข้าศึกษา สาขาวิชาดนตรีไทยในระดับอุดมศึกษา

๑. รองศาสตราจารย์วราวุธ สุมาวงศ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายสิริชัยชาญ พักจำรูญ	รองประธานอนุกรรมการ
๓. นายบุญช่วย โสวัตร หรือนายبيب คงลายทอง	อนุกรรมการ
๔. นายอนันต์ สบถกษ์ หรือนายสมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์	อนุกรรมการ
๕. ร.ต.ประมวล อรรถชีพ หรือนายไพฑูรย์ เจยเจริญ	อนุกรรมการ
๖. พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร หรือนายนัฐพงศ์ โสวัตร	อนุกรรมการ
๗. นายสงบศึก ธรรมวิहार หรือนายนิกธ จันทศร	อนุกรรมการ
๘. นายฉลาก โพธิ์สามต้น หรือนายศักดิ์ชัย ลัดดาอ่อน	อนุกรรมการ
๙. นายอุดม อรุณรัตน์	อนุกรรมการ
๑๐. นายเฉลิม ม่วงแพศรี	อนุกรรมการ
๑๑. นายปกรณ์ รอดช้างเพื่อน	อนุกรรมการ
๑๒. นางสาวช้ำคม พรประสิทธิ์	อนุกรรมการ
๑๓. นายสมาน น้อยนิตย์	อนุกรรมการ
๑๔. นายวิโรจน์ เวชชะ	อนุกรรมการ
๑๕. นางสาวบุษยา ชิตท้วม	อนุกรรมการ
๑๖. นางประชิด ขำประเสริฐ หรือนางสาวสุดารัตน์ ชาญเลขา	อนุกรรมการ
๑๗. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๘. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นายเลอสรรงค์ ประดับสุข) (นางสาวนุชนภา รีนอบเชย) (นางสาวนิภาภรณ์ ดีสมโชค)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๓/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ และคำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๔๗/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗ และคำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๙๒/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๙)

รายนามคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมิน ด้านเครื่องสายไทย ด้านจะเข้

๑. นายวรารุช สุมาวงศ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายปกรณ์ รอดช้างเพื่อน	อนุกรรมการ
๓. นางพรรณิภา บัณฑิตเสาวภาคย์	อนุกรรมการ
๔. นางรวีวรรณ ทับทิมศรี	อนุกรรมการ
๕. นางสาวชัชคม พรประสิทธิ์	อนุกรรมการ
๖. นางประสาร วงศ์วิโรจน์รักษ์	อนุกรรมการ
๗. เจ้าหน้าที่กองวิชาการ
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นายประสิทธิ์ ทองใสว)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๘. เจ้าหน้าที่กองวิชาการ
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(คำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๔/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖)

รายนามคณะอนุกรรมการจัดทำต้นฉบับเพลงไทยตามเกณฑ์มาตรฐาน สาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย

๑. รองศาสตราจารย์วราวุธ สุมาวงศ์	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๒. รองศาสตราจารย์พูนพิศ อมาตยกุล	ประธานอนุกรรมการ
๓. นายสิริชัยชาญ พักจำรูญ	รองประธานอนุกรรมการ
๔. นางวัฒนา โกศินานนท์	อนุกรรมการ
๕. นายรัฐพงศ์ โสวัตร	อนุกรรมการ
๖. นายบุญช่วย โสวัตร	อนุกรรมการ
๗. นายสมาน น้อยนิิตย์	อนุกรรมการ
๘. พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร	อนุกรรมการ
๙. นายอนันต์ สบฤกษ์	อนุกรรมการ
๑๐. นายวิโรจน์ เวชชะ	อนุกรรมการ
๑๑. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นายประสิทธิ์ ทองใสว)
(นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๒. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นางเลอสรรงค์ ประดับสุข)
(นางสาวนุชนภา รื่นอบเชย)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๒๖/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗ และคำสั่งคณะกรรมการ
ทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๙๑/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๙)

รายนามคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินการบรณลง เครื่องดนตรีไทย ด้านการขับร้องเพลงไทย

๑. ศาสตราจารย์นายแพทย์วราวุธ สุมาวงศ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์นายแพทย์พูนพิศ อมาตยกุล	อนุกรรมการ
๓. นางเจริญใจ สุนทรวาทีน	อนุกรรมการ
๔. นายจิรัส อางณรงค์	อนุกรรมการ
๕. นายรัฐพงศ์ โสวัตร	อนุกรรมการ
๖. นางวัฒนา โกศินานนท์	อนุกรรมการ
๗. นางประชิด ข้าประเสริฐ	อนุกรรมการ
๘. นางสาวบุษยา ชิตท้วม	อนุกรรมการ
๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา อินทรสุนานนท์	อนุกรรมการ
๑๐. นายบุญช่วย โสวัตร	อนุกรรมการ
๑๑. นางอรุณ บัวเอี่ยม	อนุกรรมการ
๑๒. นางสาวสุดารัตน์ ชาญเลขา	อนุกรรมการ
๑๓. นางศิริกุล วรบุตร	อนุกรรมการ
๑๔. นางอุษา แสงไฟโรจน์	อนุกรรมการ
๑๕. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา (นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๖. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา (นางสาวนุชนภา รื่นอบเชย) (นางสาวนิภาภรณ์ ตีสมโชค)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๔๘/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗)

รายนามคณะอนุกรรมการจัดทำโน้ตเพลงไทยตามเกณฑ์มาตรฐาน สาขาวิชาและวิชาชีพดนตรีไทย

๑. รองศาสตราจารย์วราวุธ สุมาวงศ์	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๒. พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๓. นายรัฐพงศ์ โสวัตร	ประธานอนุกรรมการ
๔. นายสมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์	รองประธานอนุกรรมการ
๕. ร.ต.สุวิทย์ แก้วกระมล ร.น.	อนุกรรมการ
๖. นายสังัด ภูเขาทอง	อนุกรรมการ
๗. นายพลกุล ทอมยก	อนุกรรมการ
๘. นายมานพ วิสุทธิแพทย์	อนุกรรมการ
๙. นางกาญจนา อินทรสุนานนท์	อนุกรรมการ
๑๐. พ.ท.วิชิต โท้ไทย	อนุกรรมการ
๑๑. นายณรงค์ เขียนทองกุล	อนุกรรมการ
๑๒. น.ต.อรุณ พาทยกุล ร.น.	อนุกรรมการ
๑๓. นายโดม สว่างอารมณ์	อนุกรรมการ
๑๔. นางสาวสุดารัตน์ ชาญเลขา	อนุกรรมการ
๑๕. นางสาวบุษยา ชิตท้วม	อนุกรรมการ
๑๖. นางสาวช้ำคม พรประสิทธิ์	อนุกรรมการ
๑๗. นายวิโรจน์ เวชชะ	อนุกรรมการ
๑๘. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๙. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นางเลอสรร์ค์ ประดับสุข) (นางสาวนุชนภา รีนอบเชย) (นางสาวนิภาภรณ์ ตีสัมโชค)	อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๙๐/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๙)

รายนามคณะอนุกรรมการกำหนดและ ประเมินเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย

๑. นายวรารุช สุมาวงศ์	อนุกรรมการ
๒. ผู้แทนกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ
(นายจิรัช อาจนรงค์)
(นายศิลป์ ตราโมท)
(นายรัฐพงศ์ โสวัตร)
(นายไพฑูรย์ เฉยเจริญ)	อนุกรรมการ
๓. ผู้แทนกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
(นายประเทศ สุขสถิตย์)	อนุกรรมการ
๔. ผู้แทนกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
(นายบุญส่ง วรวัฒน์)	อนุกรรมการ
๕. ผู้แทนสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ
(นางสาวสุดารัตน์ ชำญเลขา)	อนุกรรมการ
๖. ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(นายบุญช่วย โสวัตร)	อนุกรรมการ
๗. ผู้แทนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
(นายวิโรจน์ เวชชะ)
(นางสาวพจี สุขบำรุง)
(นายภาคม สุขบำรุง)	อนุกรรมการ
๘. ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
(นายประทีป เล้ารัตนอารีย์)
(นายมานพ วิสุทธิแพทย์)
(นางกาญจนา อินทรสุนานนท์)
(นางเมธี พันธุ์วราธร)	อนุกรรมการ
๙. ผู้แทนมหาวิทยาลัยมหิดล
(นายพูนพิศ อมาตยกุล)
(นายอนันต์ สบฤกษ์)
ผู้แทนมหาวิทยาลัยศิลปากร
(นายอุดม อรุณรัตน์)	อนุกรรมการ
๑๐. นายสังัด ภูเขาทอง	อนุกรรมการ
๑๑. นายสิริชัยชาญ พักจำรูญ	อนุกรรมการ
๑๒. นายชนก สาคกริก	อนุกรรมการ

๑๓. ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	อนุกรรมการ
๑๔. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๕. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นางสาวนุชนภา รื่นอบเชย)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๖. เจ้าหน้าที่สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นางสาวนิภาภรณ์ ดิสมโชค)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๙๓/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๙)

รายนามคณะอนุกรรมการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพเสียง และรสมือ ด้านเครื่องตี

๑. นายประสิทธิ์ ถาวร	อนุกรรมการที่ปรึกษา
๒. นายวราวุธ สุมาวงศ์	ประธานอนุกรรมการ
๓. นายบุญยัง เกตุคง	อนุกรรมการ
๔. นายสำราญ เกิดผล	อนุกรรมการ
๕. พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร	อนุกรรมการ
๖. นายสิริชัยชาญ พักจำรูญ	อนุกรรมการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สงบศึก ธรรมวิหาร	อนุกรรมการ
๘. นายรัฐพงศ์ โสวัตร	อนุกรรมการ
๙. นายบุญช่วย โสวัตร	อนุกรรมการ
๑๐. นายอนันต์ สบฤกษ์	อนุกรรมการ
๑๑. นายวิโรจน์ เวชชะ	อนุกรรมการ
๑๒. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๓. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นางสาวนุชนภา รีนอบเชย)
(นางสาวนิภาภรณ์ ดีสมโชค)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๙๕/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๙)

รายนามคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินการบรณลง เครื่องดนตรีไทยประเภทขลุ่ยหลีบ ขลุ่ยอู้ และปี่นอก

๑. รองศาสตราจารย์วราวุธ สุมาวงศ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายปبيب คงลายทอง	อนุกรรมการ
๓. นายอนันต์ สบฤกษ์	อนุกรรมการ
๔. ร.ต.สุวิทย์ แก้วกระมล ร.น.	อนุกรรมการ
๕. พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร	อนุกรรมการ
๖. นายบุญช่วย โสวัตร	อนุกรรมการ
๗. นายวิโรจน์ เวชชะ	อนุกรรมการ
๘. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๙. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นางสาวนุชนภา รื่นอบเชย)
(นางสาวนิภาภรณ์ ดิสมโชค)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๙๖/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๙)

รายนามคณะอนุกรรมการจัดทำเกณฑ์ประเมินการบรณลง เครื่องดนตรีไทย ประเภทระนาดเหล็กหรือระนาดทอง

๑. รองศาสตราจารย์วราวุธ สุมาวงศ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายประสิทธิ์ ถาวร	อนุกรรมการ
๓. นายรัฐพงศ์ โสวัตร	อนุกรรมการ
๔. นายบุญช่วย โสวัตร	อนุกรรมการ
๕. ร.ต.ประมวล อรรถชีพ	อนุกรรมการ
๖. พ.ท.เสนาะ หลวงสุนทร	อนุกรรมการ
๗. นายอนันต์ สบฤกษ์	อนุกรรมการ
๘. นายวิโรจน์ เวชชะ	อนุกรรมการ
๙. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๐. เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
(นางสาวนุชนภา รีนอบเชย)
(นางสาวนิภาภรณ์ ตีสัมโชค)	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยที่ ๙๗/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๙)

รายนามคณะอนุกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ
ผู้ชำนาญการด้านดนตรีไทยที่เข้าประชุม
ปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ – ๒๕๔๔

๑. นางสาวกวิณฑิพย์	บรรยายกิจ
๒. นางกาญจนา	อินทรสุนานนท์
๓. นายโกวิท	ชันธศิริ
๔. นางสาวช้ำคม	พรประสิทธิ์
๕. นายจිරพล	เพชรสม
๖. นางเจริญใจ	สุนทรวาทิน (ศิลปินแห่งชาติ)
๗. นายแจ้	คล้ายสีทอง (ศิลปินแห่งชาติ)
๘. นายฉลาก	โพธิ์สามต้น
๙. นายเฉลิม	ม่วงแพรศรี
๑๐. นายชนก	สาคริก
๑๑. นางชโลมใจ	กลั่นรอด
๑๒. นายฐิรพล	น้อยนิตย์
๑๓. นายณรงค์	เขียนทองกุล
๑๔. นายโตม	สว่างอารมณ์
๑๕. นายถาวร	สิกขโกศล
๑๖. นางทัศนีย์	ขุนทอง
๑๗. นายรัฐพงศ์	โสวัตร
๑๘. นางสาวนิภาภรณ์	ติสมโชค
๑๙. นางสาวนุชนภา	รีนอบเซย
๒๐. นายบุญช่วย	โสวัตร
๒๑. นายบุญส่ง	วรวัฒน์
๒๒. นางสาวบุษยา	ชิตท้วม
๒๓. นายปกรณ์	รอดช้างเผือก
๒๔. นางประคอง	ชลานุภาพ
๒๕. นางประชิด	ข้าประเสริฐ
๒๖. นายประทีป	เล่ารัตนอารีย์
๒๗. นายประเทศ	สุขสถิตย์
๒๘. ร้อยตรีประมวล	อรรณชัย
๒๙. นายประยุทธ์	ไทยธานี
๓๐. นายประสิทธิ์	ทองไสว

๓๑. นายป๊อ	คงลายทอง
๓๒. นางพรรณนิภา	บัณฑิตเสาวภาคย์
๓๓. นายพลกุล	หอมยก
๓๔. นายพันธ์ศักดิ์	วรรณดี
๓๕. นายพูนพิศ	อมาตย์กุล
๓๖. นายไพฑูรย์	เฉยเจริญ
๓๗. นายภาคม	บำรุงสุข
๓๘. นางมณฑา	ศิลป์ประยา
๓๙. นางสาวมนัสสินี	สุทธินันท์
๔๐. นางมยุรี	สิงห์ไข่มุกข์
๔๑. นายมานพ	วิสุทธิแพทย์
๔๒. นายเมธี	พันธุ์วราทร
๔๓. นางสาวมโดย	เพ็ญพงศา
๔๔. นางเลื่อน	สุนทรวาทีน
๔๕. นางสาวชिरากรณ์	วรรณดี
๔๖. นายวรารุช	สุมาวงศ์
๔๗. นางวัฒนา	โกศินานนท์
๔๘. พันเอกวิชิต	โก้ไทย
๔๙. นายวิเชียร	อ่อนละมุล
๕๐. นายวิรัช	เวชชะ
๕๑. นายวิโรจน์	เวชชะ
๕๒. นายวีรศักดิ์	กลิ่นรอด
๕๓. นายศักดิ์ชัย	ลัดดาอ่อน
๕๔. นายศิริ	วิชเวช
๕๕. นางศิริกุล	วรบุตร
๕๖. นายสงบศึก	ธรรมวิหาร
๕๗. นายสังัด	ภูเขาทอง
๕๘. นายสมพงษ์	กาญจนผลิน
๕๙. นายสมศักดิ์	เกตุแก่นจันทร์
๖๐. นายสมาน	น้อยนิตย์
๖๑. นางสาวสายรัก	โชติศิริ
๖๒. นายสิริชัยชาญ	พักจำรูญ
๖๓. นางสาวสิวากรณ์	เกษียร
๖๔. นางสุดจิตต์	ดุริยประณีต (ศิลปินแห่งชาติ)
๖๕. นางสาวสุดารัตน์	ชาญเลขา

๖๖. นายสุบิน	จันทร์แก้ว
๖๗. นายสุวิทย์	แก้วกมล
๖๘. พันโทเสนาะ	หลวงสุนทร
๖๙. นางอรุณ	บัวเอี่ยม
๗๐. นายอนันต์	สบฤกษ์
๗๑. นางสาวอภิญา	สาระเจริญ
๗๒. นาวาเอกอรุณ	พาทย์กุล ร.น.
๗๓. นางอัมพร	โสวัตร
๗๔. นายอุดม	อรุณรัตน์
๗๕. นายอุทัย	พาทย์โกศล

รายนามคณะกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานจัดการศึกษา วิชาชีพดนตรีไทย

๑. นายสิริชัยชาญ พักจำรูญ (รองอธิบดีกรมศิลปากร)	ประธานกรรมการ
๒. นางพัฒน์ พิพร้อมสมบัติ	รองประธานกรรมการ
๓. นายไพฑูรย์ เฉยเจริญ	รองประธานกรรมการ
๔. นายจิระพล เพชรสม	กรรมการ
๕. นายบุญช่วย แสงอนันต์	กรรมการ
๖. นางอัมพร โสวัตร	กรรมการ
๗. นายبيب คงลายทอง	กรรมการ
๘. นายดุสิต มีป้อม	กรรมการ
๙. นางบุญตา เขียนทองกุล	กรรมการและเลขานุการ

(ตามคำสั่งกรมศิลปากรที่ ๑๙๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๔)

คณะผู้จัดทำ

ครั้งที่ ๑

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์วันชัย	ศิริชนะ	ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
นายสุชาติ	เมืองแก้ว	รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
นางศานสนีย์	ศิริชุมแสง	ผู้ช่วยปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
อาจารย์บุญช่วย	โสวัตร	อาจารย์ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้จัดทำ/ประสานงาน

นางมยุรี	สิงห์ไข่มุกซ์	สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
นางบุญตา	เขียนทองกุล	สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์
นางสาวนิภาภรณ์	ติสมโชค	สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
นางสาวสายรัก	โชติศิริ	สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
นางสาวอภิญญา	สาระเจริญ	สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา
นางสาวมนัสสินี	สุทธินันท์	สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา

รายนามคณะกรรมการติดตามและพัฒนาเกณฑ์มาตรฐาน สาขาวิชาดนตรีไทย

<p>๑. รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
(นางสาวจิรณี ตันตริตันวงศ์

(รองศาสตราจารย์กำจร ดติยแก้ว</p> | <p style="text-align: right;">ประธานอนุกรรมการ
ดำรงตำแหน่งประธานอนุกรรมการตั้งแต่วันที่
๔ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒)
ดำรงตำแหน่งประธานอนุกรรมการตั้งแต่วันที่
๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบัน)</p> |
๒. ศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณวราวุธ สุมาวงศ์	รองประธานอนุกรรมการ คนที่ ๑
๓. นายสิริชัยชาญ พักจำรูญ	รองประธานอนุกรรมการ คนที่ ๒
๔. รองศาสตราจารย์มานพ วิสุทธิแพทย์	อนุกรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิโรจน์ เวชชะ	อนุกรรมการ
๖. นายไพฑูรย์ เฉยเจริญ	อนุกรรมการ
๗. นายณัฐพงศ์ โสวัตร	อนุกรรมการ
๘. นายบุญช่วย โสวัตร	อนุกรรมการ
๙. นายชนก สาคกริก	อนุกรรมการ
๑๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภารัตน์ ชาญเลขา	อนุกรรมการ
๑๑. นายอนันต์ สบฤกษ์	อนุกรรมการ
๑๒. นายลำยอง โสวัตร	อนุกรรมการ
<p>๑๓. ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
(นางวราภรณ์ สีหนาท)</p>	อนุกรรมการ
<p>๑๔. เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
(นางมยุรี สิงห์ไข่มุกข์)</p>	อนุกรรมการและเลขานุการ
<p>๑๕. เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
(นายอธิพงศ์ ครุสอนดี)</p>	ผู้ช่วยเลขานุการ
<p>๑๖. เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
(นางสาวธัชชญาภาสีย์ เสน่หา)</p>	ผู้ช่วยเลขานุการ

(ตามคำสั่งคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ ๒๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๐ และที่ ๑๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒)

คณะผู้จัดทำ ครั้งที่ ๒

ที่ปรึกษา

ดร.สุเมธ	แย้มนุ่น	เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
รองศาสตราจารย์ นพ.กำจร	ตติยกวี	รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ดร.จิรณี	ตันตริ์ตนวนศ์	อดีตรองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ดร.วราภรณ์	สีหนาท	ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานและ ประเมินผลอุดมศึกษา

ผู้จัดทำ/ประสานงาน

นางมยุรี	สิงห์ไข่มุกซ์	นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา
นายอติพงศ์	ครูสอนดี	นักวิชาการศึกษานานาชาติ สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา
นางสาวธิชชญาภาส	เสน่หา	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา
นางสาวพัชรพร	เทอดธรรมไพศาล	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา
ว่าที่ร้อยตรีอรรณสิทธิ์	พึ้งฉิม	นักวิชาการศึกษา สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา
นางสาวสกุณี	ปานดำ	นักวิชาการศึกษา สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา

